

Sylabusy przedmiotów
Filozofia
I stopień (od 2 sem. specjalność: Kultury azjatyckie)
profil ogólnoakademicki

Buddyzm jako religia światowa: 3 ECTS; WY 15h, KW 15h

1	Nazwa	Buddyzm jako religia światowa
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 15 Konwersatorium 15 Konsultacje i egzamin 3 Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 17 Przygotowanie się do egzaminu 20 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu 20 Łączna liczba godzin niekontaktowych 57 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,9 Łączna liczba punktów 3
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak

8	Opis	Buddyzm jest historycznie pierwszą z religii uniwersalizujących, z aspiracjami do uniwersalności. Pod względem liczebności wyznawców ustępuje wszakże chrześcijaństwu i islamowi, a jego zasięg terytorialny ogranicza się do Wschodniej Azji (z wykluczeniem rodzimych Indii). W ciągu ostatniego wieku rośnie jego popularność na Zachodzie. W trakcie wykładu omawia się podstawy ideowe religii buddyjskiej, których rozwój doprowadził do jej upowszechnienia, a zarazem wskazuje uwarunkowania, które jej ekspansję ograniczają. Dodatkowo opisuje się funkcjonowanie tej religii w krajach, w których zagościła na dłużej. W programie zajęć konwersatoryjnych znajdują się zagadnienia, których badanie wiedzy o myśli buddyjskiej uszczegóławia i pogłębia.
---	------	--

9	Literatura	1. K. Kosior, Droga środkowa w nikajach, UMCS Lublin 1999 2. J. Powers, Wprowadzenie do buddyzmu tybetańskiego, A Kraków, 1999 3. P. Williams, Buddyzm mahajana, A Kraków 2000
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie główne idee, kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w zasadniczych okresach rozwoju myśli buddyjskiej - K_W03, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei religijnych i filozoficznych w obrębie buddyzmu - K_W04, , P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury właściwych dla wybranych nurtów i kierunków powstałych w rozwoju myśli buddyjskiej - K_W06, P6U_W, P6S_WG W4, zna wpływ myśli buddyjskiej na życie człowieka i jej powiązanie z problemami życia -K_W09, K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię religioznawczą i filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia wywodzące się z myśli buddyjskiej – K_U03, P6_UU, PS6_UW U2, umie komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę dotyczącą buddyzmu, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury - K_U05, P6_UU, P6S_UK U3, potrafi merytorycznie argumentować, z wykorzystaniem poglądów innych autorów – badaczy buddyzmu, a także ocenić kontrargumenty i udzielić na nie odpowiedzi K_U06, P6_UU, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, ma świadomość buddyjskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż

		dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do intensyfikowania swego uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie do uczestniczenia w spotkaniach i dyskusjach – na uniwersytecie i poza nim – poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym oraz współczesnym dylematom cywilizacji - K_K03, P6_UK, P6S_KO, K3, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny; dyskusja
4	Uwagi	–
5	Literatura	1. K. Kosior, Droga środkowa w nikajach, UMCS Lublin 1999 2. J. Powers, Wprowadzenie do buddyzmu tybetańskiego, A Kraków, 1999 3. P. Williams, Buddyzm mahajana, A Kraków 2000
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie główne idee, kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w zasadniczych okresach rozwoju myśli buddyjskiej - K_W03, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei religijnych i filozoficznych w obrębie buddyzmu - K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury właściwych dla wybranych nurtów i kierunków powstałych w rozwoju myśli buddyjskiej - K_W06, P6U_W, P6S_WG W4, zna wpływ myśli buddyjskiej na życie człowieka i jej powiązanie z problemami życia - K_W09, P6U_W, P6S_WK

7	Zakres tematów	1. Oryginalność wczesnego buddyzmu 2. Buddyzm kanoniczny. Droga do ustatkowania cierpienia 3. Sporne kwestie doktrynalne 4. Abhidharma 5. Początki mahajany: bodhisattwa i pradžniaparamita. 6. Madjamaka 7. Jogačara 8. Buddyzm chiński a buddyzm indyjski 9. Tiantai i huayan 10. Jingtū 11. Chan 12. Buddyzm tantryczny w Indiach, Chinach i Japonii 13. Tantra tybetańska 14. Buddyzm japoński i koreański 15. Buddyzm na Zachodzie
8	Metody i kryteria oceniania	Egzamin końcowy na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów
4	Uwagi	–
5	Literatura	1. K. Kosior, Droga środkowa w nikajach, UMCS Lublin 1999 2. J. Powers, Wprowadzenie do buddyzmu tybetańskiego, A Kraków, 1999 3. P. Williams, Buddyzm mahajana, A Kraków 2000
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię religioznawczą i filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia wywodzące się z myśli buddyjskiej – K_U03, P6_UU, PS6_UW U2, umie komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę dotyczącą buddyzmu, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury - K_U05, P6_UU, P6S_UK U3, potrafi merytorycznie argumentować, z wykorzystaniem poglądów innych autorów – badaczy buddyzmu, a także ocenić kontrargumenty i udzielić na nie odpowiedzi K_U06, P6_UU, P6S_UK

		Kompetencje społeczne: K1, ma świadomość buddyjskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do intensyfikowania swego uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie do uczestniczenia w spotkaniach i dyskusjach – na uniwersytecie i poza nim – poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym oraz współczesnym dylematom cywilizacji - K_K03, P6_UK, P6S_KO, K3, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Oryginalność buddyzmu względem braminizmu i religii wywodzących się ze środowiska ascetów (śramanów) – buddyjski uniwersalizm 2. Nauczanie Buddy kanonicznego – podstawowe idee 3. Spory w obrębie wspólnoty po odejściu Buddy – schizmy w obrębie sanghi 4. Buddyjska myśl scholastyczna 5. Tradycja therawady 6. Powstanie mahajany – treść nowych sutr 7. Filozofia mahajany: madhjamaka, jogačara i tathagatagarbha 8. Buddyzm w Chinach i chiński buddyzm (proces sinizacji) 9. Chińska scholastyka buddyjska: tiantai i huayan 10. Chiński i japoński buddyzm dewocyjny (jingtu – jodo) 11. Bezprzedmiotowa medytacja i kongan (koan) w chanie i zenie 12. Buddyzm w Japonii 13. Buddyzm koreański 14. Buddyjska tantra – buddyzm tybetański 15. Zmienne losy buddyzmu na Zachodzie
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Chiny, Indie i Iran w stosunkach międzynarodowych: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Chiny, Indie i Iran w stosunkach międzynarodowych
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30 h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 3 h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny nie kontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 12h Przygotowanie się do egzaminu 15h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 27h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,9 Sumaryczna liczba punktów ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem przedmiotu jest przybliżenie specyfiki państw takich jak: Chiny, Indie i Iran, ich znaczenia w stosunkach międzynarodowych i w regionach: Azji Południowej, Azji Wschodniej i na Bliskim Wschodzie. Istotnym komponentem zajęć jest również próba rekonstrukcji roli międzynarodowej tych państw, przez omówienie uwarunkowań wewnętrznych, zewnętrznych, obiektywnych i subiektywnych, przyjmując że jest ona funkcją interesów narodowych realizowanych w sposób bezkompromisowy. Ponadto omówienie scenariuszy współpracy dwustronnej i rywalizacji.
9	Literatura	Cabestan J. P., Polityka zagraniczna Chin, Warszawa 2013 Góralczyk B., Ewolucja międzynarodowej strategii Chin, (w:) Region Azji i Pacyfiku w latach 1985-2015, A. Jarczewska, J. Zajączkowski (red.) Warszawa 2016 Pietraś Z. J., Ewolucja syntetycznej roli ChRL (w:) Chiny w stosunkach międzynarodowych, pod red. K. Iwańczuka, A. Ziętek, Lublin 2003

		Rowiński J., Chiny i zmieniający się układ sił w Azji na progu XXI wieku. Strategia regionalna ChRL w warunkach globalizacji, (w:) Azja Wschodnia i Azja Południowa w stosunkach międzynarodowych, J. Nakonieczna, J. Zajączkowski, Warszawa 2011 Topolski Ireneusz, Międzynarodowa pozycja militarna Chińskiej Republiki Ludowej, (w:) Teoria i praktyka stosunków międzynarodowych. Dziedzictwo intelektualne Profesora Ziemowita Jacka Pietrasia, M. Pietraś, H. Dumala, B. Surmacz, A.W. Ziętek (red.), Lublin 2014. Ziętek A., Racja stanu Chińskiej Republiki Ludowej, (w:) Teoria i praktyka stosunków międzynarodowych. Dziedzictwo intelektualne Profesora Ziemowita Jacka Pietrasia, M. Pietraś, H. Dumala, B. Surmacz, A.W. Ziętek (red.), Lublin 2014. Kissinger H., O Chinach, Wołowiec 2014 Zajączkowski J., Indyjska strategia równoważenia w regionie Azji i Pacyfiku po 2014 r., "Rocznik Strategiczny 2018/19", 2019 nr 24, s. 388-401. Zajączkowski J., J. Marszałek-Kawa, Współpraca i rywalizacja państw azjatyckich, Warszawa, 2018. Zajączkowski J., Rywalizacja mocarstw w regionie Azji Południowej i Oceanu Indyjskiego, [w:] Tendencje i procesy rozwojowe współczesnych stosunków międzynarodowych. Księga jubileuszowa z okazji 40-lecia Instytutu Stosunków Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego, (red.) M. F. Gawrycki, E. Haliżak, R. Kuźniar, G. Michałowska, D. Popławski, J. Zajączkowski, R. Zięba, Warszawa, 2016, s. 597-609. Iran's Revolution: The Search for Consensus, ed. by R. K. Ramazani, Indiana University Press, Indianapolis 1990. Twenty Years of Islamic Revolution, red. E. Hooglund, Syracuse University Press, Syracuse 2002. B. Składkowski, Historia Persji t. I-III, Dialog, Warszawa 2002, 2004, 2007. W. Buchta, Who rules Iran?, The Structure of Power in the Islamic Republic, The Washington Institute for Near East Policy, Washington D.C. 2000. <i>The Foreign Policies of Middle East States</i>, ed. by R. Hinnebusch, A. Ehteshami, Lynne Rienner Publishers, Boulder-London 2002. <i>Understanding the Contemporary Middle East</i>, ed. by D. J. Gerner, J. Schwedler, second edition, Lynne Rienner Publishers, Boulder-London 2004.
--	--	---

10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, ma zaawansowaną wiedzę o funkcjonowaniu państwa – Chin, Indii i Iranu, ich aktywności międzynarodowej i kierunkach w polityce zagranicznej K_W10, P6U_W P6S_WG W2, ma wiedzę na temat interesów tych państw ich uwarunkowania K_W10, P6U_W P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych dotyczące polityki Chin, Indii i Iranu– K_U01, P6_UU P^S_UW U2, potrafi interpretować i oceniać procesy polityczne, ekonomiczne i kulturowe w Chinach, Indiach i Iranie i to jak wpływają one na procesy polityczne we współczesnym świecie K_U02 P6U_UU P6S_UW; K_U08 P6U_UU P6S_UW, P6S_UU; K_U04 P6U_UU P6S_UO U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze w odniesieniu do kultury i polityki Chin, Indii i Iranu – K_U09 P6U_UU P6S_UW Kompetencje: K1, krytycznie ocenia własną wiedzę o kulturze i polityce Chin, Indii i Iranu, jest gotów do jej uzupełniania, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty – K_K01, P6_UK P6S_KK K2, uświadamia sobie i innym europejskie dziedzictwo kulturowe, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływ tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne K_K02, P6_UK P6S_KK, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
4	Uwagi	–

5	Literatura	Cabestan, J. P. <i>Polityka zagraniczna Chin</i>, Warszawa 2013 Czornik, K., <i>System konstytucyjny Islamskiej Republiki Iranu</i>, Warszawa 2014 Jarczewska, A., Zajaczkowski, J. (red.), <i>Region Azji i Pacyfiku w latach 1985-2015</i>, Warszawa 2016 Zajaczkowski, J. <i>Indie w stosunkach międzynarodowych</i>, Warszawa 2008
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, ma zaawansowaną wiedzę o funkcjonowaniu państwa – Chin, Indii i Iranu, ich aktywności międzynarodowej i kierunkach w polityce zagranicznej K_W10, P6U_W P6S_WG W2, ma wiedzę na temat interesów tych państw ich uwarunkowania K_W10, P6U_W P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych dotyczące polityki Chin, Indii i Iranu– K_U01, P6_UU P^S_UW U2, potrafi interpretować i oceniać procesy polityczne, ekonomiczne i kulturowe w Chinach, Indiach i Iranie i to jak wpływają one na procesy polityczne we współczesnym świecie K_U02 P6U_UU P6S_UW; K_U08 P6U_UU P6S_UW, P6S_UU; K_U04 P6U_UU P6S_UO U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze w odniesieniu do kultury i polityki Chin, Indii i Iranu – K_U09 P6U_UU P6S_UW Kompetencje: K1, krytycznie ocenia własną wiedzę o kulturze i polityce Chin, Indii i Iranu, jest gotów do jej uzupełniania, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty – K_K01, P6_UK P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Uwarunkowania wewnętrzne polityki zagranicznej Chin, Indii i Iranu 2. Uwarunkowania zewnętrzne polityki zagranicznej Chin, Indii i Iranu 3. Zagrożenia bezpieczeństwa Chin, Indii i Iranu 4. Udział i rola tych państw w instytucjach globalnych i regionalnych 5. Ewolucja polityki zagranicznej Chin, Indii i Iranu 6. Obszary współpracy i rywalizacji
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Filozoficzna i religijna myśl chińska: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozoficzna i religijna myśl chińska
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30 Konwersatorium 30 Konsultacje i egzamin 5 Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 65 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 50 Przygotowanie się do egzaminu 35 Łączna liczba godzin nie kontaktowych 85 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, referaty W2, egzamin ustny, referaty W3, egzamin ustny, referaty W4, egzamin ustny, referaty U1, egzamin ustny, referaty U2, referaty U3, referaty K1, egzamin ustny, referaty K2, referaty K3, referaty K4, referaty
7	Wymagania wstępne	Znajomość podstaw kultury chińskiej
8	Opis	W trakcie wykładu przedstawia się dzieje myśli chińskiej, począwszy od Stu Szkół (zhuzi baijia) z Epoki Walczących Królestw (zhanguo) po czasy współczesne. Szczególną uwagę poświęca się etapom rozwoju konfucjanizmu, legizmu, taoizmu i buddyzmu, nurtów w największym stopniu wpływających na kształtowanie się chińskiej kultury umysłowej (duchowej). Omawia się podstawowe idee i koncepcje właściwe dla tych tradycji, a także dokonujące się w ich obrębie przemiany oraz ich rywalizację i kooperację. Konwersatoria są poświęcone analizie standardowych idei, formujących chiński światopogląd (yi, yinyang, wuxing) i koncepcji myślicieli (mędrców, mistrzów – zi), reprezentujących wiodące, rodzime tradycje filozoficzne oraz właściwych dla poddanego sinizacji buddyzmu.

9	Literatura	1. Feng Youlan, Krótka historia filozofii chińskiej, PWN Warszawa 2001 2. JeeLoo Liu, Wprowadzenie do filozofii chińskiej, WUJ Kraków 2010 3. Kohn, Livia, Taoizm. Wprowadzenie, WUJ Kraków 2012 4. Xinzhong Yao, Konfucjanizm. Wprowadzenie, WUJ Kraków 2009 5. A Source Book in Chinese Philosophy, Wing-Tsit Chan (ed.), PUP Princeton 1973 6. Sources of Chinese Tradition, Vol. I, Th. de Bary & I. Bloom, CUP New York 1999
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozoficzną właściwą dla myśli chińskiej - K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w zasadniczych okresach funkcjonowania filozofii chińskiej – K_W03, P6U_W, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury właściwych dla wybranych szkół, nurtów i kierunków filozofii chińskiej – K_W06, P6U_W, P6S_WG W4, zna i rozumie filozoficzne podstawy kultury oraz rolę chińskich idei religijnych i filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury chińskiej – K_W10, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych – K_U01, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia z zakresu filozofii chińskiej - K_U03, P6_UU, PS6_UW U3, potrafi komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii chińskiej, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania chińskich społeczeństwa i kultury – K_U05, P6_UU, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty - K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym chińskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego ludzkości - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K3, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii chińskiej wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem tej filozofii K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK

11	Praktyki zawodowe	–
----	-------------------	---

Wykład

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny U1, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy - prezentacja multimedialna, wykład konwersatoryjny
4	Uwagi	–
5	Literatura	1. Feng Youlan, Krótka historia filozofii chińskiej, PWN Warszawa 2001 2. JeeLoo Liu, Wprowadzenie do filozofii chińskiej, WUJ Kraków 2010 3. Kohn, Livia, Taoizm. Wprowadzenie, WUJ Kraków 2012 4. Xinzhong Yao, Konfucjanizm. Wprowadzenie, WUJ Kraków 2009 5. A Source Book in Chinese Philosophy, Wing-Tsit Chan (ed.), PUP Princeton 1973 6. Sources of Chinese Tradition, Vol. I, Th. de Bary & I. Bloom, CUP New York 1999
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozoficzną właściwą dla myśli chińskiej - K_W02; W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w zasadniczych okresach funkcjonowania filozofii chińskiej – K_W03, P6U_W, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury właściwych dla wybranych szkół, nurtów i kierunków filozofii chińskiej – K_W06, P6U_W, P6S_WG W4, zna i rozumie filozoficzne podstawy kultury oraz rolę chińskich idei religijnych i filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury chińskiej – K_W10, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych – K_U01, P6_UU, PS6_UW

7	Zakres tematów	1. Chiński kosmos, podstawy 3 nauk (sanjiao) 2. Rujia (konfucjanizm): dziedzictwo Zhou i Kongfuzi 3. Rujia: Mengzi 4. Mojia (mości): Mozi i spadkobiercy 5. Daodejia (taoizm): Laozi 6. Mingjia (logicy): Hui Shi i Gongsun Long 7. Daodejia: Zhuangzi 8. Yinyangjia (przyrodnicy) 9. Rujia: Xunzi 10. Fajia (legisli): koncepcje fa i synteza Hanfeizi 11. Daodejia: tradycje tianshi, taiqing i lingbao 12. Fojia (buddyzm): początki oraz tradycje sanlun i weishi 13. Fojia: tradycje tiantai i huayan 14. Fojia: tradycje jingtu i chan 15. Neotaoizm
8	Metody i kryteria oceniania	Egzamin końcowy

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów
4	Uwagi	–
5	Literatura	1. Feng Youlan, Krótka historia filozofii chińskiej, PWN Warszawa 2001 2. JeeLoo Liu, Wprowadzenie do filozofii chińskiej, WUJ Kraków 2010 3. Kohn, Livia, Taoizm. Wprowadzenie, WUJ Kraków 2012 4. Xinzhong Yao, Konfucjanizm. Wprowadzenie, WUJ Kraków 2009 5. A Source Book in Chinese Philosophy, Wing-Tsit Chan (ed.), PUP Princeton 1973 6. Sources of Chinese Tradition, Vol. I, Th. de Bary & I. Bloom, CUP New York 1999

6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych – K_U01, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia z zakresu filozofii chińskiej - K_U03, P6_UU, PS6_UW U3, potrafi komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii chińskiej, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania chińskich społeczeństwa i kultury – K_U05, P6_UU, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty - K_K01, , P6_UK, P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym chińskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego ludzkości - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K3, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii chińskiej wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem tej filozofii K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Podstawy chińskiej kosmologii: tian-tu (qian-kun), dao, qi, yin-yang 2. Pośłanie Lunyu - myśl Konfucjusza\ 3. Mencjusza nauka o sercu/umyśle 4. Użyteczność miłości powszechnej u Mozi 5. Dao i wuwei w Daodejing 6. 10 paradoksów Hui Shi i "Biały koń" Gongsun Longa 7. Mistyka Zhuangzi 8. Numeryczna standaryzacja kosmosu w yinyangjia 9. Korekta ludzkiej natury u Xunzi 10. Standardy starochińskiego autorytaryzmu 11. Przemiany religijności chińskiej 12. Etapy sinizacji buddyzmu 13. Chiński buddyzm scholastyczny 14. Buddyjskie praktyki soteriologiczne 15. Eklektyzm neokonfucjański
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Filozoficzna i religijna myśl Indii: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozoficzna i religijna myśl Indii
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30 Konwersatorium 30 Konsultacje i egzamin 6 Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 42 Przygotowanie się do egzaminu 42 Łączna liczba godzin nie kontaktowych 84 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji U4, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	W ramach zajęć studenci zapoznają się z głównymi tradycjami myśli religijnej i filozoficznej Indii. Omówione zostaną bramińskie szkoły filozofii indyjskiej, tj. wedanta, mimansa, sankhja, joga, njaja i waiśeszika. Przedmiotem dyskusji będzie doktryna buddyjska w różnych jej postaciach. Odrębne zajęcia będą poświęcone podstawom dżinijskiej koncepcji rzeczywistości. Uczestnicy zajęć zapoznają się z wedyzmem, tantryzmem, ruchem bhakti i myślą neohinduizmu. Czytać będą fragmenty tekstów klasycznych (w polskim tłumaczeniu) oraz współczesne opracowania tematu.

9	Literatura	1. J.L. Brockington, "Święta nić hinduizmu", Warszawa 1990; 2. R. Gethin, "Podstawy buddyzmu", Kraków 2010; 3. G. Flood, "Hinduizm. Wprowadzenie", Kraków 2008; 4. E. Frauwallner, "Historia filozofii indyjskiej", t. 1-2, Warszawa 1990; 5. S. Hamilton, "Filozofia indyjska. Wprowadzenie", Kraków 2010; 6. M. Jakubczak, M. Sacha-Piekło (red.), "Między wiarą a gnozą. Doświadczenie mistyczne w tradycjach Orientu", Kraków 2003; 7. „Klasyczna joga indyjska. Jogasutry przypisywane Patańdzalemu i Jogabhaszja, czyli Komentarz do Jogasutr przypisywany Wjasie”, tł. i kom. L. Cyboran, Warszawa 20014; 8. M. Kudelska (red.), "Filozofia Wschodu. Wybór tekstów", Kraków 2002; 9. M. Mejor (red.), "Światło słowem zwane. Wypisy z literatury staroindyjskiej", Warszawa 2007; 10. B. Szymańska (red.), "Filozofia Wschodu", Kraków 2001; 11. M. Szymański, "Rytualna transgresja w indyjskiej wadźrajanie", "Studia Religioologica" 48 (1) 2015, s. 49-69, http://www.ejournals.eu/Studia-Religioologica/Tom-48-2015/Numer-48-1-2015/art/4812 12. M. Szymański, "Zagadnienie jedności i tożsamości istoty świadomej w filozofii buddyzmu indyjskiego", Lublin 2010; 13. S. Tokarski, "Jogini i wspólnoty. Nowoczesna recepcja hinduizmu", Wrocław 1987; 14. F. Tokarz, "Z filozofii indyjskiej kwestie wybrane", t. 1-2, Lublin 1985-1990; 15. P. Williams, "Buddyzm mahajana", Kraków 2000; 16. V. Zotz, "Historia filozofii buddyjskiej", Kraków 2007.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę na temat specyfiki filozofii rozwijanej w Indiach oraz rozumie związki indyjskiego dyskursu filozoficznego z wierzeniami o charakterze religijnym K_W01 K_W04, K_W08, K_W09, K_W10, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, posiada zaawansowaną wiedzę na temat indyjskich koncepcji rzeczywistości, poznania, wartości, Boga, człowieka, umysłu, społeczeństwa i religii K_W03, K_W05, K_W06 P6U_W P6S_WG W3, posiada zaawansowaną wiedzę na temat dziejów indyjskiej filozofii i myśli religijnej od starożytności do czasów współczesnych K_W03, K_W05, P6U_W, P6S_WG W4, zna w zaawansowanym stopniu terminologię stosowaną przez indyjskich filozofów i myślicieli religijnych K_W02, P6U_W, P6S_WG Umiejętności:

		U1, poprawnie stosuje podstawową indyjską terminologię filozoficzną i religijną; adekwatnie definiuje odpowiednie pojęcia K_U03, P6U_U, PS6_UW U2, potrafi przedstawić stanowiska indyjskich myślicieli, wskazać różnice między nimi oraz omówić przywoływane argumenty K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, czyta ze zrozumieniem teksty dotyczące filozoficznej i religijnej myśli Indii K_U01, K_U02, K_U08, P6U_U, PS6_UW, PS6_UU potrafi dyskutować na temat wybranych zagadnień z zakresu wiedzy o indyjskiej myśli filozoficznej i religijnej K_U04, K_U05, K_U06, K_U13, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK U4, potrafi sformułować i analizować podstawowe problemy z zakresu wiedzy o indyjskiej myśli filozoficznej i religijnej K_U04, K_U06 P6U_U P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, ma świadomość istnienia różnic między kulturą indyjską i europejską w zakresie myśli filozoficznej i religijnej K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2, jest otwarty na poznawanie filozoficznych i religijnych tradycji Indii K_K01, K_K03 P6U_K P6S_KK K3, ma świadomość bogactwa filozoficznej i religijnej myśli Indii, dostrzega ograniczenia wiedzy zdobytej na zajęciach oraz rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01 P6U_K P6S_KK K4, potrafi w sposób planowy i zorganizowany pogłębiać swą znajomość filozoficznej i religijnej myśli Indii K_K01, K_U09, K_U012, P6U_K, P6U_U, P6S_KK, P6S_UW, PS6_UU
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny; dyskusja
4	Uwagi	–

5	Literatura	1. J.L. Brockington, Świąta nić hinduizmu, Warszawa 1990; 2. R. Gethin, Podstawy buddyzmu, Kraków 2010; 3. G. Flood, Hinduizm. Wprowadzenie, Kraków 2008; 4. Klasyczna joga indyjska. Jogasutry przypisywane Patańdzalemu i Jogabhaszja, czyli Komentarz do Jogasutr przypisywany Wjasie, tł. i kom. L. Cyboran, Warszawa 20014; 5. M. Kudelska (red.), Filozofia Wschodu. Wybór tekstów, Kraków 2002; 6. M. Mejor (red.), Światło słowem zwane. Wypisy z literatury staroindyjskiej, Warszawa 2007; 7. B. Szymańska (red.), Filozofia Wschodu, Kraków 2001; 8. M. Szymański, Rytualna transgresja w indyjskiej wadźrajanie, "Studia Religiologica" 48 (1) 2015, s. 49-69, http://www.ejournals.eu/Studia-Religiologica/Tom-48-2015/Numer-48-1-2015/art/4812 9. M. Szymański, Zagadnienie jedności i tożsamości istoty świadomej w filozofii buddyzmu indyjskiego, Lublin 2010; 10. F. Tokarz, Z filozofii indyjskiej kwestie wybrane, t. 1-2, Lublin 1985-1990; 11. P. Williams, Buddyzm mahajana, Kraków 2000
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę na temat specyfiki filozofii rozwijanej w Indiach oraz rozumie związku indyjskiego dyskursu filozoficznego z wierzeniami o charakterze religijnym K_W01 K_W04, K_W08, K_W09, K_W10, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2. posiada zaawansowaną wiedzę na temat indyjskich koncepcji rzeczywistości, poznania, wartości, Boga, człowieka, umysłu, społeczeństwa i religii K_W03, K_W05, K_W06 P6U_W P6S_WG W3. posiada zaawansowaną wiedzę na temat dziejów indyjskiej filozofii i myśli religijnej od starożytności do czasów współczesnych K_W03, K_W05, P6U_W, P6S_WG W4. zna w zaawansowanym stopniu terminologię stosowaną przez indyjskich filozofów i myślicieli religijnych K_W02, P6U_W, P6S_WG
7	Zakres tematów	1. Charakterystyczne cechy filozofii indyjskiej 2. Początki filozofii indyjskiej (Wedy) 3. Główne postaci wedanty 4. Sankhja 5. Klasyczna joga 6. Njaja i waiśeszika 7. Mimansa 8. Filozofia buddyzmu (wczesny buddyzm, abhidharama, myśl mahajany) 9. Dżinizm 10. Tantryzm 11. Myśl neohinduizmu

8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć
---	-----------------------------	---

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji U4, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji K4, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	1. J.L. Brockington, Święta nie hinduizmu, Warszawa 1990; 2. R. Gethin, Podstawy buddyzmu, Kraków 2010; 3. G. Flood, Hinduizm. Wprowadzenie, Kraków 2008; 4. Klasyczna joga indyjska. Jogasutry przypisywane Patańdzalemu i Jogabhaszja, czyli Komentarz do Jogasutr przypisywany Wjasie, tł. i kom. L. Cyboran, Warszawa 20014; 5. M. Kudelska (red.), Filozofia Wschodu. Wybór tekstów, Kraków 2002; 6. M. Mejor (red.), Światło słowem zwane. Wypisy z literatury staroindyjskiej, Warszawa 2007; 7. B. Szymańska (red.), Filozofia Wschodu, Kraków 2001; 8. M. Szymański, Rytualna transgresja w indyjskiej wadźrajanie, "Studia Religiologica" 48 (1) 2015, s. 49-69, http://www.ejournals.eu/Studia-Religiologica/Tom-48-2015/Numer-48-1-2015/art/4812 9. M. Szymański, Zagadnienie jedności i tożsamości istoty świadomej w filozofii buddyzmu indyjskiego, Lublin 2010; 10. F. Tokarz, Z filozofii indyjskiej kwestie wybrane, t. 1-2, Lublin 1985-1990; 11. P. Williams, Buddyzm mahajana, Kraków 2000
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1. poprawnie stosuje podstawową indyjską terminologię filozoficzną i religijną; adekwatnie definiuje odpowiednie pojęcia K_U03, P6U_U, PS6_UW U2. potrafi przedstawić stanowiska indyjskich myślicieli, wskazać różnice między nimi oraz omówić przywoływane argumenty K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3. czyta ze zrozumieniem teksty dotyczące filozoficznej i religijnej myśli Indii K_U01, K_U02, K_U08, P6U_U, PS6_UW, PS6_UU potrafi dyskutować na temat wybranych zagadnień z zakresu wiedzy

		o indyjskiej myśli filozoficznej i religijnej K_U04, K_U05, K_U06, K_U13, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK U4. potrafi sformułować i analizować podstawowe problemy z zakresu wiedzy o indyjskiej myśli filozoficznej i religijnej K_U04, K_U06 P6U_U P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1. ma świadomość istnienia różnic między kulturą indyjską i europejską w zakresie myśli filozoficznej i religijnej K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2. jest otwarty na poznawanie filozoficznych i religijnych tradycji Indii K_K01, K_K03 P6U_K P6S_KK K3. ma świadomość bogactwa filozoficznej i religijnej myśli Indii, dostrzega ograniczenia wiedzy zdobytej na zajęciach oraz rozumie potrzebę jej pogłębiania K_K01 P6U_K P6S_KK K4. potrafi w sposób planowy i zorganizowany pogłębiać swą znajomość filozoficznej i religijnej myśli Indii K_K01, K_U09, K_U012, P6U_K, P6U_U, P6S_KK, P6S_UW, P6S_UU
7	Zakres tematów	1.Wedyzm i braminizm 2.Upaniszady i główne postaci wedanty 3.Klasyczna sankhja 4.Joga Patańdzalego 5.Njaja-waiśeszika 6.Wczesny buddyzm 7.Ahidharama 8.Myśl mahajany 9.Dżinizm 10.Ruch bhakti 11.Tantryzm 12.Sikhizm 13.Estetyka w Indiach 14.Myśl neohinduizmu
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Filozoficzna i religijna myśl w świecie islamu: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozoficzna i religijna myśl w świecie islamu
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30 Konwersatorium 30 Konsultacje i egzamin 6 Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 40 Przygotowanie się do egzaminu 44 Łączna liczba godzin nie kontaktowych 84 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,8 Sumaryczna liczba punktów dla modułu 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny/ zaliczenie pisemne W2, egzamin pisemny/ zaliczenie pisemne W3, egzamin pisemny/ zaliczenie pisemne W4, egzamin pisemny/ zaliczenie pisemne, udział w dyskusji W5, egzamin pisemny/ zaliczenie pisemne, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Kurs jest poświęcony omówieniu i analizie najważniejszych nurtów szkół i filozofii muzułmańskiej (zwykle arabskiej, niekiedy również perskiej[irańskiej]), jak również myśli teologicznej, w tym zwłaszcza początkom tejże filozofii i filozofującej teologii (<i>kalamu</i>); poglądom filozoficznym najważniejszych reprezentantów, m.in. Al-Kindiego, Al-farabiego, Awicenny, Al-Ghazalego, Ibn Ruszda czy Chalduna. Uwaga poświęcona jest również związkom łączącym tzw. filozofię muzułmańską z filozofią grecką, klasyczną, jak i epoce przekładów.

9	Literatura	Bielawski J., Islam, Warszawa 1980. Bielawski J., Islam, religia państwa i prawa, Warszawa 1973. Danecki J., Kultura islamu. Słownik, Warszawa 1997. Danecki J., Podstawowe wiadomości o islamie, t. I-II, Warszawa 1998. Koran, przeł. J. Bielawski, Warszawa 1986. Leaman O., Krótkie wprowadzenie do filozofii islamu, tłum. Michał Lipszyc, Aletheia, Warszawa 2004 Pachniak K., Doktryny isma'iliickie w dziełach Al-Kirmaniego, Dialog, Warszawa 2004 Stefaniuk T., Al-Kindi i początki filozofii w świecie islamu, Wyd. UMCS, Lublin 2014
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu znaczenie filozofii arabskiej (muzułmańskiej) w procesie rozwoju filozofii jako takiej K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne i teologiczne z obszaru muzułmańskiego kręgu kulturowego - od Średniowiecza do czasów współczesnych K_W03, P6U_W, P6S_WG W3, zna zagadnienia związane z kształtowaniem się głównych pojęć i koncepcji filozofii arabsko-muzułmańskiej z zakresu kosmologii filozoficznej, "psychologii" (tj. nauki o duszy), ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii filozoficznej, jak również teologii muzułmańskiej K_W04, P6U_W, P6S_WG W4, zna metody analizy i interpretacji najważniejszych filozoficznych tekstów z obszaru filozofii arabskiej, klasycznego islamu czy sufizmu K_W06, P6U_W, P6S_WG W5, rozumie związki różnych dziedzin kultury muzułmańskiej z religijnymi i filozoficznymi podstawami tejże kultury K_W10, K_W10, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty filozoficzne z nurtu filozofii muzułmańskiej, jak również (w stopniu podstawowym) z obszaru muzułmańskiej literatury religijnej K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną z zakresu filozofii oraz teologii muzułmańskiej (ortodoksyjnej i heterodoksyjnej), a także adekwatnie definiować jej najważniejsze pojęcia K_U03, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii

		i teologii muzułmańskiej oraz ustawicznego jej uzupełniania K_K01, P6U_K, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny, udział w dyskusji W5, egzamin pisemny, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny,
4	Uwagi	–
5	Literatura	Bielawski J., Islam, Warszawa 1980 Bielawski J., Islam, religia państwa i prawa, Warszawa 1973 Danecki J., Kultura islamu. Słownik, Warszawa 1997 Danecki J., Podstawowe wiadomości o islamie, t. I-II, Warszawa 1998 Koran, przeł. J. Bielawski, Warszawa 1986 Leaman O., Krótkie wprowadzenie do filozofii islamu, tłum. Michał Lipszyc, Aletheia, Warszawa 2004 Pachniak K., Doktryny isma'iliickie w dziełach Al-Kirmaniego, Dialog, Warszawa 2004 Stefaniuk T., Al-Kindi i początki filozofii w świecie islamu, Wyd. UMCS, Lublin 2014
6	Efekty uczenia się	W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu znaczenie filozofii arabskiej (muzułmańskiej) w procesie rozwoju filozofii jako takiej K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne i teologiczne z obszaru muzułmańskiego kręgu kulturowego - od Średniowiecza do czasów współczesnych K_W03, P6U_W, P6S_WG W3, zna zagadnienia związane z kształtowaniem się głównych pojęć i koncepcji filozofii arabsko-muzułmańskiej z zakresu kosmologii filozoficznej, "psychologii" (tj, nauki o duszy), ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii filozoficznej, jak również teologii muzułmańskiej K_W04, P6U_W, P6S_WG W4, zna metody analizy i interpretacji najważniejszych filozoficznych tekstów z obszaru filozofii arabskiej, klasycznego islamu czy sufizmu K_W06, P6U_W, P6S_WG

		Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty filozoficzne z nurtu filozofii muzułmańskiej, jak również (w stopniu podstawowym) z obszaru muzułmańskiej literatury religijnej K_U02, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii i teologii muzułmańskiej oraz ustawicznego jej uzupełniania K_K01, P6U_K, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Przejęcie elementów myśli antycznej przez świat islamu; wpływ na początki filozofii muzułmańskiej. 2. Najważniejsze szkoły i reprezentanci tzw. falsafy, czyli arabskiego arystotelizmu: Al-Kindi, Al-Farabi, Awicenna i inni. 3. Krytycy falsafy i filozoficznego racjonalizmu; Al-Ghazali. 4. Pozostali filozofowie arabsko-muzułmańscy: Ibn Badżdża, Ibn Tufajl, Ibn Ruszd, Ibn Chaldun. 5. Filozofia szyicka i isma'ilicka. Najważniejsi przedstawiciele: Bracia Mądrości, An-Nasafi, Al-Kirmani, At-Tusi, Mir Damad, Mulla Sadra. 6. Sufizm i filozofia mistyczna: pojęcie i powstanie mistycyzmu muzułmańskiego, najważniejsi przedstawiciele, Ibn al-Arabi, As-Suhrawardi i iluminizm (al-israq). 7. Kres świetności filozofii arabskiej. Filozofia we współczesnym świecie muzułmańskim.
8	Metody i kryteria oceniania	Egzamin końcowy na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie pisemne W2, zaliczenie pisemne W3, zaliczenie pisemne W4, zaliczenie pisemne, udział w dyskusji W5, zaliczenie pisemne, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–

5	Literatura	Bielawski J., Islam, Warszawa 1980 Bielawski J., Islam, religia państwa i prawa, Warszawa 1973 Danecki J., Kultura islamu. Słownik, Warszawa 1997 Danecki J., Podstawowe wiadomości o islamie, t. I-II, Warszawa 1998 Koran, przeł. J. Bielawski, Warszawa 1986 Leaman O., Krótkie wprowadzenie do filozofii islamu, tłum. Michał Lipszyc, Aletheia, Warszawa 2004 Pachniak K., Doktryny isma'iliickie w dziełach Al-Kirmaniego, Dialog, Warszawa 2004 Stefaniuk T., Al-Kindi i początki filozofii w świecie islamu, Wyd. UMCS, Lublin 2014
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu znaczenie filozofii arabskiej (muzułmańskiej) w procesie rozwoju filozofii jako takiej K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne i teologiczne z obszaru muzułmańskiego kręgu kulturowego - od Średniowiecza do czasów współczesnych K_W03, P6U_W, P6S_WG W3, zna zagadnienia związane z kształtowaniem się głównych pojęć i koncepcji filozofii arabsko-muzułmańskiej z zakresu kosmologii filozoficznej, "psychologii" (tj, nauki o duszy), ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii filozoficznej, jak również teologii muzułmańskiej K_W04, P6U_W, P6S_WG W4, zna metody analizy i interpretacji najważniejszych filozoficznych tekstów z obszaru filozofii arabskiej, klasycznego islamu czy sufizmu K_W06, P6U_W, P6S_WG W5, rozumie związki różnych dziedzin kultury muzułmańskiej z religijnymi i filozoficznymi podstawami tejże kultury K_W10, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty filozoficzne z nurtu filozofii muzułmańskiej, jak również (w stopniu podstawowym) z obszaru muzułmańskiej literatury religijnej K_U02, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii i teologii muzułmańskiej oraz ustawicznego jej uzupełniania K_K01, P6U_K, P6S_KK

7	Zakres tematów	1. Epoka przekładów; Bagdad jako ośrodek naukowy i tłumaczeniowy w średniowieczu. 2. Zainicjowanie filozofii arabskiej przez Al-Kindiego (jego epoka). 3. Najważniejszitzw. falsafy, czyli arabskiego arystotelizmu: Al-Farabi, Awicenna i inni. 4. Al-Ghazali jako krytyk falsafy i filozoficznego racjonalizmu, a także jako sufizm. 5. Sufizm i jego filozoficzne aspektu; najważniejsi reprezentanci. 6. Pozostali filozofowie arabsko-muzułmańscy: Ibn Badźdża, Ibn Tufajl, Ibn Ruszd, Ibn Chaldun. 7. Swoistość filozofii szyickiej i isma'ilickiej; przedstawiciele 8. Kres świetności nauki i filozofii arabskiej, a także jego złożone przyczyny.
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Język chiński (mandaryński): 8 ECTS; WY 30h, KW 120h

1	Nazwa	Język chiński (mandaryński)
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	chiński, polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30 Konwersatorium 120 Konsultacje 15 Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 155 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 5,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 37 Przygotowanie się do zaliczenia 38 Łączna liczba godzin niekontaktowych 75 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów dla modułu 8
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne U3, zaliczenie ustne K1, zaliczenie ustne K2, zaliczenie ustne
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Zajęcia przeznaczone dla studentów, rozpoczynających naukę języka chińskiego od zera. Celem zajęć jest opanowanie słownictwa oraz struktur gramatycznych, umożliwiające komunikację w typowych sytuacjach życiowych oraz nauka pisma w stopniu umożliwiającym odczytywanie prostych tekstów w języku chińskim. Zajęcia obejmują: odsłuch, naukę słownictwa, ćwiczenia z gramatyki praktycznej, naukę pisma, ćwiczenia komunikacyjne oraz lekturę tekstów i tłumaczenia.

9	Literatura	Conversational Chinese 301, compiled by Kang Yuhua and Lai Siping, translated by Zhu Wenjun, Beijing Language and Culture University Press 2015 2. Materiały przygotowane przez prowadzącego
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w średniozaawansowanym stopniu podstawowe terminy i zwroty w języku chińskim – K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie podstawowe zasady funkcjonowania językowych

		podstaw kultury chińskiej – K_W011, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące języka chińskiego ze źródeł pisanych i elektronicznych. – K_U01, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę prostych tekstów w języku chińskim – K_U08, P6_UU, PS6_UW U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności w nauce języka chińskiego – K_U09, P6_UU, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej znajomości języka chińskiego, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty - K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym chińskiego językowego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne – K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne U3, zaliczenie ustne K1, zaliczenie ustne K2, zaliczenie ustne
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
4	Uwagi	–
5	Literatura	Conversational Chinese 301, compiled by Kang Yuhua and Lai Siping, translated by Zhu Wenjun, Beijing Language and Culture University Press 2015 2. Materiały przygotowane przez prowadzącego
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w średniozaawansowanym stopniu podstawowe terminy i zwroty w języku chińskim – K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie podstawowe zasady funkcjonowania językowych podstaw kultury chińskiej – K_W11, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i

		wykorzystywać informacje dotyczące języka chińskiego ze źródeł pisanych i elektronicznych. – K_U01, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę prostych tekstów w języku chińskim – K_U08, P6_UU, PS6_UW U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności w nauce języka chińskiego – K_U09, P6_UU, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej znajomości języka chińskiego, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty - K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym chińskiego językowego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne – K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Historia pisma chińskiego 2. Sylabiczność chińskiego 3. Tonalność chińskiego 4. Pozycyjność chińskiego 5. Znaki chińskie 6. Zapis tradycyjny i uproszczony 7. Transkrypcja fonetyczna: pinyin 8. Chiński na co dzień
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne U3, zaliczenie ustne K1, zaliczenie ustne K2, zaliczenie ustne
3	Metody dydaktyczne	Odsłuch Nauka słownictwa Ćwiczenia komunikacyjne. Opis Pogadanka
4	Uwagi	–

5	Literatura	Conversational Chinese 301, compiled by Kang Yuhua and Lai Siping, translated by Zhu Wenjun, Beijing Language and Culture University Press 2015 2. Materiały przygotowane przez prowadzącego
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w średniozaawansowanym stopniu podstawowe terminy i zwroty w języku chińskim – K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie podstawowe zasady funkcjonowania językowych podstaw kultury chińskiej – K_W11, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące języka chińskiego ze źródeł pisanych i elektronicznych. – K_U01, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę prostych tekstów w języku chińskim – K_U08, P6_UU, PS6_UW U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności w nauce języka chińskiego – K_U09, P6_UU, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej znajomości języka chińskiego, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty - K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym chińskiego językowego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne – K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Proste zdania oznajmujące 2. Zdania pytające, pytanie przez przeczenie 3. Liczebniki do 100 – liczby powyżej 100 i ilość nieokreślona 4. Klasyfikatory 5. Wyrażanie stosunku posiadania, przynależności i cechy przedmiotu 6. Kolory 7. Określanie miejsca i położenia 8. Określenia czasu 9. Porównania: podobieństwo i różnica 10. Cechy charakteru
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Komunikacja międzykulturowa: 2 ECTS; KW 30h

1	Nazwa	Komunikacja międzykulturowa
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) KW 30h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 6 h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 36 h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 1,2 Godziny nie kontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 12 h Przygotowanie się do egzaminu 12 h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 24 h Liczba punktów ECTS za godziny nie kontaktowe: ECTS 0,8 Sumaryczna liczba punktów ECTS : ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Kurs poświęcony jest zagadnieniom takim jak: komunikacja międzykulturowa jako obszar dociekań intelektualnych; kultura jest komunikacją - komunikacja jest kulturą; wymiary kultur; niewerbalne aspekty komunikacji międzykulturowej
9	Literatura	Christopher Robert C., The Japanese Mind, London 1984 Gesteland Richard., Różnice kulturowe a zachowania w biznesie, Warszawa 2000 Mikułowski Pomorski J., Komunikacja Międzykulturowa. Wprowadzenie, Warszawa 1998 Munhak Kim, Koreańczycy, Chińczycy, Japończycy, Warszawa 2010, Nisbett Richard E., Geografia myślenia, Sopot 2009 Kusio Urszula, Dialog w komunikacji międzykulturowej. Ideały a rzeczywistość. Lublin 2011 Tomański Rafał, Tatami kontra krzesła. O Japończykach i Japonii, Warszawa 2011

10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie społeczno-kulturowe konteksty uprawiania filozofii oraz jej wpływ na sposoby komunikowania K_W08, P6U_W, P6S_WK W2, zna podstawowe zasady funkcjonowania instytucji kultury. Zna i rozumie wpływ instytucji kultury na mechanizmu międzykulturowego komunikowania K_W11, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi samodzielnie zdobywać i rozwijać swoje umiejętności w obszarze komunikowania społecznego K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uczestnictwa w życiu kulturowym i społecznym Europy i świata K_K03, P6U_K, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, udział w dyskusji U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	Christopher Robert C., The Japanese Mind, London 1984 Gesteland Richard., Różnice kulturowe a zachowania w biznesie, Warszawa 2000 Mikułowski Pomorski J., Komunikacja Międzykulturowa. Wprowadzenie, Warszawa 1998 Munhak Kim, Koreańczycy, Chińczycy, Japończycy, Warszawa 2010, Nisbett Richard E., Geografia myślenia, Sopot 2009 Kusio Urszula, Dialog w komunikacji międzykulturowej. Ideały a rzeczywistość. Lublin 2011 Tomański Rafał, Tatami kontra krzesła. O Japończykach i Japonii, Warszawa 2011

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. Student ma podstawową wiedzę na temat głównych teorii i koncepcji obecnych w badaniach nad komunikacją międzykulturową K_W5, K_W7 Umiejętności: U1. potrafi uzasadnić tezę : Kulture są różne , ale równe K_UO4, K_W7 skutecznie diagnozuje zasadnicze odmienności między kulturami w wymiarach niewerbalnych K_UO4 , K_UO6 U2. potrafi wskazać zasadnicze różnice między kulturami oraz podać ich źródła K_UO4, K_UO6 Kompetencje społeczne: K1. Student jest otwarty na poznawanie innych kultur K_KO5, K_KO6
7	Zakres tematów	Komunikacja międzykulturowa jako obszar dociekań intelektualnych: Wyprawy, podboje, podróże jako formy kontaktu międzykulturowego. Powstanie nowej dyscypliny i jej tło pojęciowe. Główni teoretycy i podstawowe teorie. Kultura jest komunikacją - komunikacja jest kulturą: Społeczne pochodzenie umysłu. Sprawczość starożytnych Greków. Harmonia starożytnych Chińczyków. Minione implikacje dla współczesnych sposobów myślenia Wymiary kultur: kolektywizm/indywidualizm; męskość/kobiecość; monochroniczność/polichroniczność; bliski i daleki dystans; powściągliwość/emocjonalność; - kultury rzeczowników/ kultury czasowników Niewerbalne aspekty komunikacji międzykulturowej: kinezyka, chronemika, haptyka, okulestyka, olfaktyka.
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Kultura chińska. Wprowadzenie: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Kultura chińska. Wprowadzenie
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS: Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30 Konwersatorium 30 Konsultacje i egzamin 3 Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 63 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 42 Przygotowanie się do egzaminu 45 Łączna liczba godzin nie kontaktowych 90 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,0 Sumaryczna liczba punktów dla modułu 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny U1, dyskusja, referaty U2, referaty U3, dyskusja, referaty K1, egzamin ustny K2, referaty
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem zajęć jest zapoznanie studentów z podstawami tradycyjnej kultury chińskiej. Wykład rozpoczyna się od przedstawienia prehistorii Państwa Środka, przybliżonej w bogatej literaturze mitologicznej. W opisie czasów historycznych zwraca się uwagę na zdobycze cywilizacyjne wczesnych dynastii: Shang (Yin) i Zhou, a następnie dziedzictwo intelektualne epoki Walczących Królestw i zjednoczonych Chin pod panowaniem kolejnych dynastii, charakteryzuje się kulturę materialną, a także instytucje ustrojowe i ich oddziaływanie na ludność. W trakcie konwersatorium omawia się zagadnienia dotyczące chińskiego społeczeństwa i organizacji państwowej, wierzeń i obrzędowości, instytucji życia gospodarczego, sfery prywatnej. Osobne zajęcia poświęca się chińskiej mastyce, tradycyjnej medycynie, oświacie, a także językowi i pismu oraz sztukom pięknym.

9	Literatura	1. P. B. Ebrey, Historia Chin, W-wa 2002 2. J. K.. Fairbank, Historia Chin, Nowe spojrzenie, Gdańsk 1996 3. J. Gernet, Inteligencja Chin. Społeczeństwo i mentalność, W-wa 2008 4. M. J. Kuentler, Dzieje kultury chińskiej, Wrocław 1994 5. J. Pimpaneau, Chiny. Kultury i tradycje, W-wa 2001 6. E. Zajdler, Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, W-wa 2011
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię dotyczącą wybranych dziedzin kultury chińskiej (kultury społecznej, języków, religii, filozofii, sztuki) – K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością chińskich idei filozoficznych i religijnych od starożytności do czasów współczesnych – K_W03, P6U_W, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury chińskiej – K_W04, P6U_W, P6S_WG W4, zna wpływ religijnej filozofii chińskiej na życie człowieka i jej powiązanie z problemami życia – K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące kultury chińskiej ze źródeł pisanych i elektronicznych - K_U01, , P6_UU, PS6_UW U2, potrafi komunikować i przekazać innym posiadaną wiedzę o kulturze i filozofii chińskiej, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia - K_U05, P6_UU, P6S_UK U3, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę różnych wytworów kultury chińskiej, ocenić ich doniosłość filozoficzną oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym - K_U08, P6_UU, PS6_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty - K_K01, P6_UU, PS6_UW
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	
---	------------	--

2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny K1, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny; dyskusja
4	Uwagi	–
5	Literatura	P. B. Ebrey, Historia Chin, W-wa 2002 J. K.. Fairbank, Historia Chin, Nowe spojrzenie, Gdańsk 1996 J. Gernet, Inteligencja Chin. Społeczeństwo i mentalność, W-wa 2008 M. J. Kuenstler, Dzieje kultury chińskiej, Wrocław 1994 J. Pimpaneau, Chiny. Kultury i tradycje, W-wa 2001 E. Zajdler, Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, W-wa 2011
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię dotyczącą wybranych dziedzin kultury chińskiej (kultury społecznej, języków, religii, filozofii, sztuki) – K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością chińskich idei filozoficznych i religijnych od starożytności do czasów współczesnych – K_W03, P6U_W, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów kultury chińskiej – K_W04, P6U_W, P6S_WG W4, zna wpływ religijnej filozofii chińskiej na życie człowieka i jej powiązanie z problemami życia – K_W09, P6U_W, P6S_WK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty - K_K01, P6_UU, PS6_UW
7	Zakres tematów	1. Prehistoria Chin, mitologia chińska 2. Kultura Shangów i wczesnych Zhou 3. Walczące Królestwa - okres klasyczny kultury chińskiej 4. Konfucjanizm i taoizm 5. Dziedzictwo Qin i Hanów 6. Buddyzm chiński 7. Cesarstwo za panowania Tangów i Songów 8. Chiński eklektyzm 9. Chiny pod panowaniem obcych 10. Po upadku cesarstwa
8	Metody i kryteria oceniania	Egzamin na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

--	--	--

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, dyskusja, referaty U2, referaty U3, dyskusja, referaty K2, referaty
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	P. B. Ebrey, Historia Chin, W-wa 2002 J. K. Fairbank, Historia Chin, Nowe spojrzenie, Gdańsk 1996 J. Gernet, Inteligencja Chin. Społeczeństwo i mentalność, W-wa 2008 M. J. Kuenstler, Dzieje kultury chińskiej, Wrocław 1994 J. Pimpaneau, Chiny. Kultury i tradycje, W-wa 2001 E. Zajdler, Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, W-wa 2011
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące kultury chińskiej ze źródeł pisanych i elektronicznych - K_U01, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi komunikować i przekazać innym posiadaną wiedzę o kulturze i filozofii chińskiej, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia - K_U05, P6_UU, P6S_UK U3, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę różnych wytworów kultury chińskiej, ocenić ich doniosłość filozoficzną oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym - K_U08, P6_UU, PS6_UW Kompetencje społeczne K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii - K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Społeczeństwo chińskie - stratyfikacja, rodzina 2. Państwo - administracja, wojsko 3. Religia ludowa, święta, obrzędowość 4. Yijing, wuxing, fengshui, medycyna 5. Konfucjanizm i taoizm 6. Życie gospodarcze 7. Sfera prywatna, czas wolny 8. Kultura narodowa, oświata 9. Język chiński, pismo 10. Sztuka chińska
8	Metody i kryteria oceniania	Oceny referatów, ocena udziału w dyskusji

Kultura indyjska. Wprowadzenie: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Kultura indyjska. Wprowadzenie
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, KW 30 h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 5 h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 65 h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny nie kontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 50h Przygotowanie się do egzaminu 35h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 85 h Liczba punktów ECTS za godziny nie kontaktowe: ECTS 2,8 Sumaryczna liczba punktów ECTS: 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji U4, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji K4, udział w dyskusji K5, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	W ramach zajęć studenci zdobywają wiedzę na temat wybranych dziedzin kultury indyjskiej: kultury społecznej, języków, religii, filozofii, sztuki oraz architektury. Studenci poznają związki między różnymi dziedzinami kultury Indii. Uczą się posługiwać specjalistyczną terminologią oraz interpretować wytwory studiowanej kultury. Odwołanie się do perspektywy historycznej jest podporządkowane potrzebie zrozumienia kultury współczesnych Indii. Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne zdobywane na wykładzie będą rozwijane w ramach konwersatorium.

9	Literatura	J. Auboyer, "Sztuka Indii", Warszawa 1975; J. Auboyer, "Życie codzienne w dzwinyvch Indiach", Warszawa 1968; B. Avari, "Starożytne Indie", Kraków 2011; A. Basham, "Indie. Od początku dziejów do podboju muzułmańskiego", wiele wydań; "Bhagawadgita, czyli Pieśń Pana", tł. J. Sachse, Wrocław 1988; M. Boivin, "Indie. Zarys historii", Warszawa 2011; J.L. Brockington, "Święta nie hinduizmu", Warszawa 1990; K. Dębicki, "Konflikt i przemoc w systemie politycznym współczesnych Indii", Warszawa 2006; L. Dumont, "Homo hierarchicus. System kastowy i jego implikacje", Kraków 2009; G. Flood, "Hinduizm. Wprowadzenie", Kraków 2008; MK. Gandhi, "Autobiografia. Dzieje moich poszukiwań prawdy", Warszawa 1958; W. Hansen. "Pawł tron: dramat Indii Wielkich Mogołów", Warszawa 1980; A. Jakimowicz, "Sztuka Indii", Warszawa 1991; J. Kieniewicz, "Historia Indii", Wrocław-Warszawa-Kraków 2003; K. Knott, "Hinduizm", Warszawa 2000; M. Mejer, "Światło słowem zwane. Wypisy z literatury staroindyjskiej", Warszawa 2007; M. Mejer, "Zarys historii buddyzmu w Indiach", Warszawa 2001; K. Mylius, "Historia literatury staroindyjskiej", Warszawa 2004; H. Nakamura, "Systemy myślenia ludów Wschodu", Kraków 2005; D. Rothermund, "Indie. Nowa azjatycka potęga", Warszawa 2010.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, ma zaawansowaną wiedzę na temat wybranych dziedzin kultury indyjskiej (kultury społecznej, języków, religii, filozofii, sztuki, architektury) K_W08, K_W09, K_W10 K_W11, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w stopniu zaawansowanym terminologię z zakresu wiedzy o kulturze indyjskiej K_W02, P6U_W, P6S_WG W3, posiada zaawansowaną wiedzę na temat najważniejszych zmian, jakie zachodziły w kulturze indyjskiej od starożytności do czasów współczesnych K_W08, K_W09, K_W10, P6U_W, P6S_WG W4, rozumie w stopniu zaawansowanym związek różnych dziedzin kultury indyjskiej z religijnymi i filozoficznymi podstawami tej kultury K_W08, K_W09, K_W10, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi posługiwać się poznaną terminologią z zakresu wiedzy o kulturze indyjskiej i adekwatnie definiować odpowiednie pojęcia K_U03, P6U_U, PS6_UW U2, potrafi przekazać innym posiadaną wiedzę o kulturze indyjskiej K_U05, P6U_U, P6S_UK U3, potrafi zinterpretować wybrane wytwory kultury indyjskiej K_U08, P6U_U, PS6_UW, PS6_UU U4, czyta ze zrozumieniem teksty dotyczące wybranych dziedzin kultury indyjskiej K_U09, P6U_U, P6S_UW

		Kompetencje społeczne: K1, potrafi dyskutować na temat wybranych zagadnień z zakresu wiedzy o kulturze indyjskiej K_U04, K_U06m, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK K2, ma świadomość istnienia wielorakich różnic między kulturą indyjską a kulturą K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3. jest otwarty na poznawanie kultury indyjskiej K_K01, K_K03, P6U_K, P6S_KK, P6S_KO K4, ma świadomość bogactwa kultury indyjskiej, dostrzega ograniczenia wiedzy zdobytej na zajęciach oraz rozumie potrzebę jej K_K01, P6U_K, P6S_KK K5, potrafi w sposób planowy i zorganizowany pogłębiać swą znajomość kultury indyjskiej K_K01, K_U09, K_U012, P6U_K, P6U_U, P6S_KK, P6S_UW, P6S_UU
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny; dyskusja
4	Uwagi	–
5	Literatura	1.J. Auboyer, "Sztuka Indii", Warszawa 1975; 2.J. Auboyer, "Życie codzienne w dzwinyvch Indiach", Warszawa 1968; 3.B. Avari, "Starożytne Indie", Kraków 2011; 4. A. Basham, "Indie. Od początku dziejów do podboju muzułmańskiego", wiele wydań; 5."Bhagawadgita, czyli Pieśń Pana", tł. J. Sachse, Wrocław 1988; 6.J.L. Brockington, "Święta nić hinduizmu", Warszawa 1990; 7.K. Dębicki, "Konflikt i przemoc w systemie politycznym współczesnych Indii", Warszawa 2006; 8.L. Dumont, "Homo hierarchicus. System kastowy i jego implikacje", Kraków 2009; 9.G. Flood, "Hinduizm. Wprowadzenie", Kraków 2008; 10.M.K. Gandhi, "Autobiografia. Dzieje moich poszukiwań prawdy", Warszawa 1958; 11.A. Jakimowicz, "Sztuka Indii", Warszawa 1991; 12.M. Mejor, "Światło słowem zwane. Wypisy z literatury staroindyjskiej", Warszawa 2007; 13.M. Mejor, "Zarys historii buddyzmu w Indiach", Warszawa 2001; 14.K. Mylius, "Historia literatury staroindyjskiej", Warszawa 2004; 15.D. Rothermund, "Indie. Nowa azjatycka potęga", Warszawa 2010.

6	Efekty uczenia się	Wiedza; W1. Ma zaawansowaną wiedzę na temat wybranych dziedzin kultury indyjskiej (kultury społecznej, języków, religii, filozofii, sztuki, architektury) K_W08, K_W09, K_W10 K_W11, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2. Zna w stopniu zaawansowanym terminologię z zakresu wiedzy o kulturze indyjskiej K_W02, P6U_W, P6S_WG W3. posiada zaawansowaną wiedzę na temat najważniejszych zmian, jakie zachodziły w kulturze indyjskiej od starożytności do czasów współczesnych K_W08, K_W09, K_W10, P6U_W, P6S_WG W4. Rozumie w stopniu zaawansowanym związek różnych dziedzin kultury indyjskiej z religijnymi i filozoficznymi podstawami tej kultury K_W08, K_W09, K_W10, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK
7	Zakres tematów	1. Informacje wprowadzające. 2. Zarys dziejów (z naciskiem na wymiar polityczny) 3. Języki i literatura 4. Religie i filozofia 5. Kultura społeczna 6. Architektura 7. Inne dziedziny sztuki 8. Życie polityczne 9. Wybrane zwyczaje 10. Wpływ Indii na kulturę Azji i Zachodu
8	Metody i kryteria oceniania	Egzamin na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji U4, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji K4, udział w dyskusji K5, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–

5	Literatura	1. J. Auboyer, "Sztuka Indii", Warszawa 1975; 2. J. Auboyer, "Życie codzienne w dzwinyvch Indiach", Warszawa 1968; 3. B. Avari, "Starożytne Indie", Kraków 2011; 4. A. Basham, "Indie. Od początku dziejów do podboju muzułmańskiego", wiele wydań; 5. "Bhagawadgita, czyli Pieśń Pana", tł. J. Sachse, Wrocław 1988; 6. J.L. Brockington, "Święta nie hinduizmu", Warszawa 1990; 7. K. Dębicki, "Konflikt i przemoc w systemie politycznym współczesnych Indii", Warszawa 2006; 8. L. Dumont, "Homo hierarchicus. System kastowy i jego implikacje", Kraków 2009; 9. G. Flood, "Hinduizm. Wprowadzenie", Kraków 2008; 10. M.K. Gandhi, "Autobiografia. Dzieje moich poszukiwań prawdy", Warszawa 1958; 11. A. Jakimowicz, "Sztuka Indii", Warszawa 1991; 12. M. Mejer, "Światło słowem zwane. Wypisy z literatury staroindyjskiej", Warszawa 2007; 13. M. Mejer, "Zarys historii buddyzmu w Indiach", Warszawa 2001; 14. K. Mylius, "Historia literatury staroindyjskiej", Warszawa 2004; 15. D. Rothermund, "Indie. Nowa azjatycka potęga", Warszawa 2010.
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1. potrafi posługiwać się poznaną terminologią z zakresu wiedzy o kulturze indyjskiej i adekwatnie definiować odpowiednie pojęcia K_U03, P6U_U, PS6_UW U2. potrafi przekazać innym posiadaną wiedzę o kulturze indyjskiej K_U05, P6U_U, P6S_UK U3. potrafi zinterpretować wybrane wytwory kultury indyjskiej K_U08, P6U_U, PS6_UW, PS6_UU U4. czyta ze zrozumieniem teksty dotyczące wybranych dziedzin kultury indyjskiej K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1. potrafi dyskutować na temat wybranych zagadnień z zakresu wiedzy o kulturze indyjskiej K_U04, K_U06m, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO, P6S_UK K2. ma świadomość istnienia wielorakich różnic między kulturą indyjską a kulturą K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3. jest otwarty na poznawanie kultury indyjskiej K_K01, K_K03, P6U_K, P6S_KK, P6S_KO K4. ma świadomość bogactwa kultury indyjskiej, dostrzega ograniczenia wiedzy zdobytej na zajęciach oraz rozumie potrzebę jej K_K01, P6U_K, P6S_KK K5. potrafi w sposób planowy i zorganizowany pogłębiać swą znajomość kultury indyjskiej K_K01, K_U09, K_U012, P6U_K, P6U_U, P6S_KK, P6S_UW, PS6_UU

7	Zakres tematów	1.Główne okresy w dziejach Indii (charakterystyka) 2.Języki i literatura 3.Główne wierzenia i praktyki hinduizmu 4.Buddyzm 5.Dżinizm 6.Sikhizm 7.Warny, kasty i pozycja kobiet 8.Osiągnięcia w dziedzinie architektury 9.Malarstwo i rzeźba 10.Teatr, muzyka i taniec 11.Życie polityczne 12.Wybrane zwyczaje
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji

Kultura islamu. Wprowadzenie: 4 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Kultura islamu. Wprowadzenie
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, KW 30 h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 6h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 66 h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2.2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 24h Przygotowanie się do egzaminu 30h Łączna liczba godzin niekontaktowych 54h Liczba punktów ECTS za godziny nie kontaktowe: ECTS 1.8 Sumaryczna liczba punktów ECTS: 4
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny W5, egzamin pisemny U1, udział w dyskusji U2, egzamin pisemny, udział w dyskusji K1, egzamin pisemny, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Kurs skoncentrowany jest na wybranych dziedzinach kultury muzułmańskiej: kulturze języka, kulturze duchowej, kulturze społecznej, filozofii, sztuce czy architekturze. Studenci poznają związki między różnymi dziedzinami kultury świata islamu. Zdobywają specjalistyczną terminologię oraz uczą się właściwie interpretować wytwory tejże kultury. Kurs odwołuje się do perspektywy historycznej. Wiedza, umiejętności i kompetencje społeczne zdobywane na wykładzie będą rozwijane w ramach konwersatorium.
9	Literatura	Bielawski J., Islam, religia państwa i prawa, Wiedza Powszechna, Warszawa 1973. Danecki J., Podstawowe wiadomości o islamie t. I i II, Wyd. Akademickie Dialog, Warszawa 2007. Hitti P. Dzieje Arabów, Warszawa 1969. Hourani A. Historia Arabów, Gdańsk 1995. Koran, przeł. J. Bielawski, PIW, Warszawa 1986 (lub późn.). Madeyska S., Historia świat arabskiego – okres klasyczny od

		starożytności do końca epoki Umajjadów (750)” Wyd. UW, Warszawa 1999. Nasr H.S., Idee i wartości islamu, PAX, Warszawa 1988. Parzymies A. (red.), Muzułmanie w Europie, Wyd. Akademickie Dialog, Warszawa 2005. Robinson F., Świat islamu, Świat Książki, Warszawa 1996.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. Zna w zaawansowanym stopniu rolę i miejsce kultury muzułmańskiej w odniesieniu do kultury ogólnoludzkiej K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2. Zna podstawową arabską terminologię związaną z funkcjonowaniem tejże kultury K_W02, P6U_W, P6S_WG W3. Zna w zaawansowanym stopniu główne prądy i kierunki charakteryzujące muzułmański kręgu kulturowego - od okresu „klasycznego” do czasów współczesnych K_W03, P6U_W, P6S_WG W4. Zna podstawowe metody analizy i interpretacji najważniejszych obszarów kultury muzułmańskiej K_W06, P6U_W, P6S_WG W5. Rozumie związek różnych dziedzin kultury muzułmańskiej z religijnymi i filozoficznymi podstawami tejże kultury K_W10; H1A_W10, S1A_W08, Umiejętności: U1. Potrafi analizować i umieścić w szerszym kontekście wybrane wytwory kultury muzułmańskiej K_U02, P6U_U, P6S_UW U2. Potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię związaną z kulturą muzułmańską, a także adekwatnie definiować jej najważniejsze pojęcia K_U03, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1. Jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu kultury muzułmańskiej (świata islamu) oraz ustawicznego jej uzupełniania K_K01, P6U_K, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin pisemny W2, egzamin pisemny W3, egzamin pisemny W4, egzamin pisemny U1, egzamin pisemny K1, egzamin pisemny

3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny; dyskusja
4	Uwagi	–
5	Literatura	Bielawski J., Islam, religia państwa i prawa, Wiedza Powszechna, Warszawa 1973. Danecki J., Podstawowe wiadomości o islamie t. I i II, Wyd. Akademickie Dialog, Warszawa 2007. Hitti P. Dzieje Arabów, Warszawa 1969. Hourani A. Historia Arabów, Gdańsk 1995. Koran, przeł. J. Bielawski, PIW, Warszawa 1986 (lub późn.). Madeyska S., Historia świat arabskiego – okres klasyczny od starożytności do końca epoki Umajjadów (750)” Wyd. UW, Warszawa 1999. Nasr H.S., Idee i wartości islamu, PAX, Warszawa 1988. Parzymies A. (red.), Muzułmanie w Europie, Wyd. Akademickie Dialog, Warszawa 2005. Robinson F., Świat islamu, Świat Książki, Warszawa 1996.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. Zna rolę i miejsce kultury muzułmańskiej w odniesieniu do kultury ogólnoludzkiej K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2. Zna podstawową arabską terminologię związaną z funkcjonowaniem tejże kultury K_W02, P6U_W, P6S_WG W3. Zna główne prądy i kierunki charakteryzujące muzułmański kręgu kulturowego - od okresu „klasycznego” do czasów współczesnych K_W03, P6U_W, P6S_WG W4. Zna podstawowe metody analizy i interpretacji najważniejszych obszarów kultury muzułmańskiej K_W06, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1. Potrafi analizować i umieścić w szerszym kontekście wybrane wytwory kultury muzułmańskiej K_U02, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1. Jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu kultury muzułmańskiej (świata islamu) oraz ustawicznego jej uzupełniania K_K01, P6U_K, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Islam, jego początki i jego rozwój na Płw. Arabskim w perspektywie historycznej. 2. Rozwój kultury i nauki a rozwój państwowości w ujęciu historycznym: państwo Umajadów, państwo Abbasydów, islam i Arabowie na Płw. Iberyjskim (Al-Andalus). 3. Związki języka arabskiego z powstaniem i rozwojem kultury muzułmańskiej. Charakterystyka języka arabskiego. 4. Podstawowe pojęcie i terminy z dziedziny islamistyki i arabistyki.

		5. Wprowadzenie do teologii islamskiej: kwestia ortodoksyjności i heterodoksyjności (różne stanowiska i opinie); podstawowe dogmaty i ich źródła; eschatologia i soteriologia. Kwestia autorytetu religijnego. 6. Wprowadzenie do nauki o Koranie i hadisach. 7. Islam i muzułmanie współcześnie, w krajach muzułmańskich i na Zachodzie.
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena znajomości problematyki – egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, udział w dyskusji W2, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów filozoficznych
4	Uwagi	–
5	Literatura	Bielawski J., Islam, religia państwa i prawa, Wiedza Powszechna, Warszawa 1973. Danecki J., Podstawowe wiadomości o islamie t. I i II, Wyd. Akademickie Dialog, Warszawa 2007. Hitti P. Dzieje Arabów, Warszawa 1969. Hourani A. Historia Arabów, Gdańsk 1995. Koran, przeł. J. Bielawski, PIW, Warszawa 1986 (lub późn.). Madeyska S., Historia świat arabskiego – okres klasyczny od starożytności do końca epoki Umajjadów (750)” Wyd. UW, Warszawa 1999. Nasr H.S., Idee i wartości islamu, PAX, Warszawa 1988. Parzymies A. (red.), Muzułmanie w Europie, Wyd. Akademickie Dialog, Warszawa 2005. Robinson F., Świat islamu, Świat Książki, Warszawa 1996.

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1. Zna rolę i miejsce kultury muzułmańskiej w odniesieniu do kultury ogólnołudzkiej K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2. Zna podstawową arabską terminologię związaną z funkcjonowaniem tejże kultury K_W02, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U2. Potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię związaną z kulturą muzułmańską, a także adekwatnie definiować jej najważniejsze pojęcia K_U03, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1. Jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu kultury muzułmańskiej (świata islamu) oraz ustawicznego jej uzupełniania K_K01, P6U_K, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Początki islamu na Płw. Arabskim w perspektywie historycznej; Arabia przed islamem. 2. Państwo Umajadów, państwo Abbasydów, a następnie na Płw. Iberyjskim: rozwój kultury i nauki; wpływ religii i kultury; kontakty międzykulturowe.. 3. Wpływ języka arabskiego na rozwój kultury muzułmańskiej. 4. Język arabski: podstawowe pojęcia i terminy z dziedziny islamistyki i arabistyki. 5. Teologia islamu: kwestia ortodoksyjności i heterodoksyjności; podstawowe dogmaty i ich źródła; eschatologia i soteriologia. Kwestia autorytetu religijnego. 6. Źródła religijne islamu: Koran i hadisy. 7. Kultura muzułmańska współcześnie, zarówno w krajach muzułmańskich i na Zachodzie.
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Kultura współczesnych Chin: 3 ECTS; WY 30h, KW 15h

1	Nazwa	Kultura współczesnych Chin
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego): Wykład 30 Konwersatorium 15 Konsultacje, egzamin, zaliczenie 6 Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 51 Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,7 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta); Przygotowanie się do konwersatorium 20 Przygotowanie się do egzaminu 19 Łączna liczba godzin nie kontaktowych 30 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,3 Sumaryczna liczba punktów dla modułu 3
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny U1, dyskusja, referaty U2, dyskusja, referaty U3, referaty U4, dyskusja, referaty K1, egzamin ustny, referaty K2, dyskusja, referaty K3, referaty
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Wykład obejmuje treści charakteryzujące tożsamość kulturową Chińczyków, ukształtowaną przez historię, liczącą ponad 3 tysiąclecia. Podkreśla się w nim żywotność rodzimej tradycji w połączeniu z umiejętnością przystosowania jej treści do zmieniających się okoliczności życia. Omawia się specyficzną, panteistyczną religijność, trwałość imperialnego ustroju i organizację społeczeństwa, opierającego się na więzi rodzinnej, a także analizuje przyczyny chińskiej ekspansji gospodarczej i kulturalnej. W trakcie konwersatoriów dyskutuje się ideowe podstawy chińskiej państwowości, charakter społecznych relacji oraz Chińczyków obraz własny i świata.

9	Literatura	1. J. Fenby, Chiny. Upadek i narodziny wielkiej potęgi, Znak, Kraków 2009 2. M. Jacoby, Chiny bez makijażu, Muza, Warszawa 2016 3. H. Kissinger, O Chinach, Czarne, Wołowiec 2014 4. E. Zajdler (red.), Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, Dialog, Warszawa 2011
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei, stojących u podstaw kultury chińskiej - K_W04, P6U_W, P6S_WG W2, zna filozoficzne i religijne podstawy kultury chińskiej oraz rolę tych idei w powstawaniu dzieł i instytucji kultury Chin - K_W010; W3, zna podstawowe zasady funkcjonowania instytucji kultury chińskiej - K_W011, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, umie wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące kultury Chin ze źródeł pisanych i elektronicznych K_U01, P6_UU, P6S_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań zorientowanych na zgłębienie kultury Chin - K_U04, P6_UU, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii kultury, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury chińskiej - K_U05, P6_UU, P6S_UK U4, umie merytorycznie argumentować, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, a także ocenić kontrargumenty i udzielić na nie odpowiedzi w odniesieniu do wiedzy o współczesnych Chinach - K_U06, P6_UU, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest świadomy różnic w odniesieniu do chińskiego i europejskiego dziedzictwa kulturowego, a także wpływu jednego i drugiego dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do intensyfikowania swego uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie do uczestniczenia w spotkaniach i dyskusjach – na uniwersytecie i poza nim – poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym oraz współczesnym dylematom cywilizacji – K_K03, P6_UK, P6S_KO K3 jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny wiedzy o kulturze chińskiej wraz z informowaniem o płynących z tego korzyściach - K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny K1, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny; dyskusja
4	Uwagi	–
5	Literatura	1.J. Fenby, Chiny. Upadek i narodziny wielkiej potęgi, Znak, Kraków 2009 2. M. Jacoby, Chiny bez makijażu, Muza, Warszawa 2016 3. H. Kissinger, O Chinach, Czarne, Wołowiec 2014 4. E. Zajdler (red.), Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, Dialog, Warszawa 2011
6	Efekty uczenia się	Wiedza W1. W zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei, stojących u podstaw kultury chińskiej - K_W04, P6U_W, P6S_WG W2. Filozoficzne i religijne podstawy kultury chińskiej oraz rolę tych idei w powstawaniu dzieł i instytucji kultury Chin - K_W010; W3. Podstawowe zasady funkcjonowania instytucji kultury chińskiej - K_W11, P6U_W, P6S_WK Kompetencje: K1 jest świadomy różnic w odniesieniu do chińskiego i europejskiego dziedzictwa kulturowego, a także wpływu jednego i drugiego dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne - K_K02, P6_UU, P6S_UW
7	Zakres tematów	1. Tożsamość Chińczyków - charakterystyka zamieszkiwanego terytorium, historia, język 2. Tradycja, chińska religijność 3. Konfucjańskie rodzina i społeczeństwo 4. Prawomocność władzy - koncepcja Mandatu Nieba 5. Chiny za Mao, za Denga i dziś 6. Życie gospodarcze, "cud gospodarczy" 7. Polityka wewnętrzna i zagraniczna 8. Chińskie święta
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena wiedzy w trakcie egzaminu

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, dyskusja, referaty U2, dyskusja, referaty U3, referaty U4, dyskusja, referaty K1, referaty K2, dyskusja, referaty K3, referaty
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów, referaty
4	Uwagi	–
5	Literatura	1.J. Fenby, Chiny. Upadek i narodziny wielkiej potęgi, Znak, Kraków 2009 2. M. Jacoby, Chiny bez makijażu, Muza, Warszawa 2016 3. H. Kissinger, O Chinach, Czarne, Wołowiec 2014 4. E. Zajdler (red.), Zrozumieć Chińczyków. Kulturowe kody społeczności chińskich, Dialog, Warszawa 2011
6	Efekty uczenia się	Umiejętności: U1, umie wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące kultury Chin ze źródeł pisanych i elektronicznych K_U01, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań zorientowanych na zgłębienie kultury Chin - K_U04, P6_UU, PS6_UW, P6S_UO U3, potrafi komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii kultury, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury chińskiej - K_U05, P6_UU, P6S_UK U4, umie merytorycznie argumentować, z wykorzystaniem poglądów innych autorów, a także ocenić kontrargumenty i udzielić na nie odpowiedzi w odniesieniu do wiedzy o współczesnych Chinach - K_U06, P6_UU, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest świadomy różnic w odniesieniu do chińskiego i europejskiego dziedzictwa kulturowego, a także wpływu jednego i drugiego dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do intensyfikowania swego uczestnictwa w życiu kulturalnym i społecznym, a szczególnie do uczestniczenia w spotkaniach i dyskusjach – na uniwersytecie i poza nim – poświęconych ważnym zagadnieniom etycznym oraz współczesnym dylematom cywilizacji – K_K03, P6_UK, P6S_KO

		K3 jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny wiedzy o kulturze chińskiej wraz z informowaniem o płynących z tego korzyściach - K_K04, P6_UK, P6S_KO,P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Chińskie koncepcje państwa 2. Chińska tradycja, podstawy i składniki 3. Społeczeństwo konfucjańskie, zjawisko "twarzy" 4. Kulturowe podstawy "cudu gospodarczego" 5. Relacje w biznesie 6. "Czerwone koperty" 7. Chiny w świecie
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusjach, ocena referatów

Translatorium tekstów chińskich: 5 ECTS; KW 60h

1	Nazwa	Translatorium tekstów chińskich
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski, chiński
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe: Konwersatorium – 60h Konsultacje i zaliczenia: 12h Łączna liczba punktów ECTS: 2,4 Godziny niekontaktowe: Przygotowanie studenta do konwersatorium – 48h Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu – 30h Łączna liczba punktów ECTS: 2,6 Sumaryczna liczba punktów ECTS: ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne W3, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne U3, zaliczenie ustne K1, zaliczenie ustne K2, zaliczenie ustne
7	Wymagania wstępne	Podstawowa znajomość języka chińskiego
8	Opis	Uczestnicy zajęć zapoznają się z wybranymi klasycznymi filozoficznymi tekstami chińskimi: Lunyu, Daxue i Daode jing. Zajęcia dzielą się na część warsztatową i konwersatoryjną. W części warsztatowej dokonuje się tłumaczeń z języka chińskiego na język polski, czemu towarzyszy omawianie składni i morfologii klasycznego języka chińskiego. W części konwersatoryjnej dokonuje się interpretacji przetłumaczonego fragmentu tekstu, odwołując się do znajomości odpowiednich zagadnień filozofii chińskiej.
9	Literatura	1. Chinese Text Project; 中國哲學書電子化計劃 : http://ctext.org 2. Chinese Philosophical Texts: https://history.stanford.edu/publications/chinese-philosophical-texts
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zaawansowanym stopniu podstawową chińską (konfucjańską i taoistyczną) terminologię filozoficzną. - K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z

		kształtowaniem się i historyczną zmiennością chińskich idei filozoficznych. - K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów właściwych dla wybranych, chińskich szkół, nurtów i kierunków filozoficznych. – K_W06, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu klasycznej filozofii chińskiej – K_U02, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia z zakresu klasycznej filozofii chińskiej – K_U03, P6_UU, PS6_UW U3, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę wybranych chińskich tekstów filozoficznych, ocenić ich doniosłość filozoficzną oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym - K_U08, P6_UU, PS6_UW Kompetencje społeczne: K1, krytycznie ocenia własną wiedzę w zakresie przekładania chińskich tekstów filozoficznych, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty. - K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii chińskiej wraz z informowaniem o korzyściach związanych z poznawaniem filozofii porównawczej i filozofowania w kontekście znajomości myśli różnej od myśli zachodniej - K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne W3, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne U3, zaliczenie ustne K1, zaliczenie ustne K2, zaliczenie ustne
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstu
4	Uwagi	–
5	Literatura	1. Chinese Text Project; 中國哲學書電子化計劃 : http://ctext.org 2. Chinese Philosophical Texts: https://history.stanford.edu/publications/chinese-philosophical-texts

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zaawansowanym stopniu podstawową chińską (konfucjańską i taoistyczną) terminologię filozoficzną. K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością chińskich idei filozoficznych. - K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji tekstów właściwych dla wybranych, chińskich szkół, nurtów i kierunków filozoficznych. – K_W06, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu klasycznej filozofii chińskiej – K_U02, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia z zakresu klasycznej filozofii chińskiej – K_U03, P6_UU, PS6_UW U3, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę wybranych chińskich tekstów filozoficznych, ocenić ich doniosłość filozoficzną oraz umieścić je we właściwym kontekście historyczno-kulturowym - K_U08, P6_UU, PS6_UW Kompetencje społeczne: K1, krytycznie ocenia własną wiedzę w zakresie przekładania chińskich tekstów filozoficznych, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty. - K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii chińskiej wraz z informowaniem o korzyściach związanych z poznawaniem filozofii porównawczej i filozofowania w kontekście znajomości myśli różnej od myśli zachodniej - K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	1.Przekład wybranych fragmentów Lunyu (Dialogów konfucjańskich) 2. Przekład tekstu Daxue (Wielkiej nauki) 3. Przekład wybranych fragmentów Daode jing (Księgi drogi i cnoty) 4. Dyskusja nad przekładanym tekstem – uwagi do przekładu 5. Interpretacja przełożonych fragmentów w/w tekstów 6. Konfrontowanie przekładu własnego z wybranymi przekładami w językach polskim i angielskim
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Wschodnie techniki medytacji i rozwoju osobowego: 4 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Wschodnie techniki medytacji i rozwoju osobowego
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, KW 30h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 6h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 665h Liczba pkt. ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego: ECTS 2,2 Godziny nie kontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 24h Łączna liczba godzin nie kontaktowych 88 h Liczba punktów ECTS za godziny nie kontaktowe: ECTS 1.8 Sumaryczna liczba punktów ECTS 4
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, egzamin ustny, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
7	Wymagania wstępne	Znajomość podstaw kultury indyjskiej i chińskiej
8	Opis	Wykład dotyczy praktycznych idei i specyficznych technik rozwoju ludzkiego potencjału (samodoskonalenia) stosowanych na Wschodzie. Znaczna jego część jest poświęcona praktykom medytacyjnym obecnym w hinduistycznej jodze i tantrze, chińskim taoizmie oraz w indyjskim, chińskim i tybetańskim buddyzmie. Każdorazowo jest przywoływany i omawiany ich kontekst religijny. W trakcie konwersatorium omawia się i analizuje idee przyświecające poszczególnym praktykom z zamiarem rekonstrukcji wizji człowieka obecnej w religijnych tradycjach Wschodu.
9	Literatura	M. Eliade, Joga. Nieśmiertelność i wolność, PWN Warszawa 1984, 1997
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię

		filozoficzną dotyczącą wschodnich praktyk samodoskonalenia - K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych odnoszących się do wschodnich technik rozwoju osobowego - K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów niematerialnej (duchowej) kultury Wschodu, właściwych dla jej wybranych nurtów i kierunków - K_W06, P6U_W, P6S_WG W4, zna wpływ filozofii Wschodu na życie człowieka i jej powiązanie z problemami życia – K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności U1, potrafi analizować teksty z zakresu praktycznej filozofii Wschodu - K_U02, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia z zakresu praktycznej filozofii Wschodu - K_U03, P6_UU, PS6_UW U3, umie komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii Wschodu, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury - K_U05, P6_UU, P6S_UK Kompetencje społeczne K1, krytycznie ocenia własną wiedzę w zakresie praktycznej filozofii Wschodu, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty – K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, uświadamia sobie i innym dziedzictwo kulturowe Wschodu, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływ tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K3, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii Wschodu wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem wschodnich technik rozwoju osobowego – K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	Umcs.lublin.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny K1, egzamin ustny

3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, wykład konwersatoryjny; dyskusja
4	Uwagi	–
5	Literatura	M. Eliade, Joga. Nieśmiertelność i wolność, PWN Warszawa 1984, 1997
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozoficzną dotyczącą wschodnich praktyk samodoskonalenia - K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych odnoszących się do wschodnich technik rozwoju osobowego - K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji wytworów niematerialnej (duchowej) kultury Wschodu, właściwych dla jej wybranych nurtów i kierunków - K_W06, P6U_W, P6S_WG W4, zna wpływ filozofii Wschodu na życie człowieka i jej powiązanie z problemami życia – K_W09, P6U_W, P6S_WK Kompetencje społeczne K1, krytycznie ocenia własną wiedzę w zakresie praktycznej filozofii Wschodu, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty – K_K01, P6_UU, PS6_UW
7	Zakres tematów	1. Doskonalenie się człowieka w konfucjanizmie - status mędrca (sheng) 2. Taoistyczne "beztroskie wędrowanie" (ziaoyao you) i medytacja w Zhuangzi 3. Alchemia wewnętrzna (neidan) w Baopuzi 4. Medytacja bezprzedmiotowa (zuowang) i techniki wizualizacyjne w taoizmie 5. Protojoga i joga klasyczna 6. Joga w Bhagawadgicie, hathajoga, radża joga i joga posturalna 7. Medytacja w buddyzmie kanonicznym (dźhana) 8. "Droga oczyszczenia" (Wisuddhimagga) Buddhaghosy i "Stopnie medytacji" (Bhawanakrama) Kamalasili 9. Buddyzm dalekowschodni: nianfo w jingtu (jodo) i ezoteryczne praktyki zhenyan (shingon) 10. Chan/zen 11. Tantra hinduska i buddyjska 12. Mahamudra i dzogczen
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena odpowiedzi w trakcie egzaminu

Konwersatorium

1	Strona WWW	-
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	U1, udział w dyskusji U2, udział w dyskusji U3, udział w dyskusji K1, udział w dyskusji K2, udział w dyskusji K3, udział w dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów
4	Uwagi	–
5	Literatura	M. Eliade, Joga. Nieśmiertelność i wolność, PWN Warszawa 1984, 1997
6	Efekty uczenia się	Umiejętności U1, potrafi analizować teksty z zakresu praktycznej filozofii Wschodu - K_U02, P6_UU, PS6_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia z zakresu praktycznej filozofii Wschodu - K_U03, P6_UU, PS6_UW U3, umie komunikować i przekazywać innym swoją wiedzę z dziedziny filozofii Wschodu, zwracając uwagę na jej ścisły związek z problemami życia oraz różnymi kwestiami z obszaru funkcjonowania społeczeństwa i kultury - K_U05, P6_UU, P6S_UK Kompetencje społeczne K1, krytycznie ocenia własną wiedzę w zakresie praktycznej filozofii Wschodu, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty – K_K01, P6_UK, P6S_KK K2, uświadamia sobie i innym dziedzictwo kulturowe Wschodu, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływ tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne - K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK K3, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii Wschodu wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem wschodnich technik rozwoju osobowego – K_K04, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	1. Droga do jedności z Niebem w Lunyu 2. Ideał prawdziwego człowieka (zhenren) w taoizmie 3. Techniki medytacji w Zhuangzi i taoizmie religijnym 4. Taoistyczna alchemia zewnętrzna (waidan) i wewnętrzna (neidan) 5. Indyjska joga klasyczna 6. Rozwój jogi 7. Współczesna joga posturalna 8. Techniki medytacyjne we wczesnym buddyzmie 9. Rozwój buddyjskich technik medytacyjnych – innowacje chińskie 10. Specyfika chanu (zenu) 11. Mantra, wizualizacja i rytuał w tantryzmie 12. Jogi Naropy, mahamudra i dzogchen

8	Metody i kryteria oceniania	Ocena udziału w dyskusji , ocena stopnia rozumienia czytanych tekstów

Logika pragmatyczna: 2 ECTS; KW 15h

1	Nazwa	Logika pragmatyczna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 15h, 0,5 ECTS Konsultacje i egzamin 15h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 30h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 15h Przygotowanie się do egzaminu 15h Łączna liczba godzin niekontaktowych 30h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1 Sumaryczna liczba punktów ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny W2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny K1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Zajęcia mają na celu zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami z zakresu logiki nieformalnej oraz wybranymi elementami logiki formalnej, ze szczególnym naciskiem na kwestie związane z umiejętnością definiowania, formułowania poprawnych pytań i odpowiedzi oraz przeprowadzaniem rozumowań. Podczas kursu zwraca się szczególną uwagę na praktyczną umiejętność wykorzystania wiedzy z przedstawionego zakresu, co znajduje swój wyraz w dużej ilości prezentowanych przykładów.
9	Literatura	• Z. Ziemiński, Logika praktyczna, PWN, Warszawa, 2007 (i wydania wcześniejsze) • K. Wieczorek, Wprowadzanie do logiki dla studentów wszystkich kierunków, Wydawnictwo Skrypt, 2005
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie logiki w systemie nauk, oraz jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu definicję znaku, różnicę pomiędzy znakiem i oznaką, rodzaje nazw i możliwe stosunki między ich zakresami, sposób budowania poprawnych definicji, definicję i własności zdania w sensie logicznym, warunki poprawnego podziału

		logicznego, sposób budowania poprawnych pytań i konstruowania poprawnych odpowiedzi, rodzaje i własności rozumowań K_W02, K_W05, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi poprawnie stosować pojęcia: znaku, oznaki, zdania w sensie logicznym, poznanych rodzajów nazw i definicji K_U03, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi rozpoznać stosunki między zakresami podanych nazw, dokonać podziału logicznego, zbudować poprawną definicję klasyczną, poprawnie skonstruować pytanie i odpowiedź na dane pytanie, podać przykład rozumowania indukcyjnego i dedukcyjnego K_U03, K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny logiki wraz z informowaniem o korzyściach ze stosowania narzędzi logiki w życiu społecznym K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny W2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny U2, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny K1, ocena przygotowania do zajęć, sprawdzian pisemny
3	Metody dydaktyczne	Praca z tekstem
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Z. Ziemiński, Logika praktyczna, PWN, Warszawa, 2007 (i wydania wcześniejsze) • K. Wieczorek, Wprowadzanie do logiki dla studentów wszystkich kierunków, Wydawnictwo Skrypt, 2005
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie logiki w systemie nauk, oraz jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu definicję znaku, różnicę pomiędzy znakiem i oznaką, rodzaje nazw i możliwe stosunki między ich zakresami, sposób budowania poprawnych definicji, definicję i własności zdania w sensie logicznym, warunki poprawnego podziału

		logicznego, sposób budowania poprawnych pytań i konstruowania poprawnych odpowiedzi, rodzaje i własności rozumowań. K_W02, K_W05, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi poprawnie stosować pojęcia: znaku, oznaki, zdania w sensie logicznym, poznanych rodzajów nazw i definicji K_U03, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi rozpoznać stosunki między zakresami podanych nazw, dokonać podziału logicznego, zbudować poprawną definicję klasyczną, poprawnie skonstruować pytanie i odpowiedź na dane pytanie, podać przykład rozumowania indukcyjnego i dedukcyjnego K_U03, K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny logiki wraz z informowaniem o korzyściach ze stosowania narzędzi logiki w życiu społecznym K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Podstawowe informacje dotyczące znaku: definicja znaku, funkcje znaku • Różnice pomiędzy znakiem a oznaką • Podstawowe informacje dotyczące nazwy: rodzaje nazw, definicja treści nazwy, zakresu nazwy i desygnatu nazwy • Wyznaczanie stosunków między zakresami nazw • Podział logiczny: definicja podziału logicznego, jego funkcje i warunki poprawności • Rodzaje definicji ze względu na ich funkcje i budowę • Warunki poprawności definicji: podstawowe błędy definicji. • Pojęcie zdania w sensie logicznym, wartość logiczna zdania. • Obiektywny charakter prawdziwości i fałszywości zdań • Wypowiedzi niezupełne • Charakter wypowiedzi pytań • Warunki poprawności pytań i odpowiedzi
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena aktywności na zajęciach i stopnia przygotowania do zajęć Sprawdzian pisemny

Prawo autorskie i ochrona własności intelektualnej: 1 ECTS; WY 15h

1	Nazwa	Prawo autorskie i ochrona własności intelektualnej
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 15h, 0,5 ECTS Konsultacje i egzamin 1h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 16h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 0,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 4h Przygotowanie się do egzaminu 10h Łączna liczba godzin niekontaktowych 15h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 1
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	zaliczenie pisemne w formie testu jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru; zaliczenie przedmiotu od => 60%
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Wykład ma na celu zapoznanie studentów z przepisami prawnymi odnoszącymi się do własności intelektualnej. W szczególności sposób uwzględnia prawa autorskie i prawa pokrewne. Wykład przedstawia podstawowe informacje z zakresu dozwolonego użytku utworów (ograniczenia treści autorskich praw majątkowych) ze szczególnym uwzględnieniem prawa cytatu. Zwraca uwagę na plagiat i jego konsekwencje prawne.
9	Literatura	• J. Barta, R. Markiewicz, Prawo autorskie, 4. wydanie, Warszawa 2016; • R. Golań, Prawo autorskie. Komentarz dla praktyków, Gdańsk 2016; • Bagieńska-Masiota, Ochrona praw autorskich, Warszawa 2015; • Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 14 lutego 1994 r.; • Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z dnia 16 kwietnia 1993 r.; • Ustawa o prawie własności przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 r. wraz z komentarzem
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej i przemysłowej. K_W12; P6U_W; P6S_WK W2, zna podstawowe prawne i etyczne uwarunkowania działalności badawczej i analitycznej oraz podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości z uwzględnieniem ochrony własności intelektualnej K_W13; K_W14; P6U_W; P6U_W; P6S_WK; P6S_WK Umiejętności U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej ze źródeł pisanych i elektronicznych. K_U01; P6U_U; PS6_UW

		U2, samodzielnie przegląda, korzysta z odpowiednich źródeł aktów prawnych dotyczących własności intelektualnej, umie rozwiązać szczegółowe zagadnienia dotyczące prawa autorskiego i przygotować wystąpienia ustne by nie naruszać praw intelektualnych innych osób. K_U07; P6U_U; P6S_UW; P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać i poszerzać wiedzę z prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_U09; P6U_U; P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty. K_K01; P6U_K; P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne. K_K02; P6U_K; P6S_KO; P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Końcowe zaliczenie pisemne - test jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru
3	Metody dydaktyczne	• prezentacja multimedialna (MS Power Point) • wykład problemowy • wykład podający
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• J. Barta, R. Markiewicz, Prawo autorskie, 4. wydanie, Warszawa 2016; • R. Gola, Prawo autorskie. Komentarz dla praktyków, Gdańsk 2016; • Bagieńska-Masiota, Ochrona praw autorskich, Warszawa 2015; • Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych z dnia 14 lutego 1994 r.; • Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji z dnia 16 kwietnia 1993 r.; • Ustawa o prawie własności przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 r. wraz z komentarzem.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady ochrony własności intelektualnej i przemysłowej. K_W12; P6U_W; P6S_WK W2, zna podstawowe prawne i etyczne uwarunkowania działalności badawczej i analitycznej oraz podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości z uwzględnieniem ochrony własności intelektualnej K_W13; K_W14; P6U_W; P6U_W; P6S_WK; P6S_WK Umiejętności U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje dotyczące prawa autorskiego i ochrony własności

		intelektualnej ze źródeł pisanych i elektronicznych. K_U01; P6U_U; PS6_UW U2, samodzielnie przegląda, korzysta z odpowiednich źródeł aktów prawnych dotyczących własności intelektualnej, umie rozwiązać szczegółowe zagadnienia dotyczące prawa autorskiego i przygotować wystąpienia ustne by nie naruszać praw intelektualnych innych osób. K_U07; P6U_U; P6S_UW; P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać i poszerzać wiedzę z prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_U09; P6U_U; P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy zawodowej, uzupełniania jej, korzystania z różnych instytucjonalnych i indywidualnych źródeł jej wsparcia i korekty. K_K01; P6U_K; P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne. K_K02; P6U_K; P6S_KO; P6S_KK
7	Zakres tematów	• Wyjaśnienie pojęć: własność intelektualna, ochrona własności intelektualnej, prawo autorskie, prawa pokrewne • Źródła prawa krajowe i międzynarodowe. • Przedmiot prawa autorskiego. • Podmiot prawa autorskiego. • Prawo cytatu. • Plagiat w kontekście ochrony praw autorskich
8	Metody i kryteria oceniania	zaliczenie pisemne w formie testu jednokrotnego lub wielokrotnego wyboru; zaliczenie przedmiotu od => 60%

Propedeutyka filozofii: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Propedeutyka filozofii
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, konwersatorium 30h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 75h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 45h Przygotowanie się do egzaminu 30h Łączna liczba godzin niekontaktowych 75h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K3, ocena udziału w dyskusjach
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Na wykładzie wyjaśnia się, czym jest filozofia oraz dlaczego warto się nią zajmować. Rozpatruje się jej powiązania z naukowymi i pozanaukowymi formami refleksji nad światem i człowiekiem oraz analizuje role pełnione w kulturze przez naukowców, kapłanów, technokratów oraz niezależnych myślicieli. Próbuje się również odpowiedzieć na pytanie, jakie znaczenie w kształtowaniu racjonalnego poglądu na świat przysługuje myśleniu potocznemu, nauce i filozofii. Materiał jest omawiany w kontekście problemowym uwzględniającym spory dotyczące kwestii rozpatrywanych na styku problematyki filozoficznej z nauką, religią, ze zdroworozsądkowymi przekonaniami, z przekonaniami i postawami światopoglądowymi, a także z ideologią. Charakteryzowane są metody filozofowania - dialogowa, scholastyczna, dialektyczna, hermeneutyczna, analityczna, a także rola eksperymentów myślowych w filozoficznym dyskursie. Omówiony jest także literacki styl dyskursu filozoficznego, w tym metaforyczność języka filozoficznego.
9	Literatura	• Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii, Warszawa 1983; • Anzenbacher A., Wprowadzenie do filozofii, Kraków 1992; • Bocheński J.M., Ku filozoficznemu myśleniu. Wprowadzenie do podstawowych pojęć filozoficznych, Warszawa 1986. • Jaspers K., Wprowadzenie do filozofii, Wrocław 2004. • Nagel T., Co to wszystko znaczy? Bardzo krótkie wprowadzenie do filozofii, Warszawa 1993.

		- Scruton R., Przewodnik po filozofii dla inteligentnych, Warszawa 2000. - Honderich T. (red.), Encyklopedia filozofii, T. I - II, Poznań 1998-1999. - Jedynak S. (red.), Mała encyklopedia filozofii, Bydgoszcz 1996
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna współczesne zapatrywania na przyczyny tematycznego i kontekstowego zróżnicowania problematyki filozoficznej, jej podziału na kierunki, szkoły, style i paradygmaty filozofowania - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG, K_W05, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie w zawansowanym stopniu główne spory filozoficzne w obszarze metafizyki i ontologii, teorii poznania i filozofii nauki, etyki, estetyki i filozofii społecznej - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK,, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna różnice między dyskursem filozoficznym i religijnym, literackim, i światopoglądowo-ideologicznym - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi analizować tekst filozoficzny ze wskazaniem na różnice między jego treścią a formą językowego wyrazu - K_U01, P6U_U, PS6_UW, K_U02, P6U_U, PS6_UW U2, rozróżnia podstawowe metody filozofowania oraz potrafi dokonać ich charakterystyki z punktu widzenia stosowanych w nich narzędzi poznawczych oraz celów, których osiągnięciu mają one służyć - K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, ma zdolność kształtowania postawy krytycznego myślenia w stosunku do najczęściej formułowanych zapatrywań światopoglądowo-filozoficznych - K_U06, P6U_U, P6S_UK. Kompetencje społeczne: K1, umie nawiązywać dyskusję i polemikę z poglądami i argumentami omawianymi na wykładzie i diskutowanymi na konwersatoriach - K_K05, P6U_U, P6S_UK K2, docenia wartość intelektualnego wkładu filozofii w kształtowanie racjonalnych postaw wobec zagadnień nasuwanych przez świat współczesny - K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy

4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii, Warszawa 1983; • Anzenbacher A., Wprowadzenie do filozofii, Kraków 1992; • Bocheński J.M., Ku filozoficznemu myśleniu. Wprowadzenie do podstawowych pojęć filozoficznych, Warszawa 1986. • Jaspers K., Wprowadzenie do filozofii, Wrocław 2004. • Nagel T., Co to wszystko znaczy? Bardzo krótkie wprowadzenie do filozofii, Warszawa 1993. • Scruton R., Przewodnik po filozofii dla inteligentnych, Warszawa 2000. • Honderich T. (red.), Encyklopedia filozofii, T. I - II, Poznań 1998-1999. • Jedynek S. (red.), Mała encyklopedia filozofii, Bydgoszcz 1996
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna współczesne zapatrywania na przyczyny tematycznego i kontekstowego zróżnicowania problematyki filozoficznej, jej podziału na kierunki, szkoły, style i paradygmaty filozofowania - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG, K_W05, P6U_W, P6S_WG. W2, zna i rozumie w zawansowanym stopniu główne spory filozoficzne w obszarze metafizyki i ontologii, teorii poznania i filozofii nauki, etyki, estetyki i filozofii społecznej - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W04, P6U_W, P6S_WG. W3, zna różnice między dyskursem filozoficznym i religijnym, literackim, i światopoglądowo-ideologicznym - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG. Umiejętności: U1, potrafi analizować tekst filozoficzny ze wskazaniem na różnice między jego treścią a formą językowego wyrazu - K_U01, P6U_U, P6S_UW, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, rozróżnia podstawowe metody filozofowania oraz potrafi dokonać ich charakterystyki z punktu widzenia stosowanych w nich narzędzi poznawczych oraz celów, których osiągnięciu mają one służyć - K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, ma zdolność kształtowania postawy krytycznego myślenia w stosunku do najczęściej formułowanych zapatrywań światopoglądowo-filozoficznych - K_U06, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, umie nawiązywać dyskusję i polemikę z poglądami i argumentami omawianymi na wykładzie i diskutowanymi na konwersatoriach - K_K05, P6U_U, P6S_UK K2, docenia wartość intelektualnego wkładu filozofii w kształtowanie racjonalnych postaw wobec zagadnień nasuwanych przez świat współczesny - K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK

7	Zakres tematów	• Co to jest filozofia? Dlaczego jej nauczanie wymaga wprowadzenia? • Cechy myślenia filozoficznego. • Obszary refleksji filozoficznej: działy filozofii, szkoły i kierunki filozoficzne. • Status i miejsce filozofii w historii myśli ludzkiej oraz we współczesnej kulturze. • Ideologia a filozofia i światopogląd: naturalny i filozoficznie ugruntowany. • Znamiona filozoficznego namysłu nad religią. • Potoczne i filozoficzne koncepcje świata: realnego i idealnego, obiektywnego i subiektywnego. • Źródła i granice wiarygodnej wiedzy, sposoby pozyskiwania zasadnych przeświadczeń. • Rola języka - potocznego, literackiego, naukowego - w filozoficznym dyskursie.
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena udziału w dyskusjach W2, ocena udziału w dyskusjach U1, ocena udziału w dyskusjach U2, ocena udziału w dyskusjach U3, ocena udziału w dyskusjach K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, zaliczenie ustne (kolokwium) K3, ocena udziału w dyskusjach
3	Metody dydaktyczne	czytanie i analiza tekstów filozoficznych, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Ajdukiewicz K., Zagadnienia i kierunki filozofii, Warszawa 1983; • Anzenbacher A., Wprowadzenie do filozofii, Kraków 1992; • Bocheński J.M., Ku filozoficznemu myśleniu. Wprowadzenie do podstawowych pojęć filozoficznych, Warszawa 1986. • Jaspers K., Wprowadzenie do filozofii, Wrocław 2004. • Nagel T., Co to wszystko znaczy? Bardzo krótkie wprowadzenie do filozofii, Warszawa 1993. • Scruton R., Przewodnik po filozofii dla inteligentnych, Warszawa 2000. • Honderich T. (red.), Encyklopedia filozofii, T. I - II, Poznań 1998-1999. • Jedynek S. (red.), Mała encyklopedia filozofii, Bydgoszcz 1996
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna współczesne zapatrywania na przyczyny tematycznego i kontekstowego zróżnicowania problematyki filozoficznej, jej podziału na kierunki, szkoły, style i paradygmaty filozofowania - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG, K_W05, P6U_W, P6S_WG. W2, zna i rozumie w zawansowanym stopniu główne spory filozoficzne w obszarze metafizyki i ontologii, teorii poznania i filozofii nauki, etyki, estetyki i filozofii społecznej - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W04, P6U_W, P6S_WG.

		W3, zna różnice między dyskursem filozoficznym i religijnym, literackim, i światopoglądowo-ideologicznym - K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK, K_W02, P6U_W, P6S_WG, K_W04, P6U_W, P6S_WG. Umiejętności: U1, potrafi analizować tekst filozoficzny ze wskazaniem na różnice między jego treścią a formą językowego wyrazu - K_U01, P6U_U, P6S_UW, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, rozróżnia podstawowe metody filozofowania oraz potrafi dokonać ich charakterystyki z punktu widzenia stosowanych w nich narzędzi poznawczych oraz celów, których osiągnięciu mają one służyć - K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, ma zdolność kształtowania postawy krytycznego myślenia w stosunku do najczęściej formułowanych zapatrywań światopoglądowo-filozoficznych - K_U06, P6U_U, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, umie nawiązywać dyskusję i polemikę z poglądami i argumentami omawianymi na wykładzie i dyskutowanymi na konwersatoriach - K_K05, P6U_U, P6S_UK K2, docenia wartość intelektualnego wkładu filozofii w kształtowanie racjonalnych postaw wobec zagadnień nasuwanych przez świat współczesny - K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	Tematyka zajęć dostosowana do analizy klasycznych tekstów filozoficznych i dyskusji nad nimi. • Arystoteles, Zachęta do filozofii • Platon, Państwo (księga siódma), • Epikur, List do Herodota. • R. Descartes, Rozprawa o metodzie • G. W. F. Leibniz, Zasady filozofii, czyli monadologia • J. Locke, Rozważania dotyczące rozumu ludzkiego, księga II • G. Berkeley, Trzy dialogi między Hylasem i Filonousem • D. Hume, Badania dotyczące rozumu ludzkiego • Kant, Krytyka czystego rozumu • E. Husserl, Idea fenomenologii • V. v. O. Quine, O tym, co istnieje • K. R. Popper, Epistemologia bez podmiotu poznającego. • J. Searle, Umysł, mózg i nauka • R. Penrose, Fizyka i umysł
8	Metody i kryteria oceniania	Aktywność na zajęciach; zaliczenie ustne / kolokwium

Psychologia: 2 ECTS; WY 15h, KW 15h

1	Nazwa	Psychologia
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	–
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 15h, konwersatorium 15h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 2h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 32h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 3h Przygotowanie się do egzaminu 25h Łączna liczba godzin niekontaktowych 28 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1 Sumaryczna liczba punktów ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie pisemne W2, zaliczenie pisemne W3, zaliczenie pisemne W4, zaliczenie pisemne U1, zaliczenie pisemne U2, zaliczenie pisemne U3, zaliczenie pisemne U4, zaliczenie pisemne U5, zaliczenie pisemne
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem zajęć jest wprowadzenie szerokiej sieci pojęć psychologicznych oraz przedstawienie podstawowych zagadnień badanych przez psychologię. Przedstawione zostaną również główne osiągnięcia tej nauki. Wykład ma zapoznać studentów z głównymi kierunkami psychologii, oraz z podstawowymi zagadnieniami psychologii: spostrzegania, pamięci i uczenia się, myślenia, emocji czy funkcjonowania jednostki w grupie. Konwersatorium ma na celu: zdobycie umiejętności formułowania samodzielnych wniosków, posługiwania się językiem psychologicznym, zaprojektowania autorskiego badania eksperymentalnego oraz napisania recenzji książki psychologicznej.
9	Literatura	• Malim, T., Birch, A., Wadeley, A. (1997), Wprowadzenie do psychologii. Warszawa: PWN. • Mietzel, G. (2003). Wprowadzenie do psychologii. Gdańsk: GWP. • Aronson E., T. D. Wilson, M. R. Akert, Psychologia społeczna., Wyd. Zysk i S-ka • Cialdini R., Wywieranie wpływu na innych. Teoria i praktyka, Gdańsk 2001, Gdańskie • Wydawnictwo Psychologiczne • Aronson, E. (2012), Człowiek istota społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Brzeziński, J. (1997), Metodologia badań psychologicznych. Warszawa:

		Wydawnictwo Naukowe PWN. • Cialdini, R. (2010), Wywieranie wpływu na ludzi. Gdańsk: GPW. • Kozielecki, J. (1998), Koncepcje psychologiczne człowieka. Warszawa: Wydawnictwo Żak. • Shaughnessy, J. J./ Zachmeister E. B./ Zachmeister, J. S. (2002), Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GPW. • Jastrzębski, A. W obronie integralności człowieka. Próba adekwatnego ujęcia filozofii psychologii (UMK, Toruń 2012)
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu rolę i miejsce psychologii w systemie nauk (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia i problemy psychologii(K_W13, P6U_W P6S_WK) W3, zna w zaawansowanym stopniu kierunki psychologii i ich historyczne korzenie (K_W07, P6U_W P6S_WG) W4, zna w zaawansowanym stopniu metody i techniki badawcze stosowane w psychologii (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U1, potrafi sformułować i przeanalizować problem z obszaru psychologii, zgromadzić dane; jest przygotowany do udziału w prowadzeniu badań (K_U01, P6U_U PS6_UW) U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień psychologicznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytyki (K_U01, K_U06, P6U_U PS6_UW, P6U_U P6S_UK) U3, potrafi przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne opracowujące zagadnienia z obszaru psychologii (K_U09, P6U_U P6S_UW) Kompetencje społeczne: K1, wykazuje się postawą krytyczną względem oferowanej mu wiedzy w zakresie funkcjonowania ludzkiej psychiki (K_K01, P6U_K P6S_KK) K2, docenia wartość wiedzy psychologicznej i naukowego podejścia do ludzkiego zachowania. (K_K02, P6U_K P6S_KK)
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	–
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie pisemne W2, zaliczenie pisemne W3, zaliczenie pisemne W4, zaliczenie pisemne U1, zaliczenie pisemne U2, zaliczenie pisemne U3, zaliczenie pisemne

		U4, zaliczenie pisemne U5, zaliczenie pisemne
3	Metody dydaktyczne	Wykład problemowy, wykład objaśniający, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Aronson, E. (2012), Człowiek istota społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Brzeziński, J. (1997), Metodologia badań psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN. • Cialdini, R. (2010), Wywieranie wpływu na ludzi. Gdańsk: GPW. • Koziński, J. (1998), Koncepcje psychologiczne człowieka. Warszawa: Wydawnictwo Żak. • Mietzel G. (2003), Wprowadzenie do psychologii. Zagadnienia podstawowe. Gdańsk: GPW. • Shaughnessy, J. J/ Zachmeister E. B./ Zachmeister, J. S. (2002), Metody badawcze w psychologii. Gdańsk: GPW.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu rolę i miejsce psychologii w systemie nauk (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia i problemy psychologii(K_W13, P6U_W P6S_WK) W3, zna w zaawansowanym stopniu kierunki psychologii i ich historyczne korzenie (K_W07, P6U_W P6S_WG) W4, zna w zaawansowanym stopniu metody i techniki badawcze stosowane w psychologii (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U1, potrafi sformułować i przeanalizować problem z obszaru psychologii, zgromadzić dane; jest przygotowany do udziału w prowadzeniu badań (K_U01, P6U_U PS6_UW) U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień psychologicznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytyki (K_U01, K_U06, P6U_U PS6_UW, P6U_U P6S_UK) U3, potrafi przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne opracowujące zagadnienia z obszaru psychologii (K_U09, P6U_U P6S_UW) Kompetencje społeczne: K1, wykazuje się postawą krytyczną względem oferowanej mu wiedzy w zakresie funkcjonowania ludzkiej psychiki (K_K01, P6U_K P6S_KK) K2, docenia wartość wiedzy psychologicznej i naukowego podejścia do ludzkiego zachowania. (K_K02, P6U_K P6S_KK)

7	Zakres tematów	- Definicja, przedmiot i cel psychologii. - Rozwój psychologii. Wybrane kierunki i koncepcje - Metody współczesnej psychologii. - Procesy poznawcze: wrażenia, spostrzeganie, pamięć - Myślenie, inteligencja, mądrość - Emocje, uczucia i motywacje - ich rola w życiu człowieka. - Filozoficzne problemy w psychologii
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie pisemne

Konwersatorium

1	Strona WWW	–
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	praca zaliczeniowa W1, zaliczenie pisemne W2, zaliczenie pisemne W3, zaliczenie pisemne W4, zaliczenie pisemne U1, zaliczenie pisemne U2, zaliczenie pisemne U3, zaliczenie pisemne K1, zaliczenie pisemne K2, zaliczenie pisemne
3	Metody dydaktyczne	dyskusja dydaktyczna, objaśnienie, klasyczna metoda problemowa, konsultacje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	- Pocztowski A., Zarządzanie zasobami ludzkimi, PWE, Warszawa, 2018 - Król A., Ludwiczynski H., Zarządzanie zasobami ludzkimi, PWE, 2011 - Jamka B. , Czynniki ludzkie we współczesnym przedsiębiorstwie: zasób czy kapitał? Od zarządzania kompetencjami do zarządzania różnorodnością, Oficyna Ekonomiczna Grupa WoltersKluwer, Warszawa 2011. - Armstrong M., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Wydawnictwo Oficyna, Warszawa 2011. - Moczyłowska J., Zarządzanie zasobami ludzkimi w organizacji, Difin, Warszawa 2010. - Juchnowicz M., Satysfakcja zawodowa pracowników. Kreator kapitału ludzkiego, PWE , Warszawa, 2014. - Rakowska A.(red). 2018, Unlocking the potential of employees in the context of organizational diversity, ToKnowPress, Bankog, Celie, Lublin. - Czasopismo „Zarządzanie Zasobami Ludzkimi” , Wyd. Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. 9. Polecane na wykładach wybrane prezentacje TED
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1 Zna w zaawansowanym stopniu rolę i miejsce psychologii w systemie nauk (K_W07, P6U_W P6S_WG) W2 Zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia i problemy psychologii(K_W13, P6U_W P6S_WK) W3 Zna w zaawansowanym stopniu kierunki psychologii i ich historyczne korzenie (K_W07, P6U_W P6S_WG)

		W4 Zna w zaawansowanym stopniu metody i techniki badawcze stosowane w psychologii (K_W07, P6U_W P6S_WG) Umiejętności: U1 potrafi sformułować i przeanalizować problem z obszaru psychologii, zgromadzić dane; jest przygotowany do udziału w prowadzeniu badań (K_U01, P6U_U P6S_UW) U2 potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień psychologicznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytyki (K_U01, K_U06, P6U_U P6S_UW, P6U_U P6S_UK) U3 potrafi przygotować prace pisemne i wystąpienia ustne opracowujące zagadnienia z obszaru psychologii (K_U09, P6U_U P6S_UW) Kompetencje społeczne: K1 wykazuje się postawą krytyczną względem oferowanej mu wiedzy w zakresie funkcjonowania ludzkiej psychiki (K_U09, P6U_U P6S_UW) K2 docenia wartość wiedzy psychologicznej i naukowego podejścia do ludzkiego zachowania. (K_U09, P6U_U P6S_UW)
7	Zakres tematów	• Historia i dzieje psychologii • Definicja i działy psychologii • Współczesne kierunki psychologii • Filozoficzne problemy w psychologii • Problematyka pamięci i uczenia się • Rozwiązywanie problemów, psychologia kreatywności • Stres i zachowanie się • Metodologia i badania naukowe w psychologii • Wybrane zagadnienia Psychologii społecznej • Wybrane zagadnienia komunikacji interpersonalnej
8	Metody i kryteria oceniania	ocena stopnia znajomości i rozumienia głównych pojęć używanych w psychologii ocena stopnia znajomości i rozumienia głównych stanowisk w obszarze psychologii

Socjologia: 3 ECTS; WY 15h, KW 15h

1	Nazwa	Socjologia
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 15h, konwersatorium 15h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 5h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 35h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,2 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 25h Łączna liczba godzin niekontaktowych 55h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,8 Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć W2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć W3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Wybrane koncepcje i problemy poruszane w teorii i badaniach socjologicznych, z uwzględnieniem klasyków (Mead, Durkheim, Weber, Goffman), współczesnych koncepcji (Merton, Bourdieu, etnometodologie) oraz podstaw badań ilościowych i jakościowych.
9	Literatura	• Babbie E., Istota socjologii. Krytyczne eseje o krytycznej nauce, PWN, Warszawa 2007. • Benton T., Craib I., Filozofia nauk społecznych. Od pozytywizmu do postmodernizmu, tłum. Lotar Rasiński, Wydawnictwo Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP, Wrocław 2003. • Bourdieu P. oraz L.J.D. Wacquant, Zaproszenie do socjologii refleksyjnej, Oficyna Naukowa, Warszawa 2001. • Giddens A., Socjologia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004 i in wydania. • Ritzer G., Klasyczna teoria socjologiczna, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2004. • Szacki J., Historia myśli socjologicznej (wydanie nowe), PWN, Warszawa 2002. • Sztompka P., Socjologia, Wydawnictwo Znak, Kraków 2002. • Turner J.H., Socjologia. Koncepcje i ich zastosowanie, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 1998 • Berger P.L., Zaproszenie do socjologii, PWN, Warszawa 1988. • Fromm E., Ucieczka od wolności, Wydawnictwo Czytelnik, Warszawa 1978. • Giddens A., Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we

		współczesnych społeczeństwach, PWN, Warszawa 2006. • Ritzer, G., Makdonaldyzacja społeczeństwa (Wydanie na nowy wiek), Warszawskie Wydawnictwo Literackie MUZA S.A., Warszawa 2003. • Socjologia. Lektury, pod red. P. Sztompki i M. Kuci, Wydawnictwo Znak, Kraków 2005. • Współczesne teorie socjologiczne, t. 1 i 2, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania, L.M. Nijakowski, J. Szacki, M. Ziółkowski, Wydawnictwo Naukowe SCOLAR, Warszawa 2006.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu stanowiska w odniesieniu do relacji między filozofią i socjologią, rozumie miejsce socjologii wśród nauk społecznych i w społecznym łańdźcu nowoczesności K_W07, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia analizy życia społecznego, definicje społeczeństwa i koncepcje jego struktury, rodzaje instytucji społecznych oraz współczesne wybrane teorie socjologiczne K_W08, P6U_W, P6S_WK W3, zna i rozumie wpływ filozofii na życie społeczne K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, analizować i rzetelnie wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych z obszaru socjologii K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień społecznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytykę K_U05, K_U06, P6U_U, P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu socjologii, nauk społecznych, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uczestnictwa w życiu społecznym, do uczestnictwa w dyskusji dotyczących istotnych współczesnych dylematów społecznych, kulturowych, cywilizacyjnych K_K03, P6U_K, P6S_KO K2, jest zdolny do samodzielnego, krytycznego myślenia; jest świadomy środowiska społecznego, w którym żyje K_K06, K_K01, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do współdziałania i pracy w grupie, potrafi organizować i planować pracę w zespole, jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej K_K05, P6U_K, P6S_KR
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
---	------------	--

2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne W2, zaliczenie ustne W3, zaliczenie ustne U1, zaliczenie ustne U2, zaliczenie ustne U3, zaliczenie ustne K1, zaliczenie ustne K2, zaliczenie ustne K3, zaliczenie ustne
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Babbie E., Istota socjologii. Krytyczne eseje o krytycznej nauce, PWN, Warszawa 2007. • Benton T., Craib I., Filozofia nauk społecznych. Od pozytywizmu do postmodernizmu, tłum. Lotar Rasiński, Wydawnictwo Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji TWP, Wrocław 2003. • Bourdieu P. oraz L.J.D. Wacquant, Zaproszenie do socjologii refleksyjnej, Oficyna Naukowa, Warszawa 2001. • Giddens A., Socjologia, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004 i in wydania. • Ritzer G., Klasyczna teoria socjologiczna, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 2004. • Szacki J., Historia myśli socjologicznej (wydanie nowe), PWN, Warszawa 2002. • Sztompka P., Socjologia, Wydawnictwo Znak, Kraków 2002. • Turner J.H., Socjologia. Koncepty i ich zastosowanie, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 1998
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu stanowiska w odniesieniu do relacji między filozofią i socjologią, rozumie miejsce socjologii wśród nauk społecznych i w społecznym łańdźcu nowoczesności K_W07, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia analizy życia społecznego, definicje społeczeństwa i koncepcje jego struktury, rodzaje instytucji społecznych oraz współczesne wybrane teorie socjologiczne K_W08, P6U_W, P6S_WK W3, zna i rozumie wpływ filozofii na życie społeczne K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, analizować i rzetelnie wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych z obszaru socjologii K_U01, P6U_U, P6S_UW U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu socjologii, nauk społecznych, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne:

		K1, jest gotów do uczestnictwa w życiu społecznym, do uczestnictwa w dyskusji dotyczących istotnych współczesnych dylematów społecznych, kulturowych, cywilizacyjnych K_K03, P6U_K, P6S_KO K2, jest zdolny do samodzielnego, krytycznego myślenia; jest świadomy środowiska społecznego, w którym żyje K_K06, K_K01, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do współdziałania i pracy w grupie, potrafi organizować i planować pracę w zespole, jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej K_K05, P6U_K, P6S_KR
7	Zakres tematów	• Wprowadzenie w zagadnienia socjologii: „narodziny” socjologii (XIX w.), filozofia a socjologia, miejsce socjologii wśród nauk społecznych i w społecznym ładzie nowoczesności. • Socjologia jako nauka: przedmiot badań i metody w socjologii, typy teorii socjologicznej. • Kultura i społeczeństwo, socjalizacja i akulturacja, kompetencja kulturowa, kontrola społeczna. • Podstawowe pojęcia analizy życia społecznego – więź społeczna, działanie społeczne, stosunki społeczne, typy całości społecznych, zmiana i rozwój społeczny. • Społeczeństwo i jego struktura: pozycje, role i grupy społeczne, stratyfikacja społeczna (klasy, warstwy, stany). • Instytucje społeczne – rodzina, oświata, nauka, religia i organizacje społeczne. • Współczesne wybrane teorie socjologiczne: teoria wymiany społecznej, teoria konfliktu, interakcjonizm symboliczny, fenomenologia, hermeneutyka, • Giddensa teoria strukturalizmu, Habermasa teoria działania komunikacyjnego i Bourdieu konstruktywizm strukturalistyczny. • Teoretyczne charakterystyki społeczeństwa nowoczesnego.
8	Metody i kryteria oceniania	zaliczenie ustne

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć W3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena bieżącego przygotowania do zajęć U3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K1, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K2, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć K3, zaliczenie w formie ustnej, ocena bieżącego przygotowania do zajęć
3	Metody dydaktyczne	analiza tekstów, dyskusja dydaktyczna
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Berger P.L., Zaproszenie do socjologii, PWN, Warszawa 1988. • Fromm E., Ucieczka od wolności, Wydawnictwo Czytelnik, Warszawa 1978. • Giddens A., Przemiany intymności. Seksualność, miłość i erotyzm we współczesnych społeczeństwach, PWN, Warszawa 2006. • Ritzer, G., Makdonaldyzacja społeczeństwa (Wydanie na nowy wiek),

		Warszawskie Wydawnictwo Literackie MUZA S.A., Warszawa 2003. • Socjologia. Lektury, pod red. P. Sztompki i M. Kuci, Wydawnictwo Znak, Kraków 2005. • Współczesne teorie socjologiczne, t. 1 i 2, wybór i opracowanie A. Jasińska-Kania, L.M. Nijakowski, J. Szacki, M. Ziółkowski, Wydawnictwo Naukowe SCOLAR, Warszawa 2006.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe pojęcia analizy życia społecznego, definicje społeczeństwa i koncepcje jego struktury, rodzaje instytucji społecznych oraz współczesne wybrane teorie socjologiczne K_W08, P6U_W, P6S_WK W3, zna i rozumie wpływ filozofii na życie społeczne K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, analizować i rzetelnie wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych z obszaru socjologii K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi uczestniczyć w dyskusjach dotyczących zagadnień społecznych, formułując w jasny sposób swoje stanowisko, podając argumenty, zachowując postawę otwartą na krytykę K_U05, K_U06, P6U_U, P6S_UK U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę z zakresu socjologii, nauk społecznych, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze K_U09, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uczestnictwa w życiu społecznym, do uczestnictwa w dyskusji dotyczących istotnych współczesnych dylematów społecznych, kulturowych, cywilizacyjnych K_K03, P6U_K, P6S_KO K2, jest zdolny do samodzielnego, krytycznego myślenia; jest świadomy środowiska społecznego, w którym żyje K_K06, K_K01, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K3, jest zdolny do współdziałania i pracy w grupie, potrafi organizować i planować pracę w zespole, jest przygotowany do przestrzegania zasad etyki zawodowej K_K05, P6U_K, P6S_KR
7	Zakres tematów	• Wiedza społeczna a socjologia. • Socjalizacja i kontrola społeczna. Działanie społeczne. • Czy społeczeństwo człowieka wyzwala czy zniewala? • Stratyfikacja społeczna. • Charakterystyka instytucji totalnych. • Makdonaldyzacja społeczeństwa. • Przemiany intymności w późnej nowoczesności (Giddens).
8	Metody i kryteria oceniania	przygotowanie bieżące do zajęć

Technika pracy umysłowej: 1 ECTS; KW 15h

1	Nazwa	Technika pracy umysłowej
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 15h, 0,5 ECTS Konsultacje i egzamin 3h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 18h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 0,6 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 4h Przygotowanie się do egzaminu 8h Łączna liczba godzin niekontaktowych 12h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,4 Sumaryczna liczba punktów ECTS 1
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć W2, ocena przygotowania do zajęć W3, ocena przygotowania do zajęć U1, ocena przygotowania do zajęć U2, ocena przygotowania do zajęć U3, ocena przygotowania do zajęć K1, ocena przygotowania do zajęć K2, ocena przygotowania do zajęć K3, ocena przygotowania do zajęć
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	W ramach zajęć student uzyskuje wiedzę i umiejętności z zakresu zróżnicowanych technik pracy umysłowej. Celem zajęć jest udoskonalenie warsztatu pracy studenta poprzez wzmocnienie jego wiary w siebie, efektywniejsze wykorzystywanie czasu przeznaczonego na naukę, udoskonalenie sposobów uczenia się, nabycie wprawy w występowaniu przed publicznością oraz wypracowanie skutecznych metod pisania artykułów, referatów oraz innych prac pisemnych.
9	Literatura	• B. Angelow, Jak się uczyć skutecznie, szybko i przyjemnie, przeł. A. niewinny Dobrowolski, Poznań 1998 • F. Boucher, J. Avar, Podręcznik skutecznego uczenia się przeł. A. Wróblewski, Warszawa 2006 • D. Rowntree, Sztuka studiowania. Podejście realistyczne, przeł. P. Budkiewicz, Poznań 2001 • J. Weiner, Technika pisania i prezentowania prac naukowych, Kraków 1992 • H. Hamer, Nowoczesne uczenie się albo ściągą z metodyki pracy umysłowej, Warszawa 2010
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu opanowuje podstawową terminologię filozoficzną K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie znaczenie filozofii i idei filozoficznych dla powstawania dzieł kultury K_W10, P6U_W, P6S_WG

		W3, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady dotyczące formatowania tekstu naukowego i metodycznej pracy nad nim K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi poprawnie wykorzystywać terminologię filozoficzną oraz poprawnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U, P6S_UW U3, potrafi samodzielnie modyfikować i planować strukturę prac pisemnych z wykorzystaniem najważniejszych ujęć teoretycznych i odpowiednich źródeł (np. mapę myśli) K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena przygotowania do zajęć W2, ocena przygotowania do zajęć W3, ocena przygotowania do zajęć U1, ocena przygotowania do zajęć U2, ocena przygotowania do zajęć U3, ocena przygotowania do zajęć K1, ocena przygotowania do zajęć K2, ocena przygotowania do zajęć K3, ocena przygotowania do zajęć
3	Metody dydaktyczne	Dyskusja, analiza tekstów, analiza techniki wypowiedzi
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• B. Angelow, Jak się uczyć skutecznie, szybko i przyjemnie, przeł. A. niewinny Dobrowolski, Poznań 1998 • F. Boucher, J. Avar, Podręcznik skutecznego uczenia się przeł. A. Wróblewski, Warszawa 2006 • D. Rowntree, Sztuka studiowania. Podejście realistyczne, przeł. P. Budkiewicz, Poznań 2001 • J. Weiner, Technika pisania i prezentowania prac naukowych, Kraków 1992 • H. Hamer, Nowoczesne uczenie się albo ściągą z metodyki pracy umysłowej, Warszawa 2010

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu opanowuje podstawową terminologię filozoficzną K_W02, P6U_W, P6S_WG W2, zna i rozumie znaczenie filozofii i idei filozoficznych dla powstawania dzieł kultury K_W10, P6U_W, P6S_WG W3, zna zasady publikacji tekstu naukowego oraz podstawowe zasady dotyczące formatowania tekstu naukowego i metodycznej pracy nad nim K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi poprawnie wykorzystywać terminologię filozoficzną oraz poprawnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U, P6S_UW U3, potrafi samodzielnie modyfikować i planować strukturę prac pisemnych z wykorzystaniem najważniejszych ujęć teoretycznych i odpowiednich źródeł (np. mapę myśli) K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Proces uczenia się • Mapy myśli • Praca z tekstem naukowym • Technika pisanie i prezentowania prac naukowych
8	Metody i kryteria oceniania	Dyskusja, ocena jakości wypowiedzi ustnej

Technologie informatyczne: 3 ECTS; LB 30h

1	Nazwa	Technologie informatyczne
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Laboratorium 30h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 45h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 15h Łączna liczba godzin niekontaktowych 45h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 1,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U2, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U3, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć K1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami, technologiami i narzędziami stosowanymi obecnie w informatyce; zarówno od strony teoretycznej jak i praktycznej. Treści kształcenia skupione będą wokół przygotowania studenta do kreatywnego użytkowania i wykorzystywania technologii informatycznych dla skutecznego wyszukiwania, selektywnego analizowania i praktycznego zastosowania informacji m.in. w dziedzinie social media. Zajęcia poszerzy prezentacja sposobów przygotowywania typowych prac pisemnych, wykorzystywania relacyjnych baz danych oraz obsługi narzędzi wykorzystywanych powszechnie w social media. Studenci zostaną zapoznani z tzw. wolnym oprogramowaniem, użytecznym zwłaszcza dla gromadzenia i wyszukiwania danych oraz z ochroną praw własności intelektualnej przy zastosowaniu technologii informatycznych.
9	Literatura	- Brookshear J. G., Informatyka w ogólnym zarysie, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2003. - Sokół, M., Internet: przewodnik, Wyd. helion, Warszawa, 2004 - Uzupełniająca Krysiak K., Sieci komputerowe. Kompendium, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2003. - Sikorski W., Wykłady z podstaw informatyki, Wydawnictwo Mikom, Warszawa 2005. A. Silberschatz, P. Galvin, Podstawy systemów operacyjnych, Wyd. Nauk-Techn, Warszawa, 2002 Podręczniki elektroniczne:

		• http://en.wikibooks.org/wiki/LibreOffice/ • https://help.libreoffice.org/Common/ • https://help.libreoffice.org/Writer/
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady korzystania z zasobów Internetu z poszanowaniem prawa autorskiego - K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi szczegółowo i selektywnie wyszukiwać informacje za pomocą przeglądarek internetowych oraz samodzielnie oceniać ich wiarygodność K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi korzystać z obsługi wybranego oprogramowania z zakresu free software (przykładowo, programy: Libre Office, Fedora, Zotero) w celu formułowania prac pisemnych z zakresu filozofii K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK U3, potrafi skutecznie poszerzać swoją wiedzę i umiejętności praktyczne oraz rozwiązywać kreatywnie problemy przy zastosowaniu technologii informatycznych K_U09; P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, posiada kompetencje do dzielenia się swoją pracą badawczą ze środowiskiem kulturalnym i społecznym przy wykorzystaniu technologii informatycznych K_K03, P6U_K, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Laboratoria

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U2, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć U3, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć K1, końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć
3	Metody dydaktyczne	Laboratoria (praca przy komputerze), dyskusja, wykonywanie ćwiczeń z zakresu technologii informatycznych
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Brooks J. G., Informatyka w ogólnym zarysie, Wydawnictwo Naukowo-Techniczne, Warszawa 2003. • Sokół, M., Internet: przewodnik, Wyd. helion, Warszawa, 2004 • Uzupełniająca Krysiak K., Sieci komputerowe. Kompendium, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2003. • Sikorski W., Wykłady z podstaw informatyki, Wydawnictwo Mikom, Warszawa 2005.

		• A. Silberschatz, P. Galvin, Podstawy systemów operacyjnych, Wyd. Nauk-Techn, Warszawa, 2002 Podręczniki elektroniczne: • http://en.wikibooks.org/wiki/LibreOffice/ • https://help.libreoffice.org/Common/ • https://help.libreoffice.org/Writer/
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna zasady korzystania z zasobów Internetu z poszanowaniem prawa autorskiego - K_W12, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi szczegółowo i selektywnie wyszukiwać informacje za pomocą przeglądarek internetowych oraz samodzielnie oceniać ich wiarygodność K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi korzystać z obsługi wybranego oprogramowania z zakresu free software (przykładowo, programy: Libre Office, Fedora, Zotero) w celu formułowania prac pisemnych z zakresu filozofii K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK U3, potrafi skutecznie poszerzać swoją wiedzę i umiejętności praktyczne oraz rozwiązywać kreatywnie problemy przy zastosowaniu technologii informatycznych K_U09; P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, posiada kompetencje do dzielenia się swoją pracą badawczą ze środowiskiem kulturalnym i społecznym przy wykorzystaniu technologii informatycznych K_K03, P6U_K, P6S_KO
7	Zakres tematów	• Poznawanie środowiska Fedora. Podstawowe zagadnienia dotyczące technologii informatycznych w języku polskim i angielskim: bazy danych, adres IP, etc. • Przeglądarki www i wyszukiwarki danych, programy współpracujące z html, programy freeware, naukowe social media – Academia.edu, ResearchGate.net. • Bezpieczne korzystanie z danych w Internecie i zagrożenia – spyware, biblioteki wirusów, problem anonimowości. • Ochrona praw własności intelektualnej – aktualny stan prawny a kwestia użytkowania zbiorów bez licencji, na własne potrzeby. Analiza pojęcia „własność intelektualna”. Stanowiska krytyczne (S. Kinsella) • Programy użytkowe potrzebne do pracy naukowej (Libra Office, Open Office, Zotero). • Funkcjonowanie programów do poczty elektronicznej. Obsługa programu do poczty dla konta indywidualnego. • Podstawowe funkcjonowanie programu do obsługi bibliografii – Zotero
8	Metody i kryteria oceniania	Końcowe zaliczenie pisemne – test, bieżąca ocena aktywności studentów podczas zajęć

Wychowanie fizyczne: 0 ECTS; CA 60h

Sylabusy zajęć są udostępniane w systemie USOS.

Filozofia starożytna: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozofia starożytna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, konwersatorium 30h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 75h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 45h Przygotowanie się do egzaminu 30h Łączna liczba godzin niekontaktowych 75h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny W5, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne W6, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne U1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesemestralne pisemne testy kontrolne
7	Wymagania wstępne	Znajomość historii starożytnej Grecji.
8	Opis	Wykłady prezentują powstanie i rozwój systemów filozoficznych myślicieli greckich (m.in. Sokratesa, Demokryta, Platona, Arystotelesa, Plotyna) w okresie starożytności (od VII/VI w. przed Chr. do III w. po Chr.) w sposób uwzględniający ważne spory filozoficzne (np. spór o: tworzywo świata; ruch i byt; wartości etyczne; spór o źródła wiedzy; uniwersalia...). Chronologiczny układ materiału eksponuje całościowe ujęcie filozofii starożytnej; pozwala także odsłonić różnice pomiędzy antycznymi a współczesnymi sposobami myślenia
9	Literatura	• Reale G., Historia filozofii starożytnej, t. I - V. • Russell, Mądrość Zachodu, przeł. W. Jacórzynski, M. Wichrowski, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubińska, Warszawa • Gajda J., Pitagorejczycy, Warszawa 1996. • Mrówka K., Jedna tylko droga. Parmenides. Fragmenty, przekład, komentarz, Szczecin 2003. • Mrówka K., Heraklit. Fragmenty. Nowy przekład, komentarz, Warszawa

		2004. • Gajda J., Sofiści, Wiedza Powszechna, Warszawa 1989. • Guthrie W. K. C., Sokrates, przeł. K. Łapiński, S. Żuławski, Warszawa 2000. • Tymura D., Sokrates Ksenofonta, Lublin 2017. • Leśniak, K., Platon, Warszawa 1993. • Leśniak, K., Arystoteles, Warszawa 1989. • Hadot P., Filozofia jako ćwiczenie duchowe, przeł. P. Domański, Warszawa 2003. • Dembińska-Siury D., Plotyn, Wiedza Powszechna, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubiałka, Warszawa 2012.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu znaczenie filozofii starożytnej w procesie kształtowania się filozofii jako nauki - od kosmologii presokratyków, poprzez nurt humanistyczny i klasyczne koncepcje filozofii w ujęciu Platona oraz Arystotelesa do szkół hellenistycznych i neoplatońskich K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozofii antyku z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W02, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne i szkoły okresu starożytności od okresu presokratycznego do hellenistycznego, ze szczególnym uwzględnieniem sokratyzmu, platonizmu oraz arystotelizmu, K_W03, P6U_W, P6S_WG W4, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się głównych idei filozofii antycznej z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W04, P6U_W, P6S_WG W5, zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji najważniejszych filozoficznych tekstów starożytnych Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna, K_W06, P6U_W, P6S_WG W6, zna wpływ praktycznej filozofii antyku na życie człowieka oraz jej powiązania z problemem życia: cynizm, cyrenaizm, epikureizm, stoicyzm K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty filozoficzne autorów starożytnych: Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną z zakresu filozofii antycznej oraz adekwatnie definiować jej najważniejsze pojęcia, K_U03, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii starożytnej oraz ustawicznego jej uzupełniania, K_K01, P6U_K, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Reale G., Historia filozofii starożytnej, t. I - V. • A. Krokiewicz, Zarys filozofii greckiej. • Copleston F., Historia filozofii, t. I (Grecja i Rzym). • Tatarkiewicz W., Historia filozofii, t. I • Hadot P., Czym jest filozofia starożytna, przeł. P. Domański, Warszawa 2000. • Russell, Mądrość Zachodu, przeł. W. Jacórzyński, M. Wichrowski, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubińska, Warszawa 2012.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu znaczenie filozofii starożytnej w procesie kształtowania się filozofii jako nauki - od kosmologii presokratyków, poprzez nurt humanistyczny i klasyczne koncepcje filozofii w ujęciu Platona oraz Arystotelesa do szkół hellenistycznych i neoplatonistycznych K_W01, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W2, zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozofii antyku z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W02, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne i szkoły okresu starożytności od okresu presokratycznego do hellenistycznego, ze szczególnym uwzględnieniem sokratyzmu, platonizmu oraz arystotelizmu, K_W03, P6U_W, P6S_WG W4, zna w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się głównych idei filozofii antycznej z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W04, P6U_W, P6S_WG
7	Zakres tematów	• Początki myśli filozoficznej w Jonii (Tales, Anaksymander, Anaksymenes) i Wielkiej Grecji (Pitagoras i pitagorejczycy). • Zagadnienie zmiany (Heraklit i eleaci: Parmenides, Zenon, Melissos). • Systemy pluralistyczne, czyli jak pogodzić stałość bytu ze zmiennością zjawisk (Empedokles, Anaksagoras, Demokryt). • Nurt humanistyczny (sofiści, Sokrates). • Klasyczne koncepcje filozofii - systemy Platona i Arystotelesa. • Systemy epoki hellenistycznej (sceptycy, stoicy, epikurejczycy). • Filozofia w funkcji religii (Plotyn, szkoły neoplatonistyczne).
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
---	------------	-------------

2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne W5, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne W6, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne U1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć, śródsesestralne pisemne testy kontrolne
3	Metody dydaktyczne	Objaśnienie, wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Reale G., Historia filozofii starożytnej, t. I - V. • Russell, Mądrość Zachodu, przeł. W. Jacórzynski, M. Wichrowski, Warszawa 1995. • Russell, B., Dzieje zachodniej filozofii, przeł. T. Baszniak, A. Lipszyc, M. Szczubiałka, Warszawa • Gajda J., Pitagorejczycy, Warszawa 1996. • Mrówka K., Jedna tylko droga. Parmenides. Fragmenty, przekład, komentarz, Szczecin 2003. • Mrówka K., Heraklit. Fragmenty. Nowy przekład, komentarz, Warszawa 2004. • Gajda J., Sofiści, Wiedza Powszechna, Warszawa 1989. • Guthrie W. K. C., Sokrates, przeł. K. Łapiński, S. Żuławski, Warszawa 2000. • Tymura D., Sokrates Ksenofonta, Lublin 2017. • Leśniak, K., Platon, Warszawa 1993. • Leśniak, K., Arystoteles, Warszawa 1989. • Hadot P., Filozofia jako ćwiczenie duchowe, przeł. P. Domański, Warszawa 2003. • Dembińska-Siury D., Plotyn, Wiedza Powszechna, Warszawa 1995.

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W2. zna w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozofii antyku z zakresu ontologii, epistemologii, etyki oraz antropologii K_W02, P6U_W, P6S_WG W5. zna w zaawansowanym stopniu podstawowe metody analizy i interpretacji najważniejszych filozoficznych tekstów starożytnych Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna, K_W06, P6U_W, P6S_WG W6. zna wpływ praktycznej filozofii antyku na życie człowieka oraz jej powiązania z problemem życia: cynizm, cyrenaizm, epikureizm, stoicyzm K_W09, P6U_W, P6S_WK Umiejętności: U1. potrafi analizować teksty filozoficzne autorów starożytnych: Heraklita z Efezu, Parmenidesa, Gorgiasza z Leontinoi, Ksenofonta, Platona, Arystotelesa oraz Plotyna K_U02, P6U_U, P6S_UW U2. potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną z zakresu filozofii antycznej oraz adekwatnie definiować jej najważniejsze pojęcia, K_U03, P6U_U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1. jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy z zakresu filozofii starożytnej oraz ustawicznego jej uzupełniania, K_K01, P6U_K, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Geneza, charakter oraz główne problemy filozofii starożytnej. • Koncepcje zasady (arche) w ujęciu jońskiej filozofii przyrody. • Filozofia Pitagorejczyków. • Zagadnienie zmiany (Heraklit i eleaci: Parmenides, Zenon, Melissos). • Systemy pluralistyczne, czyli jak pogodzić stałość bytu ze zmiennością zjawisk (Empedokles, Anaksagoras, Demokryt). • Sofiści. • Filozofia Sokratejska. • Sokratycy mniejsi. • Platońska koncepcja filozofii. • Nauka o ideach Platona. • Platońska koncepcja idealnego państwa. • Metafizyka Arystotelesa. • Etyka Arystotelesa. • Grecka filozofia praktyczna okresu hellenistycznego. • Filozofia w funkcji religii (Plotyn, szkoły neoplatońskie).
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie końcowe na podstawie zdobytej wiedzy w trakcie zajęć

Filozofia nowożytna: 10 ECTS; WY 45h, KW 60h

1	Nazwa	Filozofia nowożytna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 45h, konwersatorium 60 h, 3,5 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 120h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 4 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 90h Przygotowanie się do egzaminu 90h Łączna liczba godzin niekontaktowych 180h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 6 Sumaryczna liczba punktów ECTS 10
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W3, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W4, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W5, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W6, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W7, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U1, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U3, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K1, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K2, egzamin ustny, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna
7	Wymagania wstępne	wiedza z zakresu historii filozofii starożytnej i średniowiecznej.
8	Opis	Zagadnienia, które są podejmowane podczas kursu: • Filozofia Renesansu (XV-XVI w.) • Stulecie kartezjańskie (XVII w.) • Oświecenie (XVIII w.) • Niemiecka filozofia klasyczna (lata 80-te w. XVIII - 30-te w. XIX) • Pozytywizm (A. Comte, J. S. Mill, H. Spencer) • Filozofia egzystencji S. Kierkegaarda • Filozofia A. Schopenhauera • Filozofia L. Feuerbacha • Materializm dialektyczny K. Marksa i F. Engelsa

9	Literatura	• Z. Kuderowicz, Filozofia nowożytnej Europy, PWN, Warszawa 1989. • J. Migasiński, Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy, Wydawnictwo Stentor, Warszawa 2011. • F. Copleston, Historia filozofii, Instytut Wydawniczy PAX, t. 3, Warszawa 2001, t. 4, Warszawa 1995, t. 5, Warszawa 1997, t. 6, Warszawa 1996, t. 7, Warszawa 1995, t. 8, Warszawa 1989 • Francis Bacon, Novum Organum, tłum. J. Wikarjak, PWN, Poznań 1961, Przedmowa oraz Ks. I. • Francis Bacon, O postępie nauk boskich i ludzkich, w: Kazimierz Leśniak, Bacon, WP, Warszawa 1961 s, 121-133. • René Descartes, Rozprawa o metodzie, tłum. W. Wojciechowska, Warszawa 1981, cz. I-IV. • René Descartes, Medytacje o pierwszej filozofii, tłum. M. i K. Ajdukiewiczowie, PWN, Warszawa 1958, Medytacja I, II. • Blaise Pascal, Myśli, tłum. T. Żeleński (Boy), PAX, Warszawa 1989, rozdz. I: Miejsce człowieka w naturze. Dwie nieskończoności, Dział II.3. Nieskończoność – nicość. Zakład. • Thomas Hobbes, Lewiatan, czyli materia, forma i władza państwa kościelnego i świeckiego, tłum. Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1954, cz. I, rozdz. XIII, XIV, XV. • Benedykt Spinoza, Etyka, tłum. I. Myśliński, na nowo oprac. L. Kołakowski, PWN, Warszawa 2008, cz. I: O Bogu. • Gottfried Wilhelm Leibniz, Monadologia, w: tenże, Wyznanie wiary filozofa, tłum. S. Cichowicz i in., PWN, Warszawa 1969. • John Locke, Rozważania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. B. Gawęcki, przekład przejrzał Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1955, ks. II. • Georg Berkeley, Traktat o zasadach poznania ludzkiego, tłum. J. Leszczyński, PWN, Warszawa 1956, Cz. I, pkt 1-38. • David Hume, Badania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. J. Łukasiewicz, K. Twardowski, PWN, Warszawa 1977, • Jean Le Rond d'Alembert, Wstęp do Encyklopedii, tłum. J. Hartwig, PWN, Warszawa 1954. • Denis Diderot, Wybór pism filozoficznych, tłum. J. Rogoziński, J. Hartwig, Warszawa 1953. • Jean Jacques Rousseau, Trzy rozprawy z filozofii społecznej, tłum. H. Elzenberg, PWN, Warszawa 1956.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu kolejne okresy filozofii nowożytnej: renesans, wiek XVII, oświecenie, filozofia XIX w. do lat 60-tych. K_W01, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną: humanizm, renesans, racjonalizm, empiryzm, krytycyzm, monizm, dualizm, pluralizm, idealizm, materializm, pozytywizm. K_W02, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie stanowiska filozoficzne w okresie nowożytnym, zwłaszcza trudności związane z podmiotowym punktem wyjścia w filozofii Kartezjusza. K_W03, P6U_W, P6S_WG. W4, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie historyczną zmienność pojęć filozoficznych, np. rezygnację z metafizycznego rozumienia idei na rzecz epistemologicznego w myśli nowożytnej. K_W04, P6U_W, P6S_WG.

		W5, zna w zaawansowanym stopniu poglądy myślicieli renesansowych w kręgu platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu i patrystyki, przedstawicieli renesansowej filozofii przyrody i filozofii polityki, metodologię Bacona i Descartesa, systemy metafizyczne XVII w. (Descartes, Malebranche, Hobbes, Spinoza, Leibniz), reprezentantów oświecenia (Locke, Berkeley, Hume, d'Alembert, Diderot, Holbach, La Mettrie, Condillac, Wolff), filozofię krytyczną Kanta, pokantowskie systemy metafizyczne (Fichte, Schelling, Hegel, Schopenhauer), materializm (Feuerbach, Marks), pierwszy pozytywizm (Comte, Mill, Spencer), filozofię egzystencji Kierkegaarda. K_W01, K_W03, P6U_W, P6S_WG. W6, zna w zaawansowanym stopniu metody analizy i interpretacji tekstu filozoficznego. K_W06, P6U_W, P6S_WG. W7, zna w zaawansowanym stopniu zasady publikacji tekstu naukowego oraz zasady ochrony własności intelektualnej K_W12, P6U_W, P6S_WK. Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii nowożytnej. K_U02, P6U_U, P6S_UW. U2, potrafi merytorycznie argumentować, wykorzystując poglądy filozofów nowożytnych. K_U06, P6U_U, P6S_UK. U3, potrafi przygotować pracę pisemną z zakresu filozofii nowożytnej na podstawie źródeł i opracowań. K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK. Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy filozoficznej oraz do jej uzupełniania i korekty. K_K01, P6U_K, P6S_KK. K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, zwłaszcza w dziedzinie filozoficznej. K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny W2, egzamin ustny W3, egzamin ustny W4, egzamin ustny W5, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	Z. Kuderowicz, Filozofia nowożytnej Europy, PWN, Warszawa 1989. J. Migasiński, Filozofia nowożytna. Postacie. Idee. Problemy,

		Wydawnictwo Stentor, Warszawa 2011. • F. Copleston, Historia filozofii, Instytut Wydawniczy PAX, t. 3, Warszawa 2001, t. 4, Warszawa 1995, t. 5, Warszawa 1997, t. 6, Warszawa 1996, t. 7, Warszawa 1995, t. 8, Warszawa 1989 • Francis Bacon, Novum Organum, tłum. J. Wikarjak, PWN, Poznań 1961, Przedmowa oraz Ks. I. • Francis Bacon, O postępie nauk boskich i ludzkich, w: Kazimierz Leśniak, Bacon, WP, Warszawa 1961 s, 121-133. • René Descartes, Rozprawa o metodzie, tłum. W. Wojciechowska, Warszawa 1981, cz. I-IV. • René Descartes, Medytacje o pierwszej filozofii, tłum. M. i K. Ajdukiewiczowie, PWN, Warszawa 1958, Medytacja I, II. • Blaise Pascal, Myśli, tłum. T. Żeleński (Boy), PAX, Warszawa 1989, rozdz. I: Miejsce człowieka w naturze. Dwie nieskończoności, Dział II.3. Nieskończoność – nicość. Zakład. • Thomas Hobbes, Lewiatan, czyli materia, forma i władza państwa kościelnego i świeckiego, tłum. Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1954, cz. I, rozdz. XIII, XIV, XV. • Benedykt Spinoza, Etyka, tłum. I. Myślicki, na nowo oprac. L. Kołakowski, PWN, Warszawa 2008, cz. I: O Bogu. • Gottfried Wilhelm Leibniz, Monadologia, w: tenże, Wyznanie wiary filozofa, tłum. S. Cichowicz i in., PWN, Warszawa 1969. • John Locke, Rozważania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. B. Gawęcki, przekład przejrzał Cz. Znamierowski, PWN, Warszawa 1955, ks. II. • Georg Berkeley, Traktat o zasadach poznania ludzkiego, tłum. J. Leszczyński, PWN, Warszawa 1956, Cz. I, pkt 1-38. • David Hume, Badania dotyczące rozumu ludzkiego, tłum. J. Łukasiewicz, K. Twardowski, PWN, Warszawa 1977, • Jean Le Rond d'Alembert, Wstęp do Encyklopedii, tłum. J. Hartwig, PWN, Warszawa 1954. • Denis Diderot, Wybór pism filozoficznych, tłum. J. Rogoziński, J. Hartwig, Warszawa 1953. • Jean Jacques Rousseau, Trzy rozprawy z filozofii społecznej, tłum. H. Elzenberg, PWN, Warszawa 1956.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna w zaawansowanym stopniu kolejne okresy filozofii nowożytnej: renesans, wiek XVII, oświecenie, filozofia XIX w. do lat 60-tych. K_W01, P6U_W, P6S_WG W2, zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną: humanizm, renesans, racjonalizm, empiryzm, krytycyzm, monizm, dualizm, pluralizm, idealizm, materializm, pozytywizm. K_W02, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie stanowiska filozoficzne w okresie nowożytnym, zwłaszcza trudności związane z podmiotowym punktem wyjścia w filozofii Kartezjusza. K_W03, P6U_W, P6S_WG. W4, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie historyczną zmienność pojęć filozoficznych, np. rezygnację z metafizycznego rozumienia idei na rzecz epistemologicznego w myśli nowożytnej. K_W04, P6U_W, P6S_WG. W5, zna w zaawansowanym stopniu poglądy myślicieli renesansowych w kręgu platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu i

		patrystyki, przedstawicieli renesansowej filozofii przyrody i filozofii polityki, metodologię Bacona i Descartesa, systemy metafizyczne XVII w. (Descartes, Malebranche, Hobbes, Spinoza, Leibniz), reprezentantów oświecenia (Locke, Berkeley, Hume, d'Alembert, Diderot, Holbach, La Mettrie, Condillac, Wolff), filozofię krytyczną Kanta, pokantowskie systemy metafizyczne (Fichte, Schelling, Hegel, Schopenhauer), materializm (Feuerbach, Marks), pierwszy pozytywizm (Comte, Mill, Spencer), filozofię egzystencji Kierkegaarda. K_W01, K_W03, P6U_W, P6S_WG. Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy filozoficznej oraz do jej uzupełniania i korekty. K_K01, P6U_K, P6S_KK. K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, zwłaszcza w dziedzinie filozoficznej. K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	- Filozofia Renesansu (XV-XVI w.). Odrodzenie platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu, patrystyki. - Renesansowa filozofia przyrody (H. Cardano, B. Telesio, T. Campanella, G. Bruno, L. da Vinci, G. Galileusz). Filozofia polityki (N. Machiavelli). Metodologia przyrodoznawstwa (F. Bacon). - Stulecie kartezjańskie (XVII w.). Podmiotowy paradygmat filozofowania (R. Descartes). Metoda. Kartezjańskie drzewo wiedzy. Ordo cognoscendi a ordo essendi. Dualizm metafizyczny. Porządek rozumu i porządek serca w filozofii Pascala. Zagadnienie metody i substancji w filozofii T. Hobbesa, B. Spinozy, N. Malebranche'a, G. W. Leibniza. - Oświecenie (XVIII w.). Empiryzm brytyjski (J. Locke, G. Berkeley, D. Hume. Deizm (J. Toland). Liberalizm (J. Locke). Sensualizm (E. B. de Condillac). Encyklopedia czyli słownik rozumowany nauk, sztuk i rzemiosł (wstęp – D'Alembert). Warianty materializmu (J. O. La Mettrie, D. Diderot, P. Holbach. C. A. Helvetius). Deizm i ateizm. Filozofia społeczna (Ch. Montesquieu, J. J. Rousseau). - Metafizyka dualistyczna (Ch. Wolff). Koncepcja procesu dziejowego (G. W. Lessing, J. G. Herder). Deizm i panteizm.
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W3, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W4, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W5, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W6, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna W7, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U1, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna U2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna

		U3, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K1, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna K2, ocena aktywności na konwersatorium, udział w dyskusji, praca pisemna
3	Metody dydaktyczne	wykład informacyjny, wykład problemowy, praca z tekstem, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• I. KANT (część I). Problem metafizyki, przewrót kopernikański, sądy, struktura podmiotu. I. Kant, Krytyka czystego rozumu, W-wa 1957, t. I, s. 7-90, 93-137. • I. KANT (część II). Zmysłowość a intelekt i jego czyste pojęcia. Jedność apercepcji i schematy wyobraźni transcendentalnej. I. Kant, Krytyka czystego rozumu, W-wa 1957, t. I, s. 138-183 oraz paragraf ze s. 420-450 + Prolegomena, W-wa 1993 - całość (dla łatwiejszego zrozumienia pierwszej Krytyki). • I. KANT (część III). Krytyka roszczeń rozumu teoretycznego, idee regulatywne, imperatyw kategoryczny i postulaty rozumu praktycznego – I. Kant, Krytyka czystego rozumu, W-wa 1957, t. II, s. 3-48, 539-576; I. Kant, Uzasadnienie metafizyki moralności, W-wa 1953, s. 3-50, 86-110; I. Kant, Krytyka praktycznego rozumu, W-wa 1972, s. 175-233. • J. G. FICHTE. Transcendentalizm jako metafizyka podmiotu. Problem wiedzy i wolności. J. G. Fichte, Teoria wiedzy, t. I, W-wa 1996, s. 467-499, 83-124, 269-314. • F. W. J. SCHELLING. Struktura Absolutu jako podstawy wiedzy i rzeczywistości. Rola oglądu intelektualnego. F. W. J. Schelling, System idealizmu transcendentalnego, tłum. K. Krzemieniowa, W-wa 1979, s. 37-57; F. W. J. Schelling, Ogląd intelektualny i Absolut, System tożsamości i miejsce w nim... (w:) R. Panasiuk, Schelling, W-wa 1987. • G. W. F. HEGEL (część I). Dialektyczny idealizm jako metafizyka absolutnego podmiotu. Nauka o doświadczeniach świadomości Ducha. G. W. F. Hegel, Fenomenologia ducha, t. I, W-wa 1963, "Przedmowa", s. 7-35. • G. W. F. HEGEL (część II). Logika jako metafizyka bycia Bytu. G. W. F. Hegel, Nauka logiki, t. I, W-wa 1967, s. 31-135. • G. W. F. HEGEL (część III). Duch obiektywny i wiedza absolutna jako kultura intelektualna człowieka. Wolność i historia. G. W. F. Hegel, Encyklopedia nauk filozoficznych, W-wa 1990, s. 495-556, s. 557-584; G. W. F. Hegel, Wykłady z filozofii dziejów, t. I, W-wa 1958, s. 3-119, 154-166. • LEWICA HEGLOWSKA (część I). A. Cieszkowski - filozofia czynu i elementy irracjonalne w ramach heglowskiej metody: Prolegomena do historiozofii, W-wa 1972, s. 3-31; L. Feuerbach - zagadnienie alienacji religijnej. Naturalizm i antropologia filozoficzna: O istocie chrześcijaństwa, W-wa 1959, s. 39-103; • LEWICA HEGLOWSKA (część II). M. Stirner - indywidualizm i egoizm, krytyka państwa i utilitaryzmu: Jedyny i jego własność, W-wa 1995, s. 3-15, 181-247, 435-440; K. Marks - interpretacja heglizmu: teoria alienacji pracy, rzeczywistość społeczna i jej świadomość: Przyczynek do krytyki heglowskiej filozofii prawa. Wstęp + Rękopisy ekonomiczno-filozoficzne z 1844: [Praca wyobcowana] (w:) K. Marks, F. Engels, Dzieła, t. I, W-wa 1962; Tezy o Feuerbachu, (w:) K. Marks, F. Engels, Dzieła, t. III, W-wa 1962.

		• A. SCHOPENHAUER. Wola i podmiotowe przedstawienie zjawisk świata. Wolność a sztuka i asceza. A. Schopenhauer, Świat jako wola i przedstawienie, W-wa 1994/95, t. I, s. 30-164; t. II, s. 629-640. A. Schopenhauer, O wolności ludzkiej woli (całość). • S. KIERKEGAARD. Stosunek do filozofii, podmiotowość ludzka i egzystencjalny paradoks wiary. Problem wolności. S. Kierkegaard, Okruchy filozoficzne, W-wa 1988, s. 44-65; Bojaźń i drżenie, W-wa 1982, s. 23-137. • A. COMTE. Program nowożytnej filozofii pozytywistycznej. Argumenty przeciwko metafizyce. A. Comte, Rozprawa o duchu filozofii pozytywnej, W-wa 1973, s. 4-54. Literatura uzupełniająca: • Z. Kuderowicz, Filozofia nowożytnej Europy, W-wa 1989. • O. Höffe, Immanuel Kant, W-wa 1995. • Z. Kuderowicz, Fichte, W-wa 1986. • J. Piórczyński, Wolność człowieka i Bóg. Studium filozofii F. W. J. Schellinga, W-wa 1999. • M. J. Siemek, Idea transcendentalizmu u Fichtego i Kanta, W-wa 1977. • M. J. Siemek, Wykłady z klasycznej filozofii niemieckiej, W-wa 2011. • R. Panasiuk, Schelling, W-wa 1987. • M. Żelazny, Hegłowska filozofia Ducha, W-wa 2000. • A. Kojève, Wstęp do wykładów o Heglu, W-wa 1999. • M. J. Siemek, Hegel i filozofia, W-wa 1998. • P. Sikora, Perspektywy filozofii Istnienia: Hegel - Heidegger, Toruń 2007. • R. Panasiuk, Feuerbach, W-wa 1981. • R. Panasiuk, Lewica heglowska, W-wa 1969. • L. Kołakowski, Główne nurty marksizmu, Londyn 1988, rozdz. 1-8. • A. Walicki, Marksizm i skok do królestwa wolności. Dzieje komunistycznej utopii, W-wa 1996. • J. Garewicz, Schopenhauer, W-wa 2000. • B. Skarga, Comte, W-wa 1977. • K. Toeplitz, Kierkegaard, W-wa 1980. • F. Copleston, Historia filozofii, t. VI, t. VII, W-wa 1995, 1996.
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W2, zna w zaawansowanym stopniu terminologię filozoficzną: humanizm, renesans, racjonalizm, empiryzm, krytycyzm, monizm, dualizm, pluralizm, idealizm, materializm, pozytywizm. K_W02, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie stanowiska filozoficzne w okresie nowożytnym, zwłaszcza trudności związane z podmiotowym punktem wyjścia w filozofii Kartezjusza. K_W03, P6U_W, P6S_WG. W4, zna w zaawansowanym stopniu i rozumie historyczną zmienność pojęć filozoficznych, np. rezygnację z metafizycznego rozumienia idei na rzecz epistemologicznego w myśli nowożytnej. K_W04, P6U_W, P6S_WG. W5, zna w zaawansowanym stopniu poglądy myślicieli renesansowych w kręgu platonizmu, arystotelizmu, stoicyzmu, epikureizmu, sceptycyzmu i patrystyki, przedstawicieli renesansowej filozofii przyrody i filozofii polityki, metodologię Bacona i Descartesa, systemy metafizyczne XVII w. (Descartes, Malebranche, Hobbes, Spinoza, Leibniz), reprezentantów oświecenia (Locke, Berkeley, Hume, d'Alembert, Diderot, Holbach, La Mettrie, Condillac, Wolff), filozofię krytyczną Kanta, pokantowskie systemy

		metafizyczne (Fichte, Schelling, Hegel, Schopenhauer), materializm (Feuerbach, Marks), pierwszy pozytywizm (Comte, Mill, Spencer), filozofię egzystencji Kierkegaarda. K_W01, K_W03, P6U_W, P6S_WG. W6, zna w zaawansowanym stopniu metody analizy i interpretacji tekstu filozoficznego. K_W06, P6U_W, P6S_WG. W7, zna w zaawansowanym stopniu zasady publikacji tekstu naukowego oraz zasady ochrony własności intelektualnej K_W12, P6U_W, P6S_WK. Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii nowożytnej. K_U02, P6U_U, P6S_UW. U2, potrafi merytorycznie argumentować, wykorzystując poglądy filozofów nowożytnych. K_U06, P6U_U, P6S_UK. U3, potrafi przygotować pracę pisemną z zakresu filozofii nowożytnej na podstawie źródeł i opracowań. K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK. Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy filozoficznej oraz do jej uzupełniania i korekty. K_K01, P6U_K, P6S_KK K2, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, zwłaszcza w dziedzinie filozoficznej. K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• Empiryzm metodologiczny F. Bacona (teoria idoli, obserwacja, eksperyment, indukcja eliminacyjna). • Racjonalizm metodologiczny R. Descartesa (sceptycyzm metodyczny, intuicja intelektualna, dedukcja) • Zagadnienie substancji w filozofii R. Descartesa (res cogitans, res extensa, funkcja Boga w metafizyce i epistemologii). • Hierarchia wartości według B. Pascala. Zakład Pascala. • Koncepcja umowy społecznej według T. Hobbesa. • Deus sive natura w filozofii B. Spinozy. • Koncepcja monady w filozofii G. W. Leibniza. • Polemika J. Locke’a z natywizmem. Empiryzm genetyczny. • Przedmiot ludzkiego poznania według G. Berkeley’a. • Wątki sceptyczne w filozofii D. Hume’a. • Filozofia a nauki szczegółowe w ujęciu d’Alemberta. • Interpretacja natury w filozofii D. Diderota. • Stan natury i stan społeczny w ujęciu młodego J. J. Rousseau • Idealizm transcendentálny I. Kanta. Krytyka metafizyki dogmatycznej i perspektywy • metafizyki krytycznej (metafizyki przyrodoznawstwa i metafizyki moralności). • Filozofia J. G. Fichtego jako teoria wiedzy. • Filozofia F. W. J. Schellinga jako idealny realizm. • Idealizm dialektyczny (absolutny) G. W. F. Hegla. • Woluntarystyczna metafizyka A. Schopenhauera. • Materializm mechanistyczny L. Feuerbacha. • Materializm dialektyczny i historyczny (K. Marks, L. Engels. • Filozofia wiary S. Kierkegaarda. Fenomenologia stadiów życia.

		Pozytywizm (A. Comte, J. S. Mill, H. Spencer).
8	Metody i kryteria oceniania	ocena aktywności na konwersatorium, ocena udziału w dyskusji, ocena pracy pisemnej

Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów są dostępne w systemie USOS

Filozofia polska: 2 ECTS; WY 30h

1	Nazwa	Filozofia polska
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, 1 ECTS Konsultacje i egzamin 3h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 15h Przygotowanie się do egzaminu 12h Łączna liczba godzin niekontaktowych 27h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 0,9 Sumaryczna liczba punktów ECTS 2
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W4, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W5, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Celem wykładu jest syntetyczne zaprezentowanie polskich orientacji filozoficznych i ich powiązań z myślą europejską. Po historycznym przeglądzie stanowisk i wskazaniu na ich kontynuacje przyjęty jest problemowy tok wykładu. Szczególna uwaga zwracana jest na prekursorskie wątki obecne w polskiej myśli (konceptcja prawa natury, problemy twórczości i tolerancji, rola socynianizmu w kulturze europejskiej). Maksymalizm filozoficzny pierwszej połowy XIX wieku omawiany jest w kontekście myśli niemieckiej i francuskiej, wskazane jest jego znaczenie dla polskiej kultury. Podkreślana jest rola Kazimierza Twardowskiego i utworzonej przez niego szkoły lwowsko-warszawskiej. Pluralizm stanowisk w okresie dwudziestolecia międzywojennego omawiany jest na tle przemian instytucjonalnych (nowe ośrodki uniwersyteckie, czasopisma i zjazdy filozoficzne). Orientacje okresu powojennego (marksizm, warszawska szkoła historyków idei, filozofia analityczna, fenomenologia, neotomizm, poznańska szkoła metodologiczna, Elzenberg i kontynuatorzy) zaprezentowane są w kontekście przemian społeczno-politycznych. Wspomniane są zjazdy filozoficzne, czasopisma i działalność towarzystw naukowych. Wykład kończy się krótkim przedstawieniem lubelskich filozofów i wskazaniem na problemy, wobec których stoi filozofia XXI wieku.

9	Literatura	• Ryszard Palacz, Wybór tekstów filozofów polskich, Zielona Góra 2002. • Witold Mackiewicz, Wprowadzenie, w: Polska filozofia powojenna, red. tenże, t. 1, Warszawa 2001, s. 41-74. • Zofia Majewska, Autoportrety Polaków i automodele filozofii polskiej w wiekach od XV do XIX, w: Duch filozofii, red. Honorata Jakuszko, Jadwiga Mizińska, Lublin 2005, s. 113-132. • Zofia Majewska, Przyczynek do dziejów pojęcia twórczości w filozofii polskiej, "Lumen Poloniae", nr 1, 2009, s. 27-40. • Zofia Majewska, Filozofia słowiańska jako filozofia uniwersalna, "Wschodni Rocznik Humanistyczny", t. VI, 2009, s. 199-216. • Jan Skoczyński, Jan Woleński, Historia filozofii polskiej, Kraków 2010, rozdz. IX, X, XII. • Encyklopedia filozofii polskiej, t. 1-2, Lublin 2011 • Markowski M, Burydanizm w Polsce w okresie przedkopernikańskim,, Wrocław 1971 • Filozofia w Polsce, Słownik pisarzy, Wrocław 1971 • Głębik Cz, Człowiek i historia. Studium koncepcji filozoficznej Stefana Pawlickiego, Warszawa 1973 • Janeczek S, Edukacja oświeceniowa a szkoła tradycyjna, Lublin 2008 • Janeczek S. Portrety polskich filozofów i historyków filozofii XX wieku, Lublin 2005
10	Efekty uczenia się	W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce filozofii polskiej w systemie nauk, a jednocześnie jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną K_W01 P6U_W P6S_WG, P6S_WK W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozoficzną charakterystyczną dla filozofii polskiej K_W02, P6U_W P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w filozofii polskiej, w zasadniczych okresach jej funkcjonowania K_W03 P6U_W P6S_WG W4, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologię z zakresu filozofii polskiej K_W05 P6U_W P6S_WG W5, zna i rozumie filozoficzne podstawy kultury polskiej oraz rolę idei filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury polskiej, K_W10 P6U_W P6S_WK Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii polskiej K_U02, P6U_U P6S_UW U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U P6S_UW U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze, K_U09 P6U_U P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego i polskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne w

		Polsce K_K02 P6U_K P6S_KO, P6S_KK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem K_K04, P6U_K P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W4, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja W5, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja U3, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K1, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja K2, zaliczenie ustne na podstawie podanych zagadnień, dyskusja
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Ryszard Palacz, Wybór tekstów filozofów polskich, Zielona Góra 2002. • Witold Mackiewicz, Wprowadzenie, w: Polska filozofia powojenna, red. tenże, t. 1, Warszawa 2001, s. 41-74. • Zofia Majewska, Autoportrety Polaków i automodele filozofii polskiej w wiekach od XV do XIX, w: Duch filozofii, red. Honorata Jakuszko, Jadwiga Mizińska, Lublin 2005, s. 113-132. • Zofia Majewska, Przyczynek do dziejów pojęcia twórczości w filozofii polskiej, "Lumen Poloniae", nr 1, 2009, s. 27-40. • Zofia Majewska, Filozofia słowiańska jako filozofia uniwersalna, "Wschodni Rocznik Humanistyczny", t. VI, 2009, s. 199-216. • Jan Skoczyński, Jan Woleński, Historia filozofii polskiej, Kraków 2010, rozdz. IX, X, XII. • Encyklopedia filozofii polskiej, t. 1-2, Lublin 2011 • Markowski M, Burydanizm w Polsce w okresie przedkopernikańskim,, Wrocław 1971 • Filozofia w Polsce, Słownik pisarzy, Wrocław 1971 • Głąbik Cz, Człowiek i historia. Studium koncepcji filozoficznej Stefana Pawlickiego, Warszawa 1973 • Janeczek S, Edukacja oświeceniowa a szkoła tradycyjna, Lublin 2008 • Janeczek S. Portrety polskich filozofów i historyków filozofii XX wieku, Lublin 2005

6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce filozofii polskiej w systemie nauk, a jednocześnie jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K-W01; P6U-W; W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu podstawową terminologię filozoficzną charakterystyczną dla filozofii polskiej, K-W02, P6-UW W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w filozofii polskiej, w zasadniczych okresach jej funkcjonowania, P6-UW W4, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu najważniejsze koncepcje, teorie, terminologię i metodologię z zakresu filozofii polskiej, KW_05, P6_UW W5, zna i rozumie filozoficzne podstawy kultury polskiej oraz rolę idei filozoficznych w powstawaniu dzieł i instytucji kultury polskiej, K_W10, P6_10 Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii polskiej, K_U02, P6U_U U2, potrafi poprawnie stosować poznaną terminologię filozoficzną oraz adekwatnie definiować pojęcia K_U03, P6U_U U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze, K_U09, P6U_U Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do Uświadamiania sobie i innym europejskiego i polskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne i kulturalne w Polsce, K-K02, P6_UK K2, jest gotów do przekazywania innym wiedzy z dziedziny filozofii wraz z informowaniem o korzyściach związanych poznawaniem filozofii i filozofowaniem, K_K04, P6_UK
7	Zakres tematów	• Od Witelona Ślężaka do Mikołaja Kopernika • Znaczenie polskiej myśli politycznej i koncepcja prawa narodów (Stanisław ze Skarbimierza, Pawle Włodkowic) • Polskie ośrodki Uniwersyteckie i Akademie od średniowiecza do czasów współczesnych • polskie spory z husytyzmem • Komisja Edukacji Narodowej • mesjanizm polski • filozofia czynu • polska myśl etyczna • szkoła Lwowsko-Warszawska • fenomenologia polska • współczesne nurty filozofii polskiej
8	Metody i kryteria oceniania	Zaliczenie ustne

Seminarium licencjackie (1, 2): 5 ECTS; SM 30h

1	Nazwa	Seminarium licencjackie (informacje ogólne)
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Seminarium 30h, 1 ECTS Konsultacje i zaliczenie 3h Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 33h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 1,1 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 100 Przygotowanie się do zaliczenia 17 Łączna liczba godzin niekontaktowych 117 Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 3,9 Sumaryczna liczba punktów ECTS (Seminarium 1,2) 10
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna W2, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna W3, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna U1, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna U2, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna U3, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna K1, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna K2, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna K3, praca pisemna, dyskusja, odpowiedź ustna
7	Wymagania wstępne	Brak
8	Opis	Cel zajęć: przyswojenie przez studentów zasad warsztatu i metodyki pracy dyplomowej, przeprowadzenie badań własnych, opracowanie rozdziałów pracy. Celem seminarium jest również przygotowanie – w drodze grupowej dyskusji oraz indywidualnych konsultacji z promotorem – pracy licencjackiej.
9	Literatura	Literatura do przedmiotu ustalana jest indywidualnie w przypadku każdego prowadzącego seminarium i tematu pracy licencjackiej.
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, ma w zaawansowanym stopniu uporządkowaną wiedzę ogólną i szczegółową z zakresu zagadnień stanowiących przedmiot seminarium, w tym najnowszych osiągnięć, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, P6U_W, P6S_WG W2, ma wiedzę na temat poprawnych sposobów argumentacji przy uzasadnianiu formułowanych poglądów; dysponuje w zaawansowanym stopniu wiedzą na temat metod analizy różnorodnych elementów kultury K_W06, K_W05, P6U_W, P6S_WG, P6S_WK W3, zna zasady prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_W12, K_W13, P6U_W, P6S_WK Umiejętności:

		U1, potrafi wyszukiwać i selekcjonować informacje, stosownie do problematyki seminarium K_U01, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi postawić problem teoretyczny, dokonać jego analizy, sformułować jego rozwiązanie, poddać pod dyskusję, we współpracy z promotorem i innymi uczestnikami seminarium – stosownie do problematyki seminarium K_U04, K_U13, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO, P6S_K U3, potrafi przedstawić wyniki swoich badań w wystąpieniach ustnych oraz pracach pisemnych, w tym w pracy licencjackiej, K_U07, P6U_U, P6S_UW, P6S_UK Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do ciągłego podnoszenia swoich kwalifikacji; docenia wartość pracy grupowej K_K01, P6U_K, P6S_KK K2, akceptuje potrzebę przestrzegania prawa autorskiego i ochrony własności intelektualnej K_K05, P6U_K, P6S_KR K3, docenia oraz rozumie wartość i potrzebę przyjmowania postaw zindywidualizowanych i twórczych oraz promujących przedsiębiorczość K_K02, K_K06, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów są dostępne w systemie USOS.

Sylabusy seminariów realizowanych w semestrze zimowym 2020/21 są udostępnione w systemie USOS.

Filozofia średniowieczna: 5 ECTS; WY 30h, KW 30h

1	Nazwa	Filozofia średniowieczna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 30h, konwersatorium 30h, 2 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 75h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 2,5 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 30h Przygotowanie się do egzaminu 45h Łączna liczba godzin niekontaktowych 75h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 2,5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 5
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć K1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć
7	Wymagania wstępne	Znajomość filozofii starożytnej.
8	Opis	W ramach wykładu są przedstawione związki filozofii starożytnej i średniowiecznej oraz zarys rozwoju filozofii na przestrzeni w epoce średniowiecza. Aczkolwiek przez filozofię średniowiecza rozumie się systemy, które powstały od renesansu karolińskiego (koniec VIII w.) a końcem XIV wieku, to wykład obejmuje także wybrane wątki z myśli patrystycznej (wschodniej i zachodniej, czyli takich myślicieli jak Grzegorz z Nyssy, św. Augustyn). W ramach wykładu prezentuje się najważniejsze problemy filozofii średniowiecznej, między innymi stosunek teologii do filozofii (w tym określenie statusu filozofii przez św. Tomasza) próby zrozumienia wiary (w myśl zasady "credo ut intelligam"), rozumienie człowieka na tle wszechświata i w relacji do Boga. Obok średniowiecznych racjonalistów wykład prezentuje postaci mistyków średniowiecznych i ich poglądy. Wykład przedstawia fazy, przez które przechodziła filozofia średniowieczna i omawia najbardziej reprezentatywnych ich przedstawicieli, mających szczególne znaczenie ze względu na treść własnej myśli oraz ze względu na to, że ilustrują pewien typ filozofii lub etap jej rozwoju

9	Literatura	• Albert K, Studia o historii filozofii, Warszawa 2006 • Augustyn, O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989 • Augustyn, Państwo Boże, Kęty 1998 • Augustyn, Wyznania, - wiele wydań • Boecjusz, O pocieszeniu jakie daje filozofia, • Bohner Ph., Gilson E., Historia filozofii chrześcijańskiej od Justyna do Mikołaja Kuzańczyka., Przeł. S. Stomma, Warszawa 1962 • Bugaj, R, Hermetyzm, Wrocław-Warszawa-Kraków 1991 • Cahill Th., Jak Irlandczycy ocalili cywilizację, Poznań 1999 • Chanu M-D, Święty Tomasz z Akwinu i teologia, Kraków 1997 • Copleston F., Historia filozofii. Tom II, Warszawa 2000 • Evans G R, Filozofia i teologia w średniowieczu, Kraków 1996 • Gilson E., Byt i istota, Warszawa 1963 • Gilson E., Tomizm, Warszawa 1998 • Grzegorz z Nyssy, O stworzeniu człowieka, Kraków 2006 • Kowalewska M., Bóg - Kosmos - Człowiek w twórczości Hildegardy z Bingen, Lublin 2007, 2014 • Kuksewicz Z., Zarys filozofii średniowiecznej: filozofia łacińskiego obszaru kulturowego. Wyd. II, Warszawa 1986 • Legowicz J., Historia filozofii średniowiecznej Europy Zachodniej. Warszawa 1986. • McGilnn, B, Fundamenty mistyki, Kraków 1991 • Pedersen O, Dwie księgi, Kraków 2016 • Przewodnik po filozofii średniowiecznej. Od św. Augustyna do Joachima z Fiore, Kraków 2012 • Pseudo Dionizy Areopagita, O imionach bożych, Lublin 1995 • Quispel G. Gnoza, Warszawa 1988 • Rudolf K. Gnoza, Kraków 1995 • Steenberghen Van F., Filozofia w wieku XIII, Lublin 2005 • Swieżawski S, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa-Wrocław, 2000 • Tomasz z Akwinu, Dzieła wybrane, Poznań 1984 • Tomasz z Akwinu, Traktat o człowieku, Summa teologiczna 1, 75-89, Swieżawski S, Poznań 1956
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie filozofii średniowiecznej w systemie i historii nauk, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K_W01; P6_UW, P6S_WG, P6S_Wk W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w okresie średniowiecza, K_W03; P6_UW, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych w średniowieczu K_W04, P6_UW, P6S-WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii średniowiecznej, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań, K_U04, P6U-U, P6S_UW, P6S_UO

		U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze. K_U09, P6U-U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne. K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U2, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U3, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć K1, egzamin ustny, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, dyskusja
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• Albert K, Studia o historii filozofii, Warszawa 2006 • Augustyn, O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989 • Augustyn, Państwo Boże, Kęty 1998 • Augustyn, Wyznania, - wiele wydań • Boecjusz, O pocieszeniu jakie daje filozofia • Bohner Ph., Gilson E., Historia filozofii chrześcijańskiej od Justyna do Mikołaja Kuzańczyka., Przeł. S. Stomma, Warszawa 1962 • Bugaj, R, Hermetyzm, Wrocław-Warszawa-Kraków 1991 • Cahill Th., Jak Irlandczycy ocalili cywilizację, Poznań 1999 • Chanu M-D, Święty Tomasz z Akwinu i teologia, Kraków 1997 • Copleston F., Historia filozofii. Tom II, Warszawa 2000 • Evans G R, Filozofia i teologia w średniowieczu, Kraków 1996 • Gilson E., Byt i istota, Warszawa 1963 • Gilson E., Tomizm, Warszawa 1998 • Grzegorz z Nyssy, O stworzeniu człowieka, Kraków 2006 • Kowalewska M., Bóg - Kosmos - Człowiek w twórczości Hildegardy z Bingen, Lublin 2007, 2014 • Kuksewicz Z., Zarys filozofii średniowiecznej: filozofia łacińskiego obszaru kulturowego. Wyd. II, Warszawa 1986 • Legowicz J., Historia filozofii średniowiecznej Europy Zachodniej. Warszawa 1986.

		• McGilnn, B, Fundamenty mistyki, Kraków 1991 • Pedersen O, Dwie księgi, Kraków 2016 • Przewodnik po filozofii średniowiecznej. Od św. Augustyna do Joachima z Fiore, Kraków 2012 • Pseudo Dionizy Areopagita, O imionach bożych, Lublin 1995 • Quispel G. Gnoza, Warszawa 1988 • Rudolf K. Gnoza, Kraków 1995 • Steenberghen Van F., Filozofia w wieku XIII, Lublin 2005 • Swieżawski S, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa-Wrocław, 2000 • Tomasz z Akwinu, Dzieła wybrane, Poznań 1984 • Tomasz z Akwinu, Traktat o człowieku, Summa teologiczna 1, 75-89, Swieżawski S, Poznań 1956
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie filozofii średniowiecznej w systemie i historii nauk, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K_W01; P6_UW, P6S_WG, P6S_Wk W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w okresie średniowiecza, K_W03; P6_UW, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych w średniowieczu K_W04, P6_UW, P6S-WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii średniowiecznej, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań, K_U04, P6U-U, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze. K_U09, P6U-U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne. K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• związki filozofii starożytnej i średniowiecznej oraz zarys rozwoju filozofii na przestrzeni w epoce średniowiecza • systemy, które powstały od renesansu karolińskiego (koniec VIIIw.) a końcem XIV wieku • wybrane wątki z myśli patrystycznej (wschodniej i zachodniej; Grzegorz z Nyssy, św. Augustyn) • najważniejsze problemy filozofii średniowiecznej, między innymi stosunek teologii do filozofii (w tym określenie statusu filozofii przez św. Tomasza) • próby zrozumienia wiary (w myśl zasady "credo ut intelligam") • rozumienie człowieka na tle wszechświata i w relacji do Boga • mistycy średniowieczni i ich poglądy

		fazy, przez które przechodziła filozofia średniowieczna i najbardziej reprezentatywnych ich przedstawiciele
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć W3, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U2, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć U3, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć K1, ocena udziału w dyskusjach, ocena przygotowania do zajęć
3	Metody dydaktyczne	Konwersatorium, dyskusja, analiza klasycznych tekstów filozoficznych
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	- Albert K, Studia o historii filozofii, Warszawa 2006 - Augustyn, O nauce chrześcijańskiej, Warszawa 1989 - Augustyn, Państwo Boże, Kęty 1998 - Augustyn, Wyznania, - wiele wydań - Boecjusz, O pocieszeniu jakie daje filozofia, - Bohner Ph., Gilson E., Historia filozofii chrześcijańskiej od Justyna do Mikołaja Kuzańczyka., Przeł. S. Stomma, Warszawa 1962 - Bugaj, R, Hermetyzm, Wrocław-Warszawa-Kraków 1991 - Cahill Th., Jak Irlandczycy ocalili cywilizację, Poznań 1999 - Chanu M-D, Święty Tomasz z Akwinu i teologia, Kraków 1997 - Copleston F., Historia filozofii. Tom II, Warszawa 2000 - Evans G R, Filozofia i teologia w średniowieczu, Kraków 1996 - Gilson E., Byt i istota, Warszawa 1963 - Gilson E., Tomizm, Warszawa 1998 - Grzegorz z Nyssy, O stworzeniu człowieka, Kraków 2006 - Kowalewska M., Bóg- Kosmos - Człowiek w twórczości Hildegardy z Bingen, Lublin 2007, 2014 - Kuksewicz Z., Zarys filozofii średniowiecznej: filozofia łacińskiego obszaru kulturowego. Wyd. II, Warszawa 1986 - Legowicz J., Historia filozofii średniowiecznej Europy Zachodniej. Warszawa 1986. - McGilnn, B, Fundamenty mistyki, Kraków 1991 - Pedersen O, Dwie księgi, Kraków 2016 - Przewodnik po filozofii średniowiecznej. Od św. Augustyna do Joachima z Fiore, Kraków 2012 - Pseudo Dionizy Areopagita, O imionach bożych, Lublin 1995 - Quispel G. Gnoza, Warszawa 1988 - Rudolf K. Gnoza, Kraków 1995 - Steenberghen Van F., Filozofia w wieku XIII, Lublin 2005

		• Swieżawski S, Dzieje europejskiej filozofii klasycznej, Warszawa-Wrocław, 2000 • Tomasz z Akwinu, Dzieła wybrane, Poznań 1984 • Tomasz z Akwinu, Traktat o człowieku, Summa teologiczna 1, 75-89, Swieżawski S, Poznań 1956
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu miejsce i znaczenie filozofii średniowiecznej w systemie i historii nauk, a także jej specyfikę przedmiotową i metodologiczną. K_W01; P6_UW, P6S_WG, P6S_Wk W2, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu główne kierunki oraz najważniejsze stanowiska filozoficzne w okresie średniowiecza, K_W03; P6_UW, P6S_WG W3, zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia związane z kształtowaniem się i historyczną zmiennością idei filozoficznych w średniowieczu K_W04, P6_UW, P6S-WG Umiejętności: U1, potrafi analizować teksty z zakresu filozofii średniowiecznej, K_U02, P6U_U, P6S_UW U2, potrafi formułować i analizować podstawowe problemy filozoficzne, dobrać adekwatne do nich metody i narzędzia badawcze, a następnie opracować i zaprezentować wyniki badań, K_U04, P6U-U, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, a także rozwijać swoje umiejętności badawcze. K_U09, P6U-U, P6S_UW Kompetencje społeczne: K1, jest gotów do uświadamiania sobie i innym europejskiego dziedzictwa kulturowego, szczególnie w sferze dorobku intelektualnego, a także wpływu tegoż dziedzictwa na wydarzenia społeczne. K_K02, P6_UK, P6S_KO, P6S_KK
7	Zakres tematów	• związki filozofii starożytnej i średniowiecznej oraz zarys rozwoju filozofii na przestrzeni w epoce średniowiecza • systemy, które powstały od renesansu karolińskiego (koniec VIII w.) a końcem XIV wieku • wybrane wątki z myśli patrystycznej (wschodniej i zachodniej; Grzegorz z Nyssy, św. Augustyn) • najważniejsze problemy filozofii średniowiecznej, między innymi stosunek teologii do filozofii (w tym określenie statusu filozofii przez św. Tomasza) • próby zrozumienia wiary (w myśl zasady "credo ut intelligam") • rozumienie człowieka na tle wszechświata i w relacji do Boga • mistycy średniowieczni i ich poglądy • fazy, przez które przechodziła filozofia średniowieczna i najbardziej reprezentatywnych ich przedstawicieli
8	Metody i kryteria oceniania	Ocena znajomości i rozumienia problematyki

Filozofia współczesna: 9 ECTS; WY 45h, KW 60h

1	Nazwa	Filozofia współczesna
2	Kod Erasmus	–
3	Język wykładowy	polski
4	Strona WWW	www.umcs.pl
5	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Wykład 45h, konwersatorium 60h, 3,5 ECTS Konsultacje i egzamin 15h, Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego 120h Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego 4 Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury 105h Przygotowanie się do egzaminu 45h Łączna liczba godzin niekontaktowych 150h Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe 5 Sumaryczna liczba punktów ECTS 9
6	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W2, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W3, egzamin ustny U1, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U3, egzamin ustny K1, egzamin ustny K2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji
7	Wymagania wstępne	Podstawowa znajomość filozofii nowożytnej.
8	Opis	Treść przedmiotu obejmuje następujący zakres tematyczny: • Wprowadzenie. Kłopoty z cezurą i merytorycznymi „warunkami brzegowymi” filozofii współczesnej. Specyfika i kondycja filozofii w drugiej połowie XIX wieku. • Antymetafizyczny zwrot „po Heglu”: pozytywizm A. Comte’a, empiriokrytycyzm – E. Mach, R. Avenarius; drugi empiryzm brytyjski i utylitaryzm – J. S. Mill. • Filozofia życia. Filozofia życia i kultury W. Diltheya – filozofia jako światopogląd. Filozofia F. Nietzschego: nihilizm, krytyka religii i metafizyki, kwestia moralności i prawdy, życie jako wola mocy. Procesualizm i intuicjonizm H. Bergsona. • Pragmatyzm. C. Peirce – pragmatyzm i realizm. W. James – prawda i metoda, empiryzm radykalny, pluralizm, filozofia religii. J. Dewey – naturalizm, instrumentalizm, aksjologia i filozofia wychowania. • Idealizm brytyjski. H. Bradley i neoheglizm. • Neokantyzm marburski i badeński. H. Rickert, W. Windelband. • Fenomenologia. Psychologizm F. Brentany i wpływ K. Twardowskiego na fenomenologię. Stanowisko E. Husserla – fenomenologia jako filozofia pierwsza, redukcja transcendentna i ejdetyczna. Problem intencjonalności. M. Scheler – filozofia wartości i człowieka. R. Ingarden – fenomenologia a ontologia świata realnego. • Ontologia krytyczna N. Hartmanna. • Egzystencjalizm. M. Heidegger – ontologia fundamentalna jako analityka Dasein i jego czasowości; J. P. Sartre – fenomenologia i dualizm

		ontologiczny, wolność versus Bóg; K. Jaspers – filozofia egzystencji i transcendentalizm. - Filozofia jako analiza języka – L. Wittgenstein. - Hermeneutyka. Ewolucja od W. Dilthey’a do „późnego” M. Heideggera; hermeneutyka H-G. Gadamera i P. Ricoeura. - Filozofia dialogu i personalizm. E. Levinas, M. Buber, E. Mounier, J. Tischner. - Filozofia analityczna. Kierunki i nurty, główne problemy i stanowiska: G. E. Moore i B. Russell i problem realizmu; W. Quine – naturalizacja epistemologii; P. Strawson – ontologia tego, co indywidualne; W. Sellars i „mit danych”; D. Davidson i zagadnienie schematu pojęciowego; J. McDowell – konceptualizm jako filozofia doświadczenia. - Neomarksizm/Postmarksizm. Szkoła frankfurcka – nowa krytyka kapitalizmu oraz komunistycznego autorytaryzmu; L. Althusser – filozofia i ideologia; S. Žižek – marksizm i psychoanaliza oraz stare dylematy „nowej lewicy”. - Postmodernizm. Krytyka metafizyki, rozumu, języka i podmiotu; relatywizm i pluralizm
9	Literatura	F. Copleston, Historia filozofii, tom VII, VIII oraz tom IX, Warszawa, wydania z lat: 1989, 1991 i 1995. E. Gilson, T. Langan, A. A. Maurer, Historia filozofii współczesnej, Warszawa 1979. T. Gadacz, Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, Kraków 2009. - Filozofia współczesna, (red.) Z. Kuderowicz, tom I–II, Warszawa 2001. E. Coreth, P. Ehlen, G. Haeffner, F. Ricken, Filozofia XX wieku, Kęty 2004. H. Schnadelbach, Filozofia w Niemczech 1831-1933, Warszawa 1992. R. Ingarden, Z badań nad filozofią współczesną, Warszawa 1963. J. Ayer, Filozofia XX wieku, Warszawa 1997. A. Miś, Filozofia współczesna. Główne nurty, Warszawa 2000
10	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę o współczesnych poglądach filozoficznych, K_W03, P6U_W, P6S_WG W2, zna zaawansowane argumenty występujące w dyskusjach między współczesnymi filozofiami, K_W04, P6U_W, P6S_WG W3, zna zaawansowane powiązania między ideami filozoficznymi a współczesną kulturą K_W06, P6U_W, P6S_WG Umiejętności: U1, potrafi zrekonstruować na poziomie zaawansowanym współczesne poglądy filozoficzne na podstawie lektury tekstu źródłowego K_U02, P6U_U, PS6_UW U2, umie sformułować najważniejsze argumenty występujące w filozofii współczesnej K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO U3, potrafi przedstawić w zarysie zależności między współczesną filozofią i kulturą K_U08, P6U_U, P6S_UW, PS6_UU Kompetencje społeczne: K1, zachowuje szacunek i krytycyzm wobec pluralizmu współczesnych światopoglądów, K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK

		K2, przejawia gotowość do poznawania i analizy nowych idei, K_K03, P6U_K, P6S_KO
11	Praktyki zawodowe	–

Wykład

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W2, egzamin ustny, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W3, egzamin ustny U3, egzamin ustny K1, egzamin ustny
3	Metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy, dyskusje
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	F. Copleston, Historia filozofii, tom VII, VIII oraz tom IX, Warszawa, wydania z lat: 1989, 1991 i 1995. E. Gilson, T. Langan, A. A. Maurer, Historia filozofii współczesnej, Warszawa 1979. T. Gadacz, Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, Kraków 2009. - Filozofia współczesna, (red.) Z. Kuderowicz, tom I–II, Warszawa 2001. E. Coreth, P. Ehlen, G. Haeffner, F. Ricken, Filozofia XX wieku, Kęty 2004. H. Schnadelbach, Filozofia w Niemczech 1831-1933, Warszawa 1992. R. Ingarden, Z badań nad filozofią współczesną, Warszawa 1963. J. Ayer, Filozofia XX wieku, Warszawa 1997. A. Miś, Filozofia współczesna. Główne nurty, Warszawa 2000
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę o współczesnych poglądach filozoficznych (K_W03, P6U_W, P6S_WG) W2, zna zaawansowane argumenty występujące w dyskusjach między współczesnymi filozofiami (K_W04, P6U_W, P6S_WG) W3, zna zaawansowane powiązania między ideami filozoficznymi a współczesną kulturą (K_W06, P6U_W, P6S_WG) Kompetencje społeczne: K1, zachowuje szacunek i krytycyzm wobec pluralizmu współczesnych światopoglądów (K_K02, P6U_K, P6S_KO, P6S_KK)
7	Zakres tematów	- Wprowadzenie. Kłopoty z cezurą i merytorycznymi „warunkami brzegowymi” filozofii współczesnej. Specyfika i kondycja filozofii w drugiej połowie XIX wieku. - Antymetafizyczny zwrot „po Heglu”: pozytywizm A. Comte’a, empiriokrytycyzm – E. Mach, R. Avenarius; drugi empiryzm brytyjski i utylitaryzm – J. S. Mill. - Filozofia życia. Filozofia życia i kultury W. Diltheya – filozofia jako światopogląd. Filozofia F. Nietzschego: nihilizm, krytyka religii i metafizyki, kwestia moralności i prawdy, życie jako wola mocy. Procesualizm i intuicjonizm H. Bergsona. - Pragmatyzm. C. Peirce – pragmatyzm i realizm. W. James – prawda i

		metoda, empiryzm radykalny, pluralizm, filozofia religii. J. Dewey – naturalizm, instrumentalizm, aksjologia i filozofia wychowania. • Idealizm brytyjski. H. Bradley i neoheglizm. • Neokantyzm marburski i badeński. H. Rickert, W. Windelband. • Fenomenologia. Psychologizm F. Brentany i wpływ K. Twardowskiego na fenomenologię. Stanowisko E. Husserla – fenomenologia jako filozofia pierwsza, redukcja transcendentna i ejdetyczna. Problem intencjonalności. M. Scheler – filozofia wartości i człowieka. R. Ingarden – fenomenologia a ontologia świata realnego. • Ontologia krytyczna N. Hartmanna. • Egzystencjalizm. M. Heidegger – ontologia fundamentalna jako analityka Dasein i jego czasowości; J. P. Sartre – fenomenologia i dualizm ontologiczny, wolność versus Bóg; K. Jaspers – filozofia egzystencji i transcendentalizm. • Filozofia jako analiza języka – L. Wittgenstein. • Hermeneutyka. Ewolucja od W. Dilthey’a do „późnego” M. Heideggera; hermeneutyka H-G. Gadamera i P. Ricoeura. • Filozofia dialogu i personalizm. E. Levinas, M. Buber, E. Mounier, J. Tischner. • Filozofia analityczna. Kierunki i nurty, główne problemy i stanowiska: G. E. Moore i B. Russell i problem realizmu; W. Quine – naturalizacja epistemologii; P. Strawson – ontologia tego, co indywidualne; W. Sellars i „mit danych”; D. Davidson i zagadnienie schematu pojęciowego; J. McDowell – konceptualizm jako filozofia doświadczenia. • Neomarksizm/Postmarksizm. Szkoła frankfurcka – nowa krytyka kapitalizmu oraz komunistycznego autorytaryzmu; L. Althusser – filozofia i ideologia; S. Žižek – marksizm i psychoanaliza oraz stare dylematy „nowej lewicy”. • Postmodernizm. Krytyka metafizyki, rozumu, języka i podmiotu; relatywizm i pluralizm
8	Metody i kryteria oceniania	egzamin ustny

Konwersatorium

1	Strona WWW	www.umcs.pl
2	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	W1, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji W2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U1, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji U2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji K2, ocena aktywności i jakość wypowiedzi podczas dyskusji
3	Metody dydaktyczne	Lektura tekstów źródłowych, analiza krytyczna poprzez dyskusję
4	Uwagi	Student powinien mieć dostęp do aplikacji MS Teams lub platformy Wirtualny Kampus oraz posiadać urządzenie, które umożliwia aktywne uczestnictwo w zajęciach zdalnych w czasie synchronicznym.
5	Literatura	• F. Copleston, Historia filozofii, tom VII, VIII oraz tom IX, Warszawa, wydania z lat: 1989, 1991 i 1995. • E. Gilson, T. Langan, A. A. Maurer, Historia filozofii współczesnej, Warszawa 1979. • T. Gadacz, Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, Kraków 2009. • Filozofia współczesna, (red.) Z. Kuderowicz, tom I–II, Warszawa 2001. • E. Coreth, P. Ehlen, G. Haefner, F. Ricken, Filozofia XX wieku, Kęty 2004. • H. Schnadelbach, Filozofia w Niemczech 1831-1933, Warszawa 1992. • R. Ingarden, Z badań nad filozofią współczesną, Warszawa 1963. • J. Ayer, Filozofia XX wieku, Warszawa 1997.

		A. Miś, Filozofia współczesna. Główne nurty, Warszawa 2000
6	Efekty uczenia się	Wiedza: W1, posiada zaawansowaną wiedzę o współczesnych poglądach filozoficznych (K_W03, P6U_W, P6S_WG) W2, zna zaawansowane argumenty występujące w dyskusjach między współczesnymi filozofiami (K_W04, P6U_W, P6S_WG) Umiejętności: U1, potrafi zrekonstruować na poziomie zaawansowanym współczesne poglądy filozoficzne na podstawie lektury tekstu źródłowego (K_U02, P6U_U, P6S_UW) U2, umie sformułować najważniejsze argumenty występujące w filozofii współczesnej (K_U04, P6U_U, P6S_UW, P6S_UO) AU3, potrafi przedstawić w zarysie zależności między współczesną filozofią i kulturą (K_U08, P6U_U, P6S_UW, P6S_UU) Kompetencje społeczne: K2, przejawia gotowość do poznawania i analizy nowych idei (K_K03, P6U_K, P6S_KO)
7	Zakres tematów	- Filozofia i jej rozwój poczynając od drugiej połowy XIX wieku. - Antymetafizyczny zwrot w filozofii po Heglu: A. Comte: początki pozytywizmu; E. Mach, R. Avenarius, empiriokrytycyzm; J. S. Mill oraz główne założenia drugiego empiryzmu brytyjskiego oraz utylitaryzmu. - Filozofia życia i jej najważniejsi reprezentanci. Stanowisko W. Diltheya. Filozofia F. Nietzschego: nihilizm, krytyka religii i metafizyki, kwestia moralności i prawdy, życie jako wola mocy. Bergson: procesualizm i intuicjonizm. - Pragmatyzm. C. Peirce. W. James: empiryzm radykalny, pluralizm, filozofia religii. Naturalizm, instrumentalizm, aksjologia i filozofia wychowania w poglądach J. Deweya. H. Bradley i neoheglizm. Idealizm brytyjski. - Neokantyzm; szkoły marburska i badeńska (H. Rickert, W. Windelband). - Fenomenologia. Psychologizm F. Brentana i wpływ K. Twardowskiego na fenomenologię. Stanowisko E. Husserla – fenomenologia jako filozofia pierwsza, redukcja transcendentna i ejdetyczna. Problem intencjonalności. M. Scheler – filozofia wartości i człowieka. R. Ingarden – fenomenologia a ontologia świata realnego. N. Hartmann; ontologia krytyczna. - Najważniejsi reprezentanci egzystencjalizmu: M. Heidegger – ontologia fundamentalna jako analityka Dasein i jego czasowości; J. P. Sartre – fenomenologia i dualizm ontologiczny, wolność versus Bóg; K. Jaspers – filozofia egzystencji i transcendentalizm. L. Wittgenstein; filozofia jako analiza języka. - Hermeneutyka. Ewolucja od W. Dilthey’a do „późnego” M. Heideggera; hermeneutyka H.-G. Gadamera i P. Ricoeura. - Filozofia dialogu i personalizm: E. Levinas, M. Buber, E. Mounier, J. Tischner. - Filozofia analityczna. Kierunki i nurty, główne problemy i stanowiska: G. E. Moore i B. Russell i problem realizmu; W. Quine – naturalizacja epistemologii; P. Strawson – ontologia tego, co indywidualne; W. Sellars i „mit danych”; D. Davidson i zagadnienie schematu pojęciowego; J. McDowell – konceptualizm jako filozofia doświadczenia.

		• Między neomarksizmem a postmarksizmem. Szkoła frankfurcka – nowa krytyka kapitalizmu oraz komunistycznego autorytaryzmu; L. Althusser – filozofia i ideologia; S. Žižek – marksizm i psychoanaliza oraz stare dylematy „nowej lewicy”. • Postmodernizm. Krytyka metafizyki, rozumu, języka i podmiotu; relatywizm i pluralizm
8	Metody i kryteria oceniania	oceniana jest aktywność i jakość wypowiedzi podczas dyskusji

Szczegółowe sylabusy dla poszczególnych semestrów są dostępne w systemie USOS.